XXXVI. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM **Ára: 2,80 Ft** 1980. AUGUSZTUS 14.

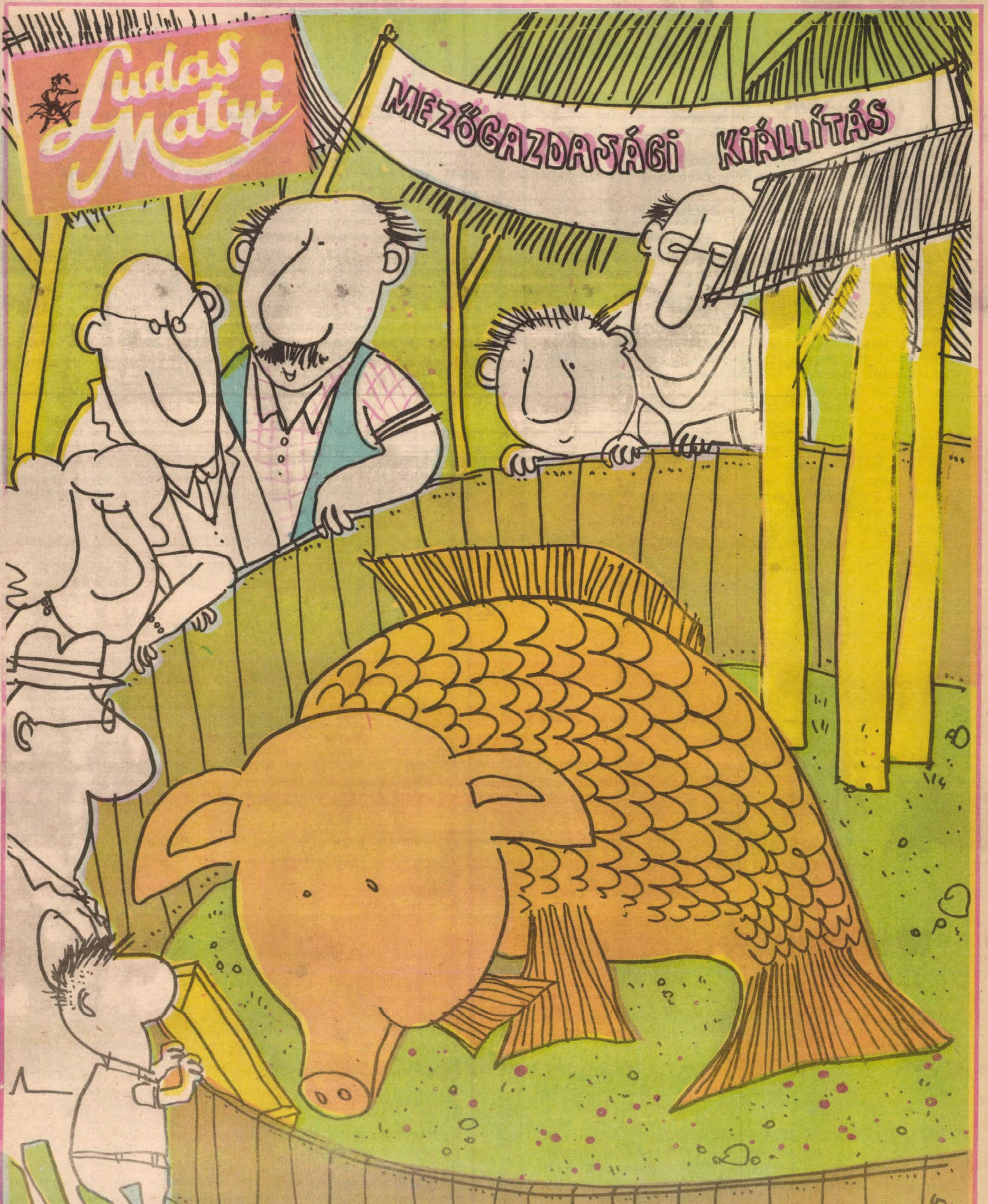
Ludas Matyi
MEZŐGAZDASÁGI KIÁLLÍTÁS

– A korszerű táplálkozás elősegítésére kikísérleteztünk egy új fajtát, fürdőkádban is tartható...

Lehoczki István rajza

Beidegződés

Gólarány – írjuk, mondjuk, olvassuk, halljuk. Sőt, így is: „A csapat jobb **gólaránya** révén került ellenfele elé, mert **gólkülönbsége** nagyobb volt."

Néhány éve a különféle sportokban hazánk is áttért a gólarányszámításról a gólkülönbség-számításra. De hát hiába, az a fránya beidegződés!

Azt hiszem, itt – csöppben a tenger – az emberi természet egyik jellegzetes gyöngéjét érhettük tetten. Mert, ugye, nemcsak a sportban fordul elő, hogy jóllehet elvileg új rendszerre tértünk át, még mindig a régiben gondolkodunk . .

Egy kis adalék ehhez a témához.

A Soroksári út és a Mester utca közti mellékutcák közül a Tinódi utca sokáig a Soroksári út felől volt egyirányú. Később a Soroksári út felé lett az, mely alkalomból kötelezően egyenes irányt jelző tábla került a Soroksári út elejére a Boráros térnél, magyarán: a nagy ívben balra kanyarodás itt megszűnt, hisz nem is volt hova kanyarodni. Még később visszaállították az eredeti forgalmi rendet (a Tinódi utca ismét a Mester utca felé lett egyirányú), ám a „Csak egyenesen!" tábla – ki tudja, miért? – maradt. Fizettek is a balra kanyarodó autósok szépecskén a „szabálysértésért".

Legutóbb új tábla jelent meg a Soroksári út említett helyén: kétfelé ágazó nyíl jelzi, hogy a Boráros tér felől jövők közül, aki akar, nyugodtan kanyarodhat balra, a Tinódi utcába. Ez most már érthető, tiszta beszéd . . . **lenne,** ha a „Csak egyenesen!" tábla nem dacolna továbbra is az élet folyásával. Az autósok tudathasadása tehát szavatolt: egyfelől engedik a bekanyarodást, másfelől tiltják.

Vajon annyit jelent-e ez, hogy gondos közútrendészeti szerveink az itt balra kanyarodókkal mostantól fogva **fél** bírságot fizettetnek?

Timár György

Fél egészség

Új takarékossági kampányt hirdetek. Ne mosakodjunk! Azért a Ludas Matyiban hirdetem meg, hogy komolyan vegyék. A mosdással rengeteg vizet, energiát, és még több mittudoméncsodát lehet megspórolni.

Hogy honnan szedem ezt a marhaságot? Én kérem csak következetes vagyok. Hirdetik ugyanis azt, hogy használjunk kevesebb mosószert, mert akkor kevesebb mosószer fogy, és kevesebb vízzel le lehet öblíteni. Azt is, hogy ne folyóvízben mosogassunk, mert ez pazarlás. (Egyáltalán, minek mosogatni? Kutyát tartunk, az tisztára nyalja a tányérokat, és kész.) Most pedig egy újabb csodás takarékossági plakátot láttam. Ugyan ne üljünk be a fürdőkádba, a zuhany gyorsabb és egészségesebb.

Felbuzdulva ezeken a kísérleteken, elhatároztam, hogy tovább viszem a zseniális ötletet. Ne kerülgessük a forró kását, kimondom, amit úgy látszik csak célozni mernek a hirdetések megfogalmazói: Ne mosakodjunk! Ne mosogassunk! Teljesen fölösleges. Generációk, embermilliók nőttek fel ezek nélkül a luxusok nélkül. A középkorban. Komolyan kell venni az új kampányt, mert hazánk mindig is túlzásba vitt tisztaságmániájáról volt híres. Népünk túlságosan megfertőződött a rendszeretettől, higiéniától, és a tisztálkodási vágytól. Ki kell ebből gyógyítani, s majd mástól fertőződik meg. De hát ezen múlik hazánk energiaellátása.

Utasítsuk vissza a vádakat, hogy az iparban kell spórolni, meg a locsolásoknál, a csöpögő csapoknál, és nem a nagy nehezen kialakított viselkedéskultúrán!

Ez mozgalmunk elleni demagógia. Takarékosan ne mosakodjunk! Le a vízzel! Kérek egy féldeci barackot!

Tótisz András

Sárikati

Szép volt, fiúk, mondják milliók, és mondom én is, szép volt az a 16 nap, a káprázatos nyitány, a villogó versenyek, varázslatos világcsúcsok. És a mesébe illő mutatványokkal tűzdelt, mulattató, mégis méltóságteljes búcsú, a záróünnep: a vasárnapi zenés Misa.

Szerettem az olimpiát, a gyöngyöző örömű győzteseket, a vergődő veszteseket, mindent szerettem rajta s körötte, a tévé kapcsológombjáig bezárólag.

Csak Sárikatit nem tudtam igazán megszeretni.

Tetszenek ismerni őt, illetve őket, ugye? Hogy honnan? Hát a kedves gyermekdalból, miszerint: „Így kell járni, úgy kell járni, Sári, Kati tudja, hogy kell járni." Magyar módi ez is, már gyermekkorunkban mellénk szegődik és a sírig elkísér Sárikati, aki mindig tudja, s mondja is, hogy kell járni. Sárikati, természetesen, az olimpián is ott volt. A televízió nem akart hinni a szemünknek, szakértőket szegődtetett mellénk, akik folyton magyarázták, mit kell látni, hogy kell látni. És mondták is, napestig: így kell futni, úgy kell dobni, Sárikati mindig tudta, hogy kell futni, dobni, ugrani. Az atléta nem mindig tudta, erre bizonyság az, hogy egy babszemnyi bronzérmet sem tudtunk összeatletizálni magunknak. Mindebből az a tanulság, hogy jó atlétáknak szűkiben vagyunk, szakértőkből viszont van elegünk.

Az istenért, nyomdász elvtársak, valahogy fel ne cseréljék ezt a két utolsó szót. A sárikatiságot akarom én bántani, nem a szóban forgó szakértők személyét. Hiszen köztük is volt ilyen is, meg olyan is, volt aki verte a lécet, s volt aki elegánsan átívelt felette. Külön-külön nem is volt baj velük, csak így együtt voltak sokan. Mert, ugye, ott volt a riporter a helyszínen, aki azért egy kicsit maga is szakember, annyira legalábbis, amennyire ilyen esetben kell, de ha tehette, azért odaültetett maga mellé egy szakértőbb szakértőt, s fölöttük ott volt még a stúdióban trónoló legszakértőbb szakértő, sokszor nem is egyedül. Magyar módi, mondhatnám megint: egyen ugranak, hárman szakértik. De én ilyet nem mondok, le nem írok, mert ez nagyon olcsó vicc. (A vicc valóban olcsó.)

Egyet leszögezhetünk: olimpiai csapataink közül a szakértőké volt a legtevékenyebb. Mert meg tetszettek figyelni, ugye, hogy érmeket, pontokat többnyire ott szereztünk, ahol egy ember erőfeszítésén állt vagy bukott a siker. Ahol két vagy több (esetleg 11) ember közös kiállása kellene, ott nem sok babért szakítunk. Valahogy nem megy nekünk a csapatmunka.

De abba is hagyom már: szakértők túltengése, a csapatmunka gyengesége – a végén azt hihetik, nem is az olimpiáról beszélek.

Radványi Barna

Jobb volt

Bevallom, a sok olimpiai nyilatkozatból engem ezüstérmes öttusázónké ragadott meg leginkább. A rádióriporter arról faggatta, nem sajnálja-e a nagy lehetőséget, hiszen az első három szám után még ő vezetett?

– Sztarosztyin jobb volt – hangzott a tömör válasz, amin ugyancsak meglepődtem. Teljesen megszokott lett volna, ha például ezüstérmesünk azt mondja, hogy azért nem lett olimpiai bajnok, mert esett az eső, sütött a nap, zavarták a nézők, hiányolta a nézőket, rossz cipőfűzőt használt, idegesítették az Ugandából érkező hírek stb.

Némelyik gazdasági vezetőnk stílusát követve válaszolhatott volna úgy is, hogy azért nem került a dobogó legfelső fokára, mert a futás és az úszás volumenében begyűrűztek a más nemzetek versenyzői által végrehajtásra került teljesítmények.

Mondhatta volna azt is, hogy ez az ezüst valójában arany, s a kedves közönség ne ítéljen csupán a látszat alapján. Mondhatta volna, hogy az uszodába a Csendes-óceán vizét engedték, s ez számára teljesen szokatlan volt. Mondhatta volna azt is, hogy a medencében eszébe jutott zaklatott gyerekkora, amikor életében először egy úszómestertől kapott pofont, amiért játékosan lefröcskölte az uszodaigazgató feleségét.

Sok mindent mondhatott volna tehát ezüstérmesünk, ha az általános gyakorlatot követi, ám ő három szóval elintézte az egész interjút. És ha a nyilatkozatadás olimpiai szám lenne, szerintem feltétlenül a dobogó legfelső fokára került volna.

Vezda János

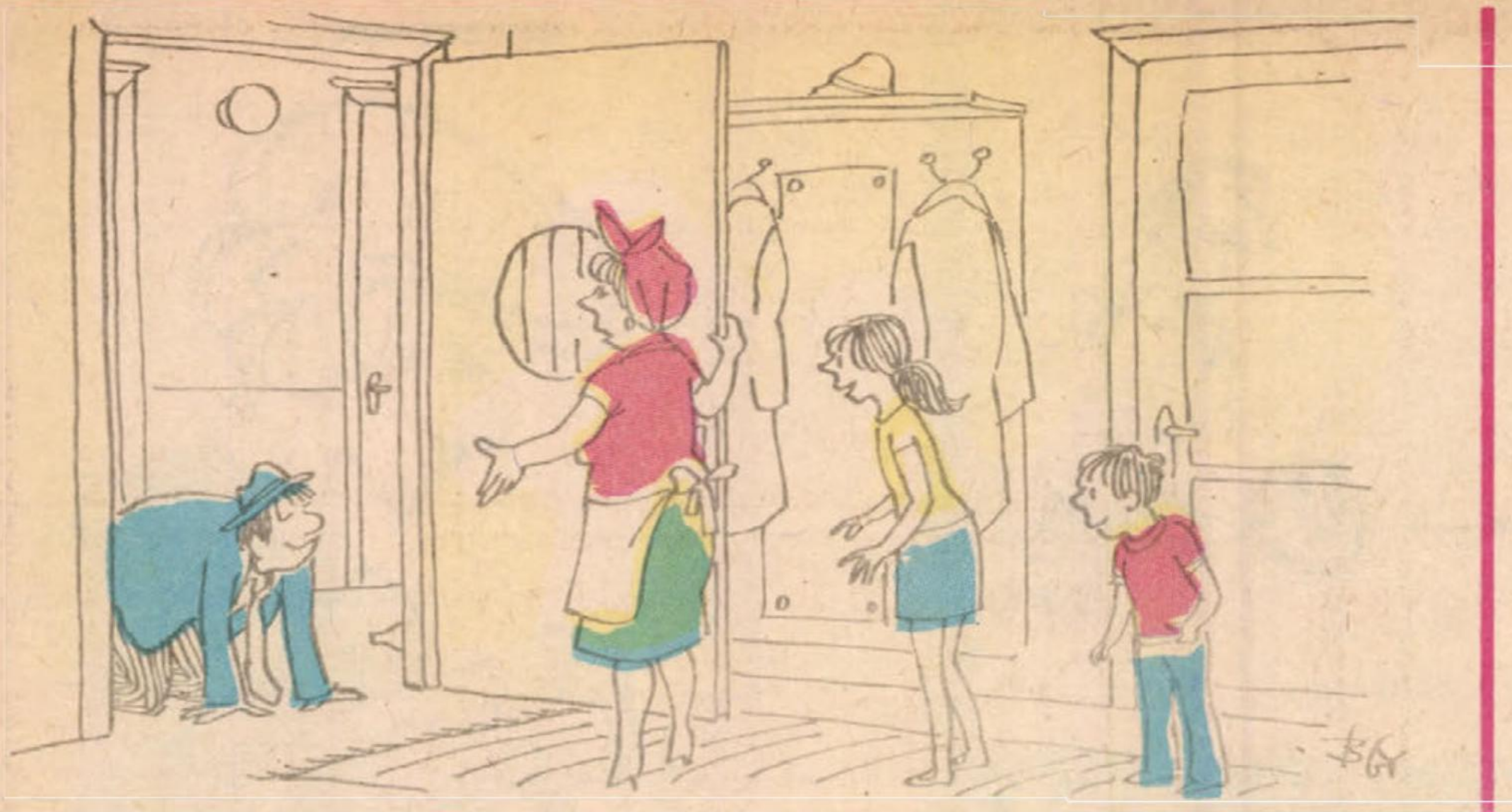

– Nem vagyok meglepve, az újság is írta, hogy zökkenőmentes a lakosság sörellátása!

LAKÓTELEP

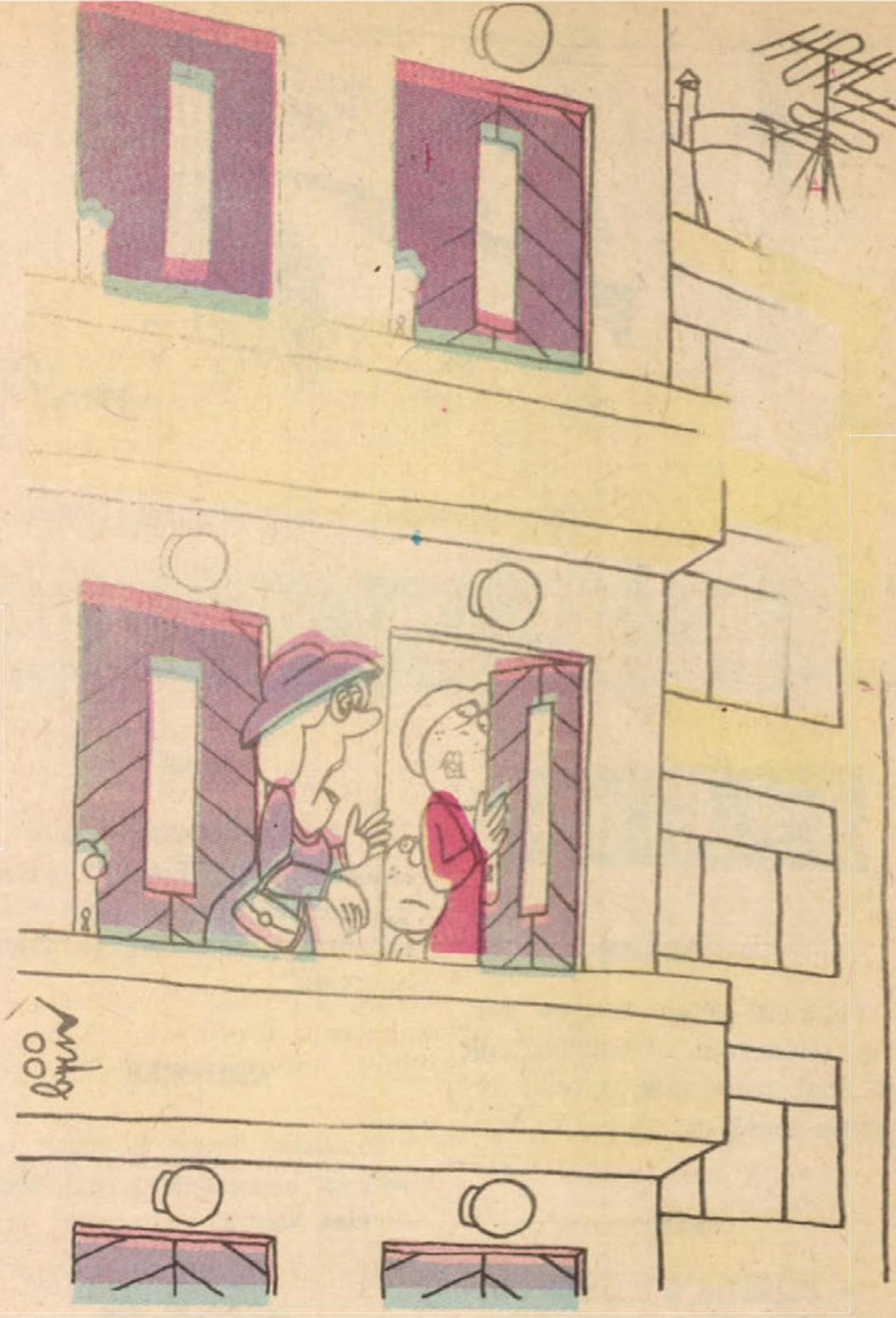

– Mondja, kedveském, itt már elmeséltem a reuma-panaszaimat? . . .

„MASZEK" TAXI

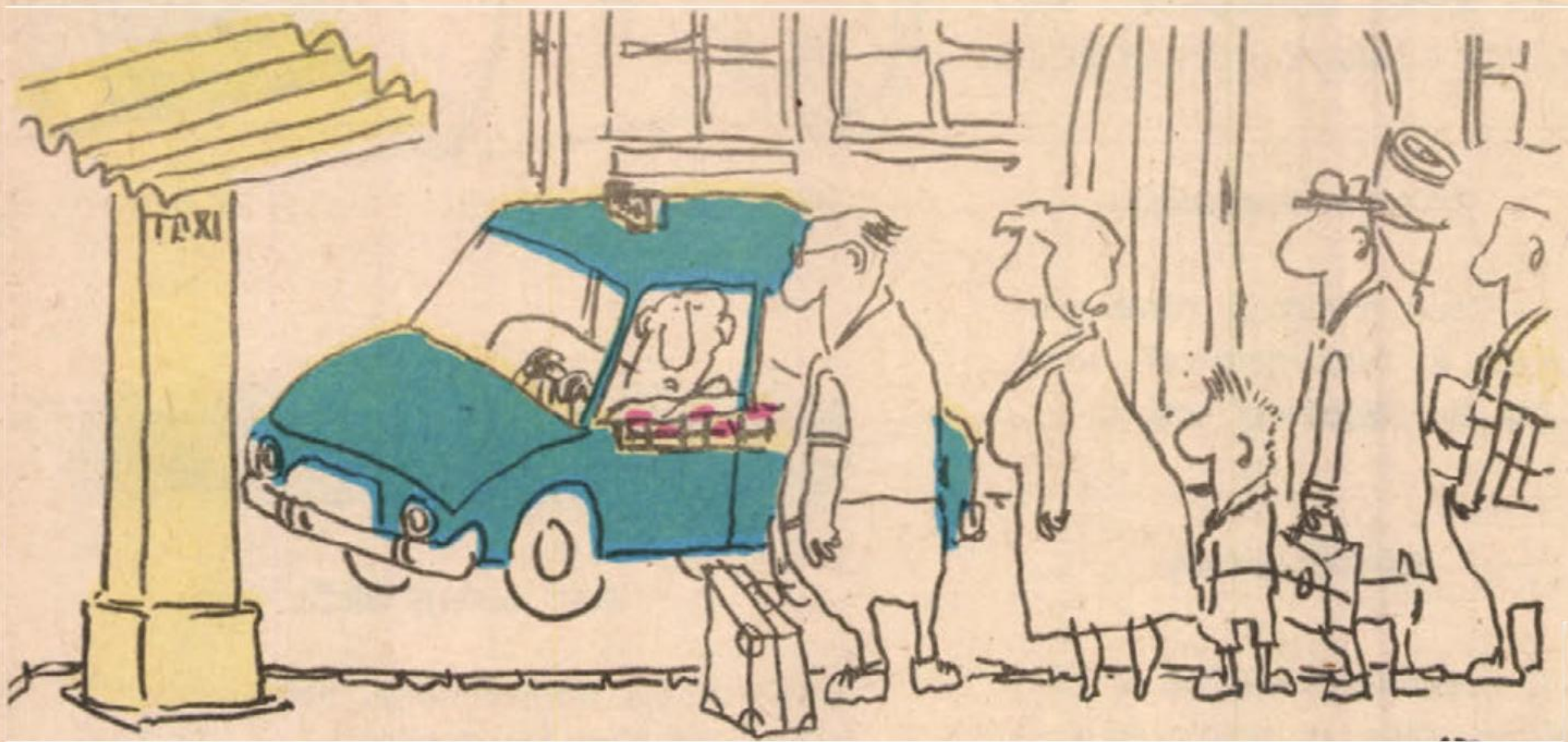

– Kinek jó Kőbánya? Ötre megyek a gyerekért!

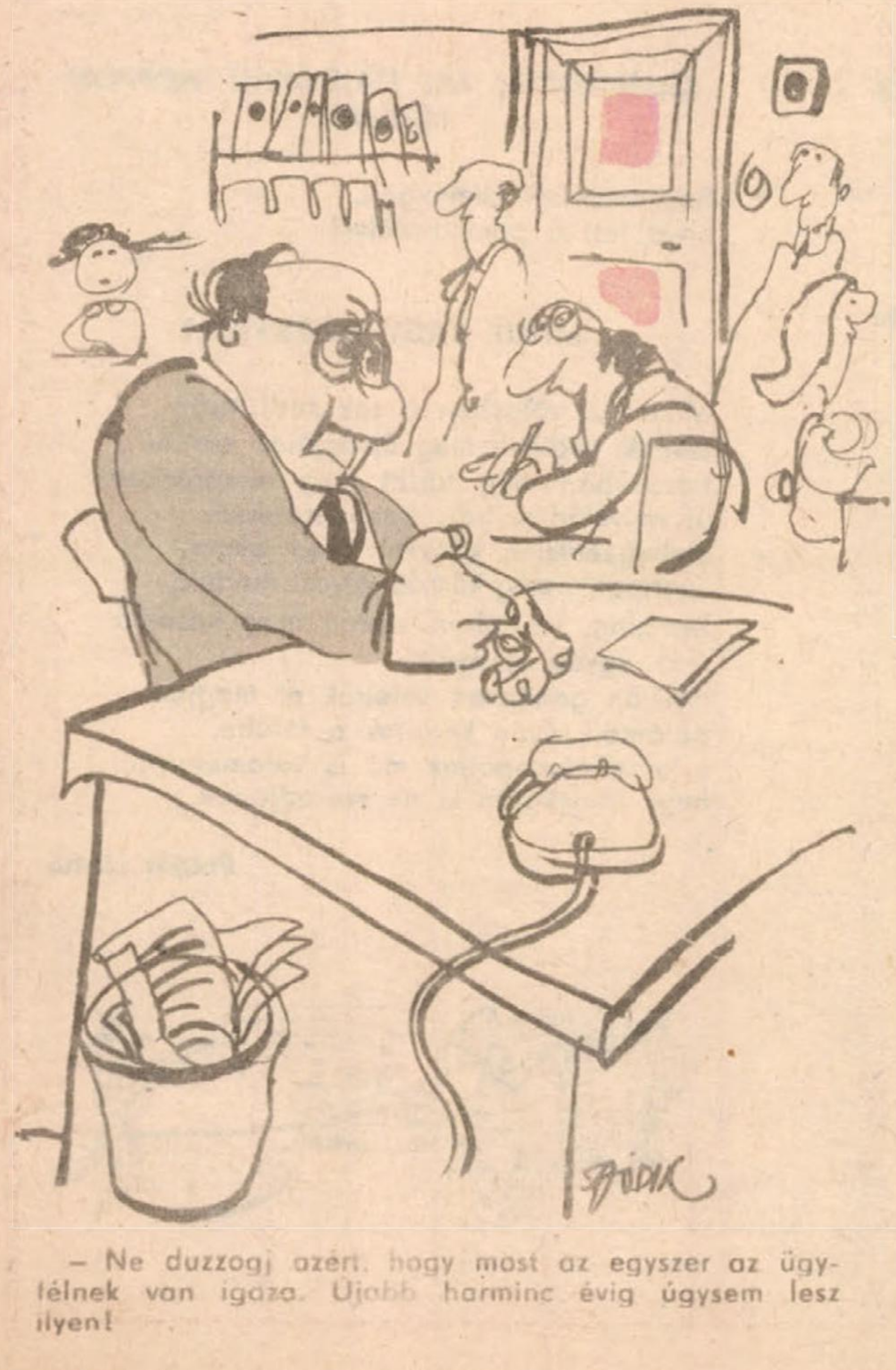

– Ne duzzogj azért, hogy most az egyszer az ügyfélnek van igaza. Újabb harminc évig úgysem lesz ilyen!

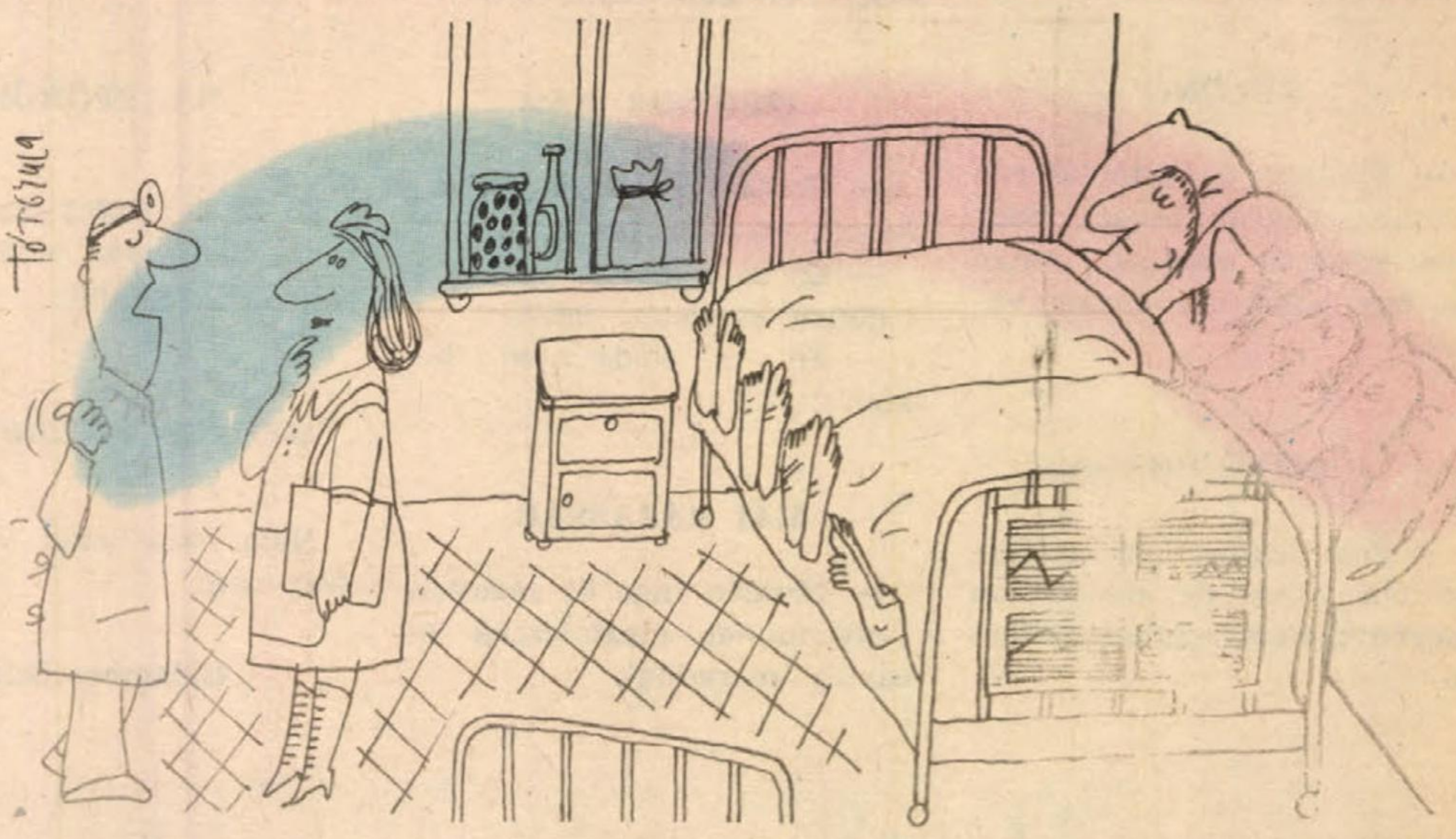

– Nővérke, tudna még egy helyet szorítani az [illegible]agnak?

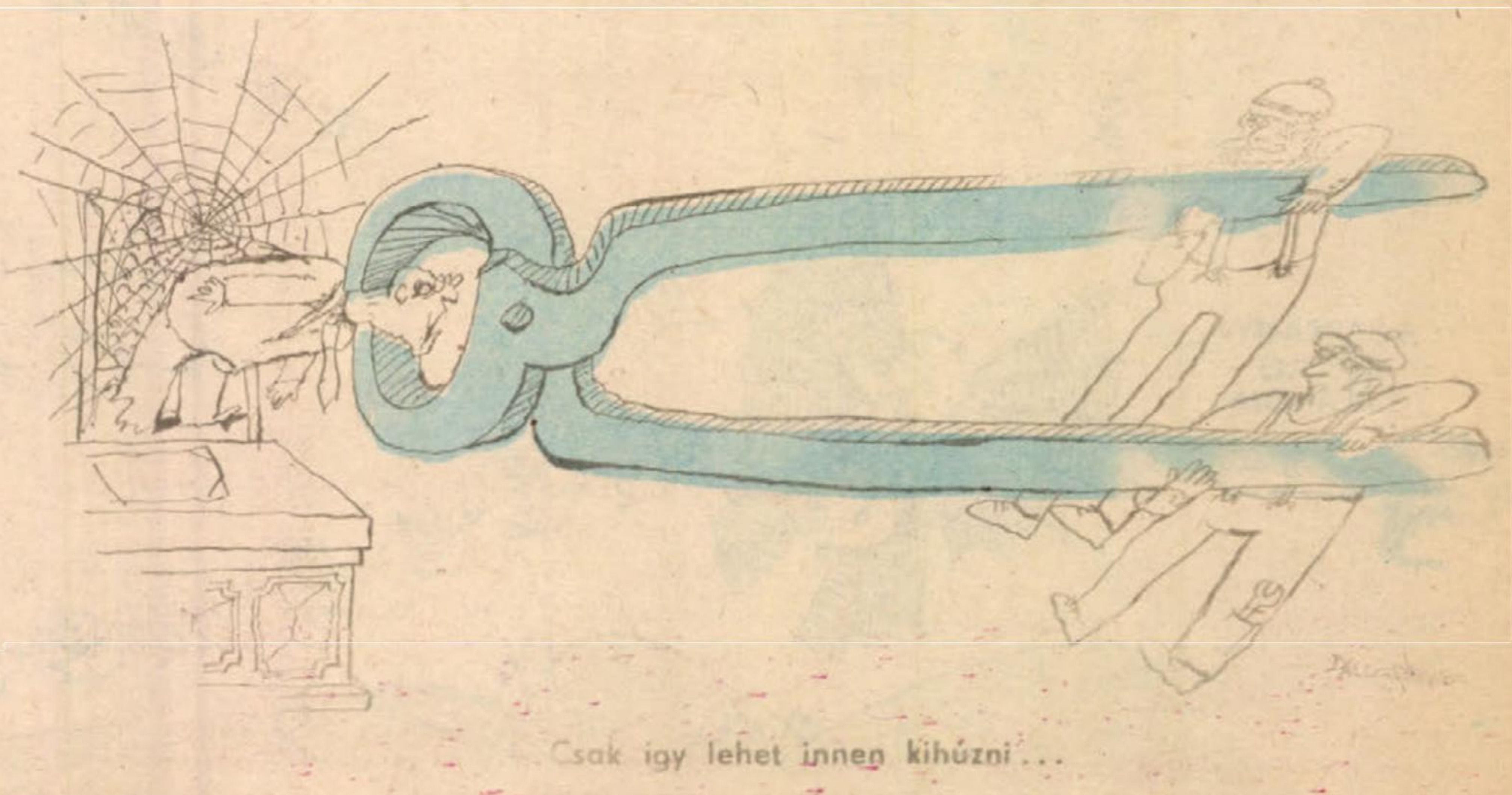

Csak így lehet innen kihúzni . . .

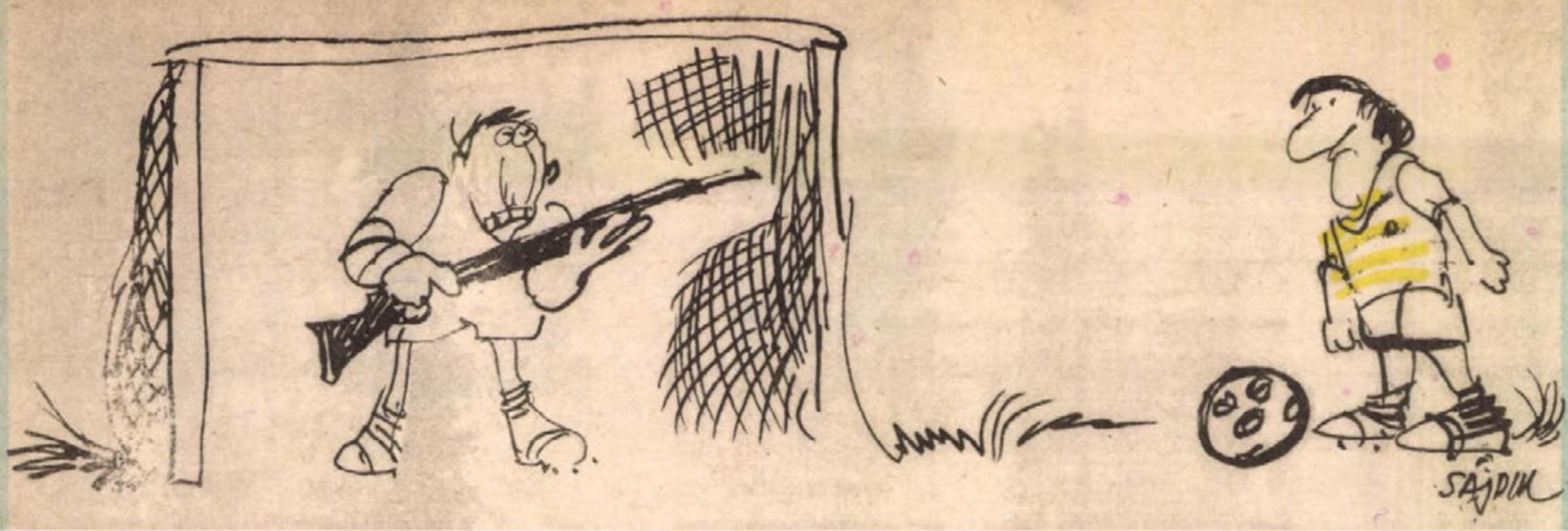

– Vegye tudomásul, hogy nekem egyik meccs sem barátságos!

SZILÁNKOK

JAVASLAT

Fel nem lőhető űrhajót kellene készíteni. Az űrhajósok mennyi titokzatos rejtélyt fedezhetnének még fel a Földön!

FIÚ

— Képzelje, a fiam két évvel ezelőtt meglátogatott a szociális otthonban. Azóta is a nyakamon él, nem akar elmenni.

KÜLÖNC

— Elvittem a Doxámat egy óráshoz, nagyon zavart, hogy nem késik és nem siet, mivel én egy pontatlan ember vagyok.

JÓSZÍVŰ HORGÁSZ

— Egy tízkilós harcsát foghattam volna, de elengedtem szegényt, hátha családfenntartó.

DÍSZ

A lakás legszebb dísze a modern faburkolatú rádió. Tegnap vettem is egy ilyen készüléket. Már csak a lakás hiányzik.

ÉRDEKES

Érdekes, hogy a rossz levélírók szeretnek a legjobban levelet kapni.

NYUGALOM

X. végtelen nyugalma rendkívül nagy hatással van rám. Még idegesebb leszek tőle.

SZÉP KIS HÁZ

— Borzasztó, beázott a lakásom mennyezete.

— Ez az átka, ha valaki a legfelső emeleten lakik.

— Én a földszinten lakom...

MAI HÁZASSÁG

— Minden ingó és ingatlan vagyonunkat megfelezzük és együtt maradunk.

RITKASÁG

Y. olyan érdekember, aki mindig a mások érdekeit nézi.

FÉLTÉKENYSÉG

— Csak titokban randevúzhatok a feleségemmel, mert a főnöke féltékeny ember.

BORÚLÁTÁS

Összeköttetés nélkül a protekció ellen is nehéz harcolni.

NAGYFŐNÖK

Z. olyan magas beosztásban van, hogy már senki viccén sem kell nevetnie.

GYENGE KOZMETIKUS

Nála okos lehet valaki, de szép nem.

Galambos Szilveszter

A SÁRKÁNYREPÜLŐ KALANDJA

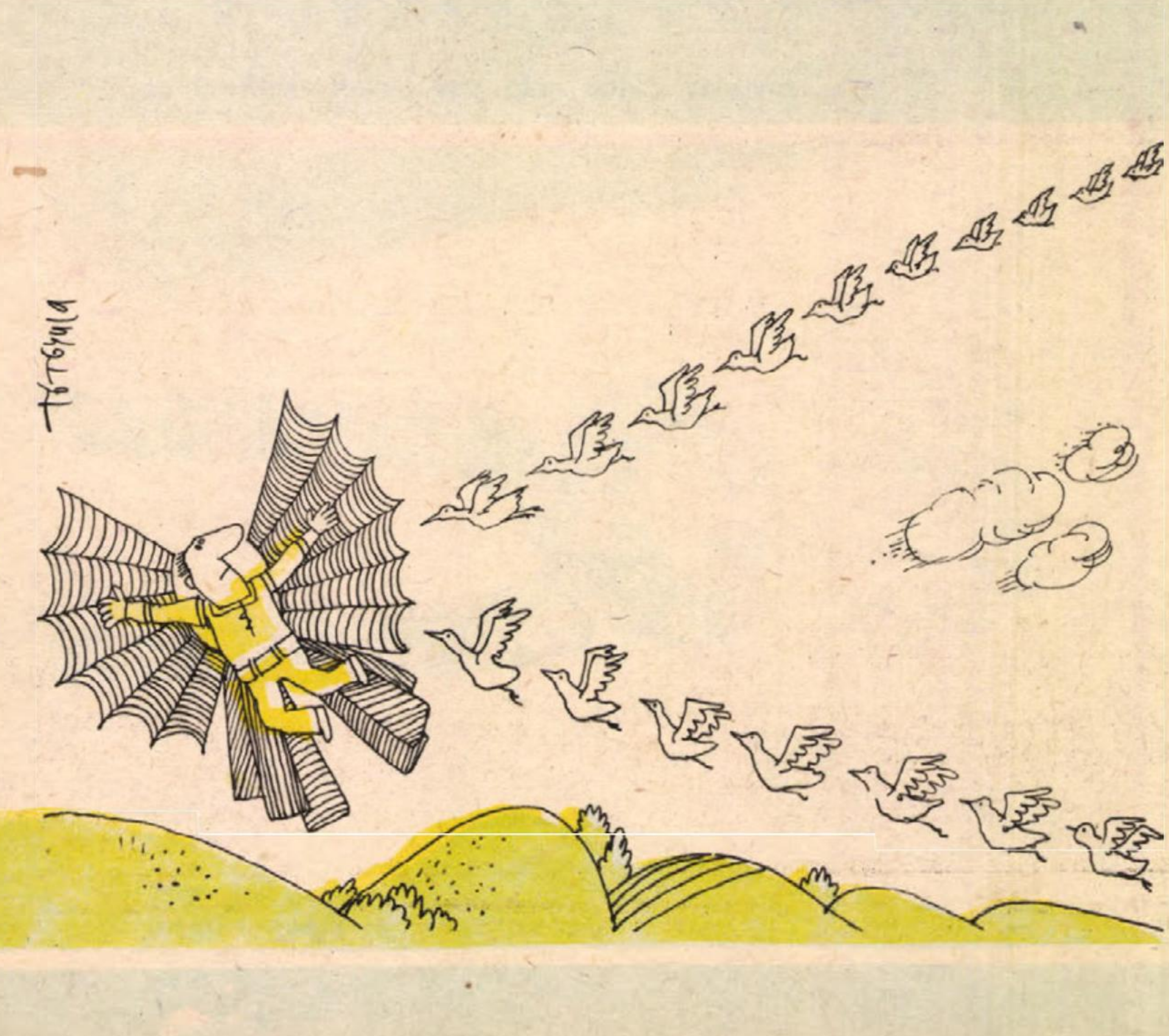

NŐI DOLGOK

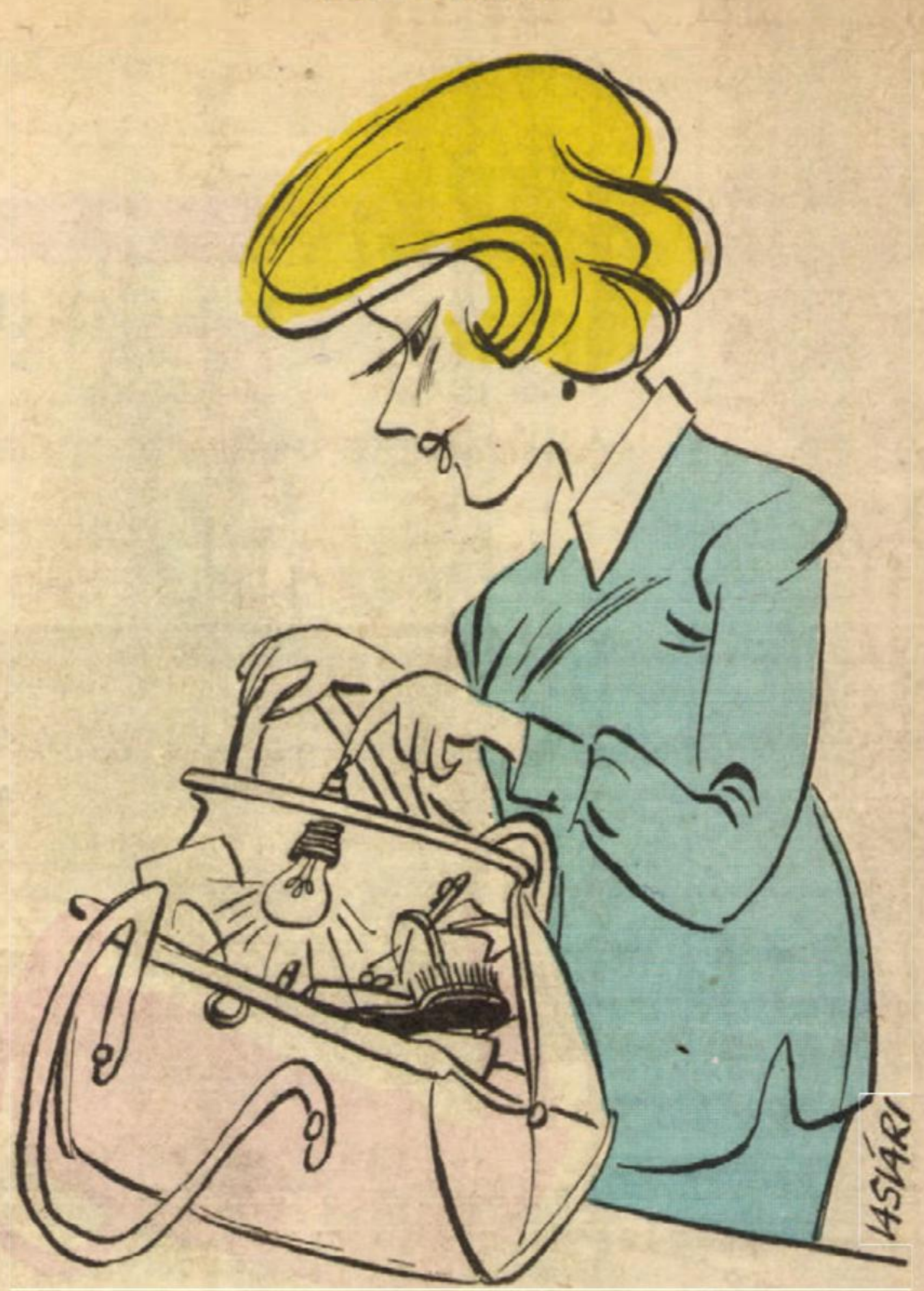

VEGYES SAVANYÚSÁG

EGY TÖRTETŐRŐL

Lábán cipője nagyon únja, hogy
folyton másokra kell taposnia.
Igaz ugyan, már rég nem jár gyalog,
csak hát lerobban gyakran kocsija.

AZ ÓVATOS

Már gyermekkorában sem ült hintára, mert
az a magasból mindig visszaejt,
s hasonló okból marad kint a homokon,
amikor hullámzik a Balaton.

KAJÁNKODIK, AKI HAJDANÁN HOPPON MARADT

Sexbombából klimaxgörl,
hová lett a pimasz dölyf?

NYÍLIK VAGY MEGNYÍLIK?

Miként a völgyben a sok kerti virág,
tévénk, rádiónk meg újságjaink szerint
hazánkban még tárlat meg olvasótábor,
új művelődési ház, bemutatóterem,
élelmiszerüzlet, könyvtár meg iskola,
sportpálya meg kórház, orvosi rendelő,
kemping, fotólabor, szalon meg hasonló
más egyéb is nyílik.
Nyilván gondosan vetették el magjuk,
palántáik óvón kerültek a földbe,
s locsolják, ápolják ma is valamennyit,
hogy idejekorán ki ne száradjanak.

Polgár István

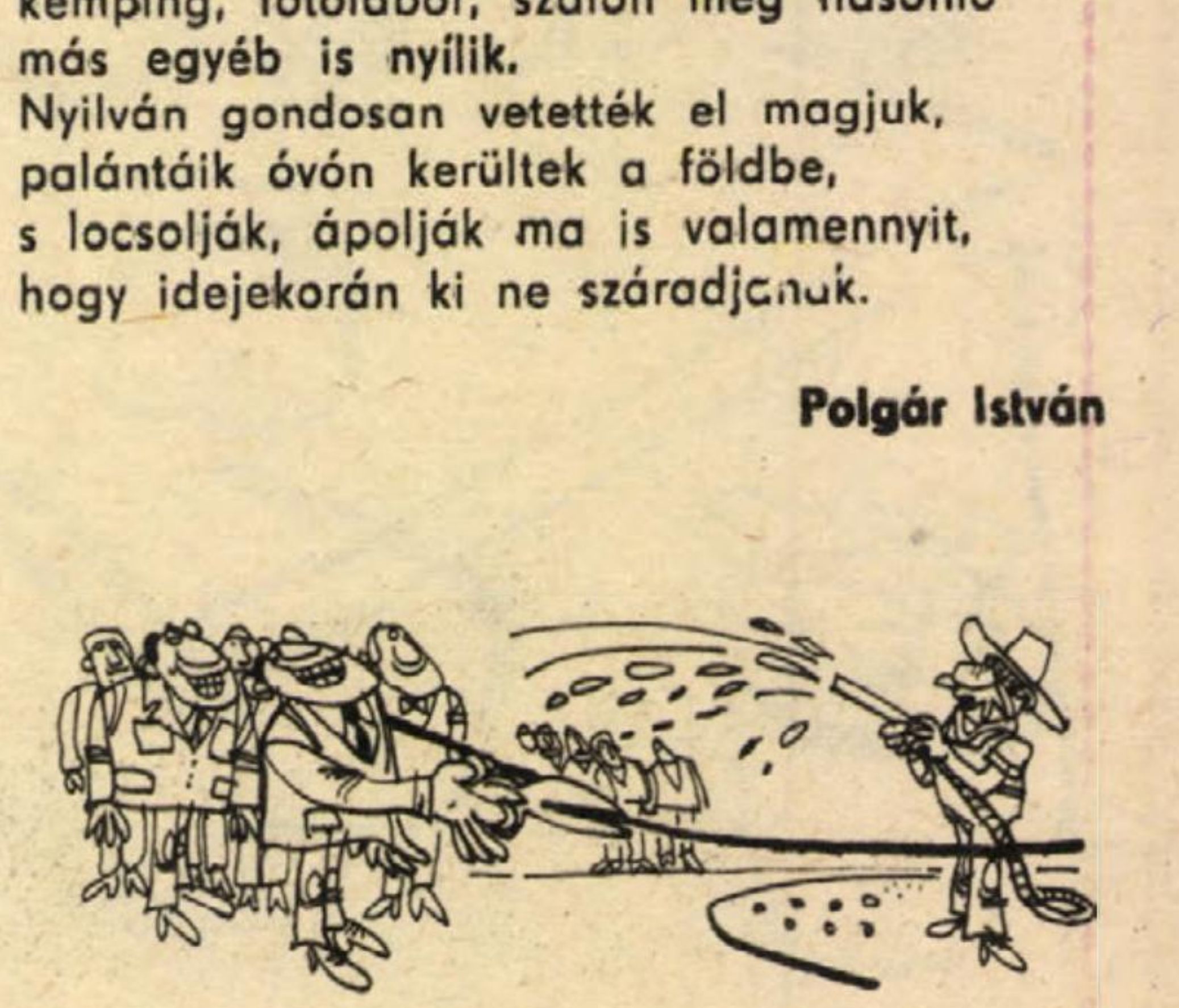

A NAGYVÁROS NYOMASZTÓ HATÁSA

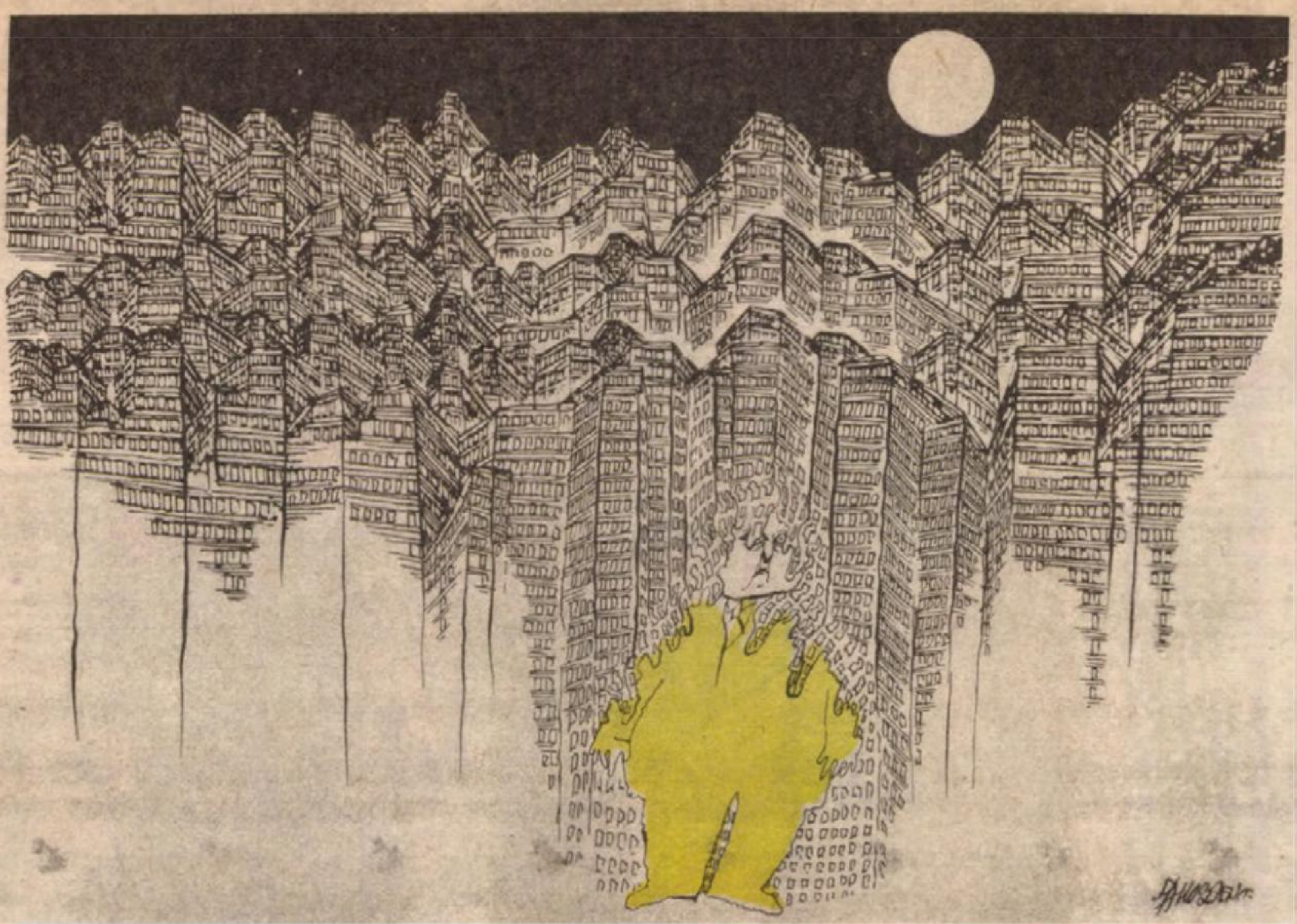

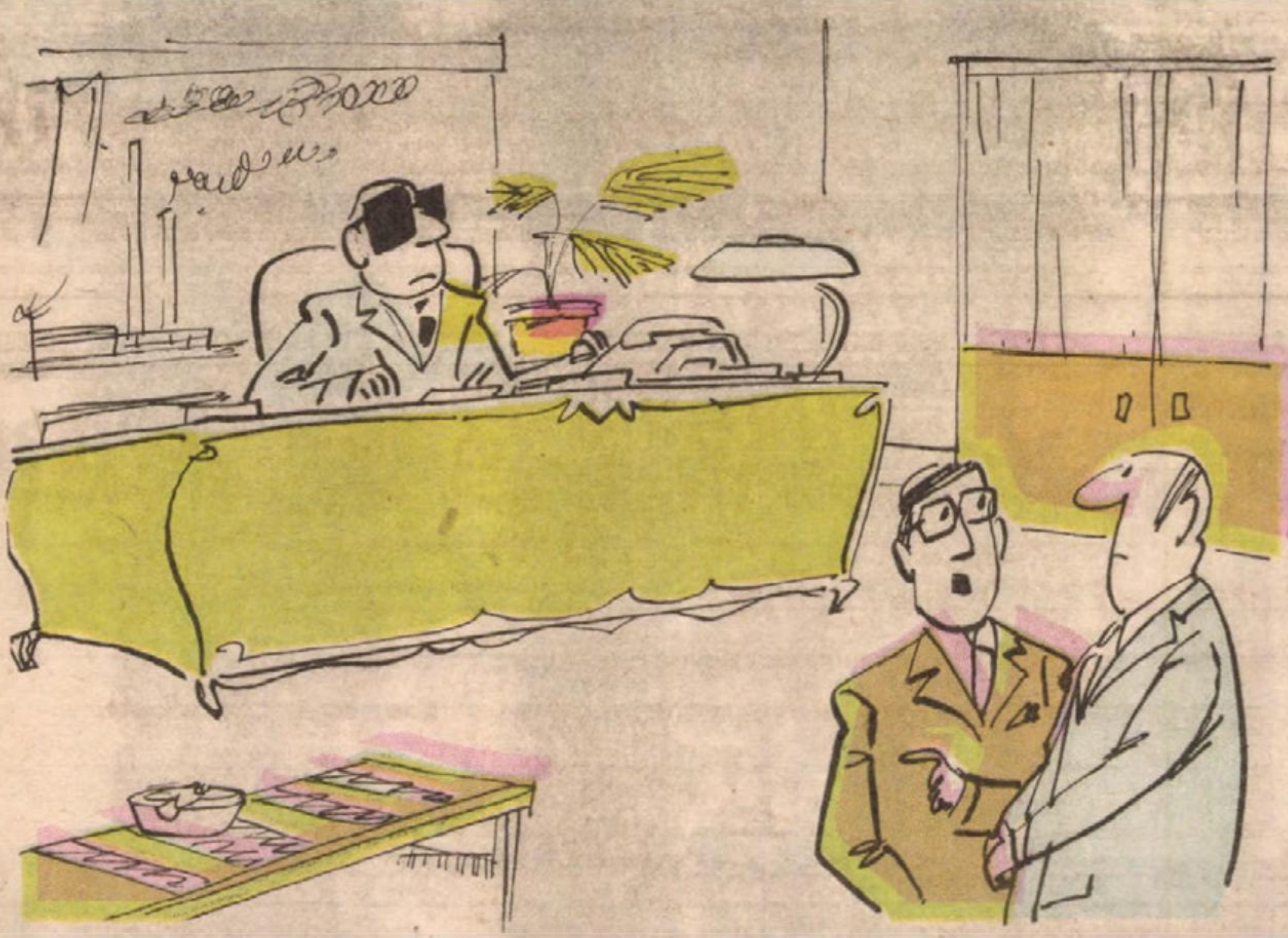

– Nem a látási viszonyoknak megfelelően vezet...

PRECÍZ KISFIÚ

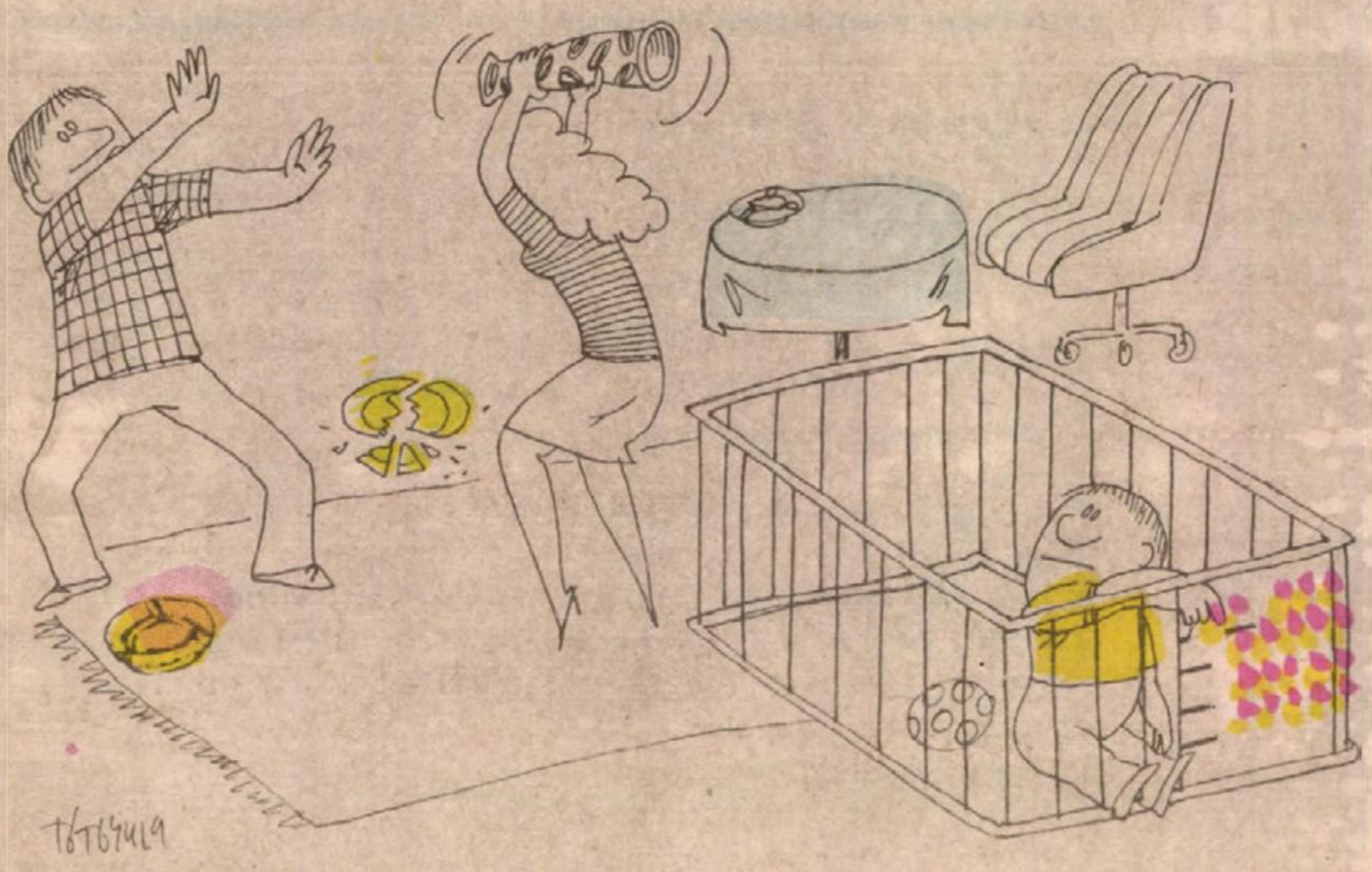

AZ UTOLSÓ ÖT

Ahogy beléptem a főirodába, megpillantottam hajdani osztálytársamat, a szeplős Koppenhágayt. Alig ismertem rá, egy öreg ember állt előttem.

— Koppenhágay, te volnál az? — borultam a nyakába — Megismersz? Egymás mellett ültünk a hatodik bében... Hány éve is ennek? Vagy huszonöt?...

— Harmincöt... — mondta hidegen, és cinkosan rámkacsintott. Aztán a fülembe súgta. — Én tíz évvel idősebb vagyok...

Nem értettem a dolgot, ezért úgy intéztem, hogy pár percig négyszemközt lehessünk.

— De mi a fenének öregíted magad? — csodálkoztam — Minden épelméjű ember, a nőkről nem is beszélve, fiatalabbnak szeretné feltüntetni magát...

— Mert hülyék — mondta vállat vonva —, mert nem ismerik az életet és a munkajogot. Az embernek forintban mérhető előnye származik abból, ha öregebbnek hiszik. Én ugyan — mint jól tudod — negyvenöt éves vagyok, de itt úgy tudják, hogy ötvenöt múltam.

— Meghamisítottad a személyi igazolványodat? — hüledeztem —, és ha igen, miért?

— Nem hamisítottam meg semmit. A fene se nézi az ember személyi igazolványát, azt már csak akkor nézik, ha komoly ok van rá. Csak szép csendesen elterjesztettem magamról, hogy én ötvenöt éves vagyok, vagyis tíz évvel öregebb, mint a valóságban. Szerencsémre — igen, így mondom! — elég ráncos a képem, ráadásul el is követek mindent, hogy öregebbnek nézzek ki. Éjszakázom, iszom, sőt megvallom, a nőket sem vetem meg, akárcsak egy 35 éves, de csak azért, hogy úgy nézzek ki, mint egy 55 éves. Mi több — neked bevallom — a hajam sem ilyen a valóságban; nekem még dús fekete az üstököm, de van egy jó fodrászom, aki remekül tudja őszre festeni.

— Még mindig nem értem, mire jó ez?

— Az utolsó öt évből a legjobb három számít... — szólt szárazon.

— Micsoda?

— Nem tudod? Ez a nyugdíjtörvény. Hiába kértem azelőtt fizetésemelést, előmenetelt, kinevezést, rám sem bagóztak. Egyetlen egyet akceptálnak, azt, hogy nyugdíjba készülsz. Az a szokás, hogy aki nyugdíjba készül, annak feljavítják a fizetését, hogy a lehető legmagasabb nyugdíjat kapja. Amolyan íratlan szabály ez, egy kis humanizmus, meg egy kis svindli, de mindenütt így csinálják, mert tudják, ők is nyugdíjba mennek egyszer. Jó munkáért nemigen emelnek, csak irgalomból.

— De te még messze állsz a nyugdíjtól...

— Ezt én tudom, de a főnökség nem tudja. Elhíreszteltem, hogy én már nyugdíjközelben vagyok. Ki néz ennek utána? Ezen a címen

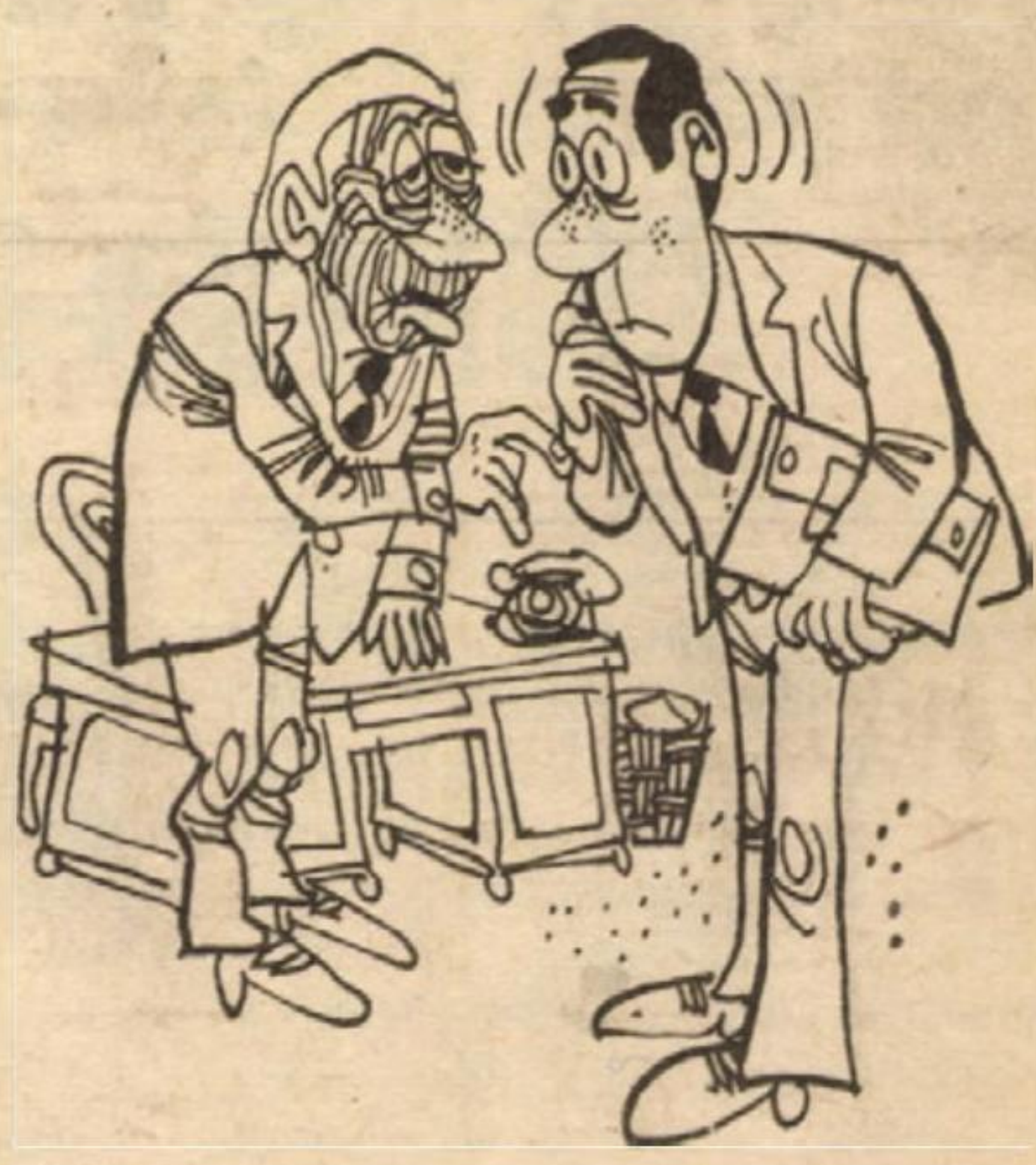

aztán, hogy jó legyen a nyugdíjalapom, kineveztek, fizetésemelést kaptam, jó beosztásom van, olyan, amilyet ha tíz évvel fiatalabb volnék, illetve ha annyi volnék, amennyi vagyok, nem is remélhetnék. Nézz rám — mondta —, ennek a megvénült pofámnak havi ötszáz forintot köszönhetek.

— Hát ez hihetetlen — ámuldoztam. — És nem félsz, hogy lelepleznek? Ha mégsem mész nyugdíjba öt év múlva, akkor mit mondasz?

— Semmit. Közlöm, hogy rosszul emlékeztem. És bemutatom az irataimat. Egy ötvenévest nem küldhetnek nyugdíjba. Addig viszont élvezem az öregkor előnyeit.

— Szóval most jól megy a sorod? — kérdeztem.

— Túlságosan is. Annyira jól, hogy szinte úgy érzem, megfiatalodom. Ez pedig az én esetemben kész lebukás.

Novobáczky Sándor

ÉRDEMEK

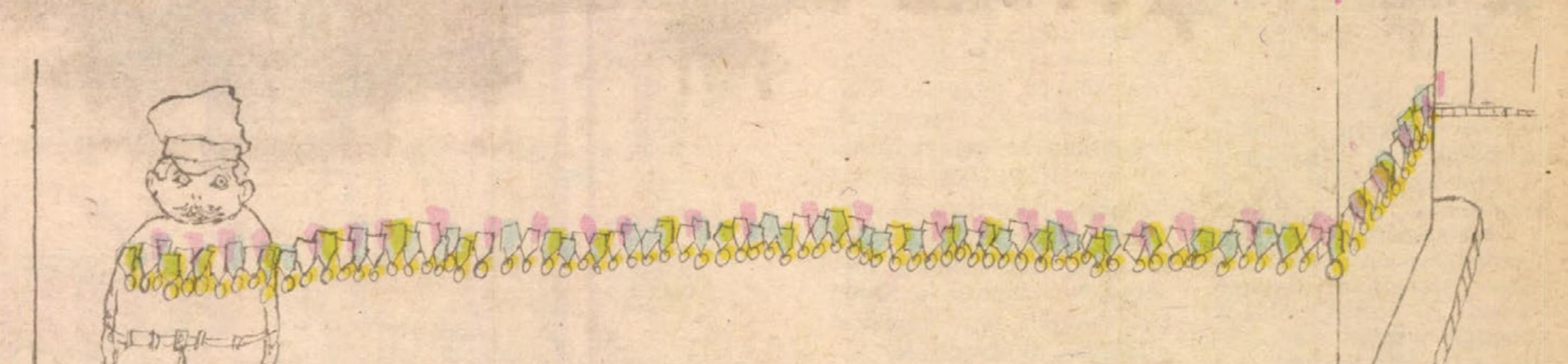

NAGYVONALÚ TÉESZ

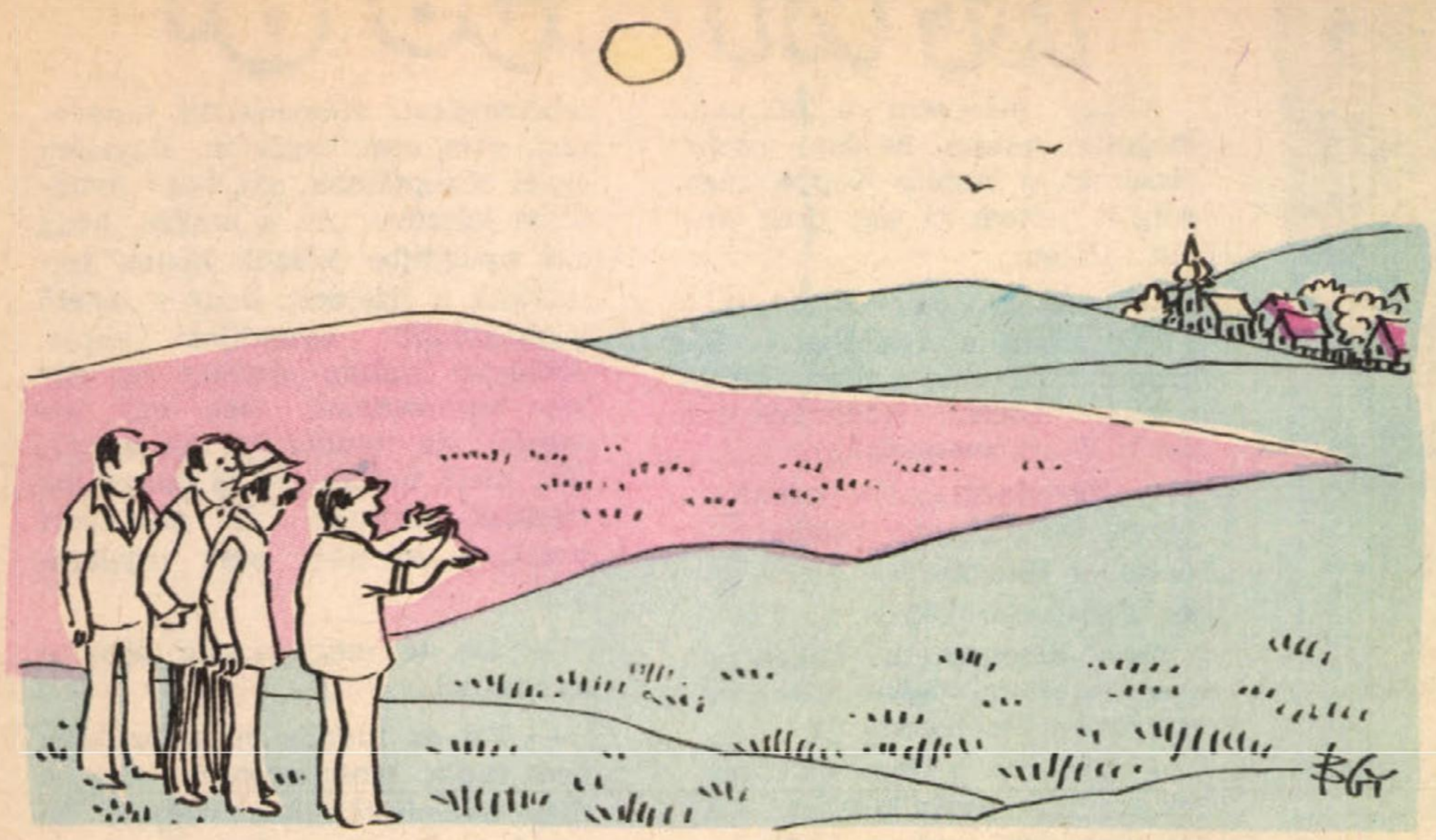

– Ide mesterséges tavat csinálunk, aztán víziszínpad, ünnepi hetek...

TARTALÉKJÁTÉKOS

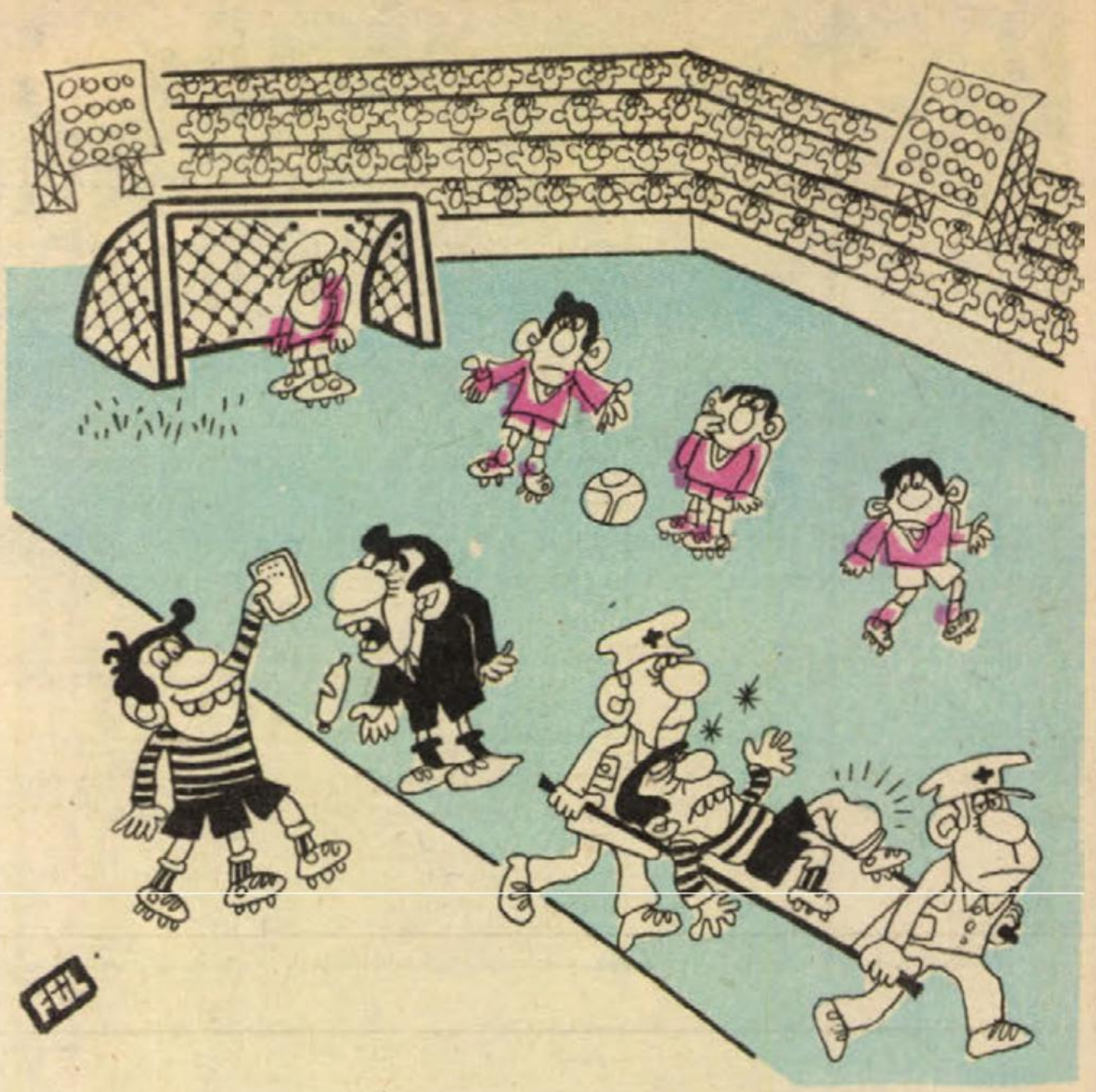

KONGRESSZUSI VÁROS

Talán az idegenforgalom csökkenésének ellensúlyozására is, Budapesten minden héten nemzetközi konferencia vagy kongresszus van. Az élettani világkonferenciát augusztusban követi a közgazdász világtalálkozó, majd a könyvtáros világösszejövetel. Ezek előtt és ezek után a minőségügyi világkonferencia, a balneológiai világkonferencia, az orr-fül-gégészeti világkongresszus, a hematológiai világkongresszus, a nemzetközi békaember-szimpozion, a nemzetközi csőszértekezlet, a...

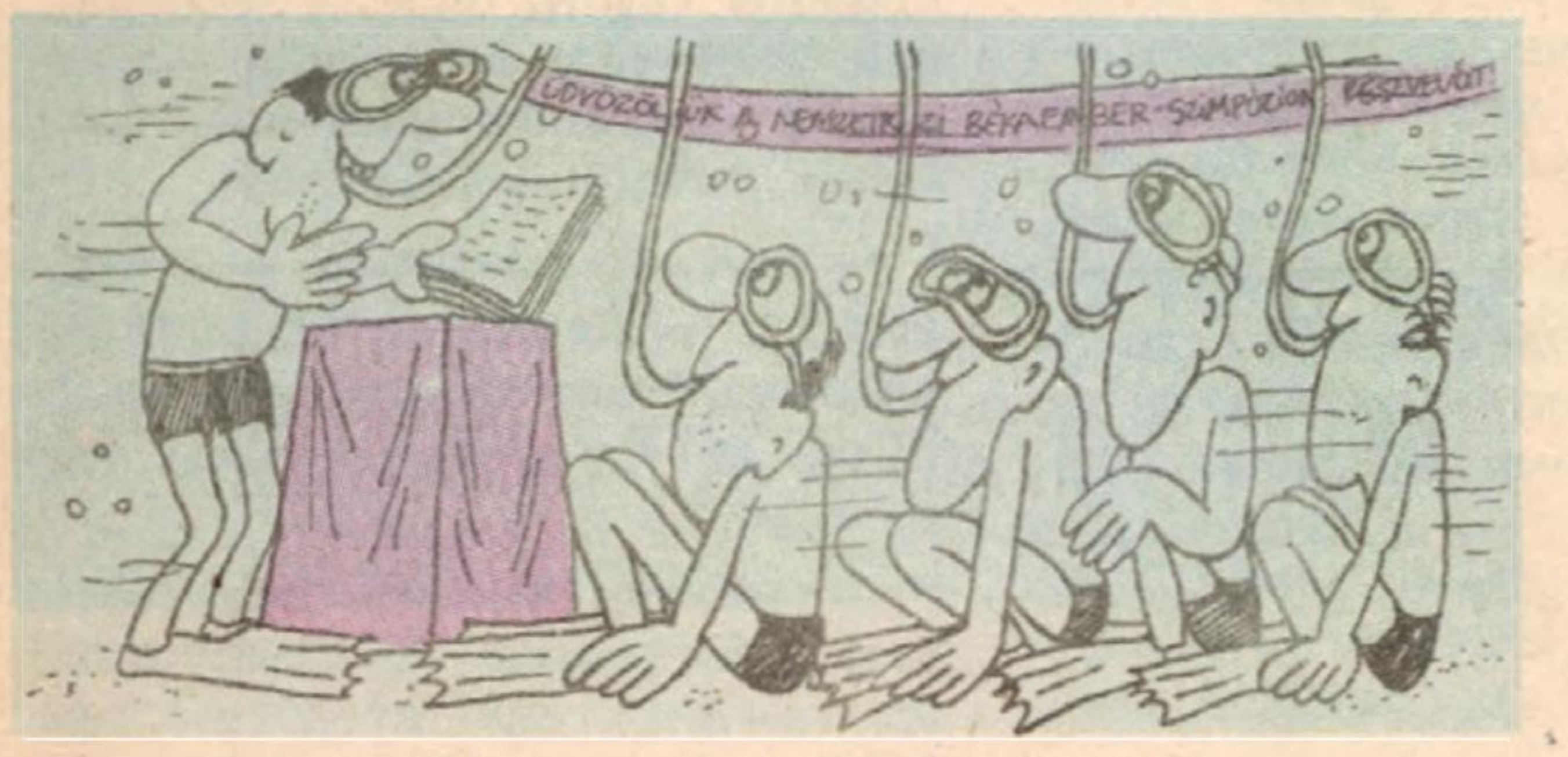
ÜDVÖZÖLJÜK A NEMZETKÖZI BÉKAEMBER-SZIMPÓZION RÉSZTVEVŐIT!

A konferenciák zökkenőmentes, nemzetközi elismerést kivívó lebonyolítása érdekében szinte hetek alatt építenek fel új létesítményeket a pesti vásárváros területén vagy más kijelölt kongresszusi városnegyedben. Ezért javaslom, hogy a jövőben még több világtalálkozót rendezzenek Budapesten!

Tartsák meg például, még az év őszén, a szobaasszonyok és londinerek világkonferenciáját az új Duna-parti szállodákban! A környezetvédelmi világkongresszust az erre a célra kikékített Balaton mellett. A színházi súgók világtalálkozóját az új Nemzeti Színházban. A nemzetközi dedósértekezletet a vadonatúj budapesti óvodákban. A több gyermekes családapák és családanyák világösszejövetelét a határidő előtt átadott fővárosi és vidéki lakótelepeken, vagy tízezer új lakásban. A pallérok és ácsmesterek világgyűlését a soron kívül sortatarozott pesti házak padlásain, pincéiben és működő liftjeiben. A diétásnővérek és műtősfiúk világkongresszusát a lerobbant állapotukból kigyógyított tanácsi kórházak kórtermeiben. A nemzetközi útburkoló-értekezletet az ujonnan felavatott és frissen stoppolt magyar autósztrádákon. A főnyomásvezetők világtalálkozóját a kicserélt és törésmentes pesti főnyomócsövekben. A nemzetközi háziasszony-szimpoziont a hetek alatt elkészült bevásárlóközpontokban. Az alkimisták (aranycsinálók) és mágusok szakmai bemutatóval egybekötött világkonferenciáját a Magyar Nemzeti Bank építőipari hitelfőosztályán!

Mert ugye, mi mindenre sokat adunk, de arra aztán még többet, hogy a világkongresszusok részvevői semmiben se szenvedjenek hiányt. Hogy jól érezzék magukat nálunk, szép emlékek maradjanak bennük, és csak elragadtatva meséljenek odahaza a Duna két partján tárt karokkal álldogáló Budapestről.

Legfeljebb, még megetetjük, megitatjuk egy kicsit azt a negyedévenként Budapestre érkező néhány százezer hivatalos vendéget, hogy ne vegyék észre az apró hibákat, s jókedvükben még szebbnek lássák a kényelmükért és a kedvükért gyorsan tető alá hozott új létesítményeket. De mit számít az a bagatell összeg ahhoz képest, amit kizárólag csak vendégeink tiszteletére tudunk beruházásra fordítani?!

Igaz, ha ennyi világkonferenciát rendezünk, és mindaz megtörténik, amit szerény javaslatom tartalmaz, akkor egy idő után már nem is lesz ennyi kongresszusra szüksége Búdapestnek. Akkor már nyugodt szívvel áttehetjük a világtalálkozók színhelyét Berettyóújfalura vagy Celldömölkre. Hadd fejlődjenek a külföldi balneológusok, fülészek, bogarászok, könyvtárosok és hematológusok kényelmét szolgálva, egy kicsit, a vidéki városok is...

Világértekezletre magyar, arccal a kongresszusok felé!

Tormai László

FÉNYES SZELEK, 1980

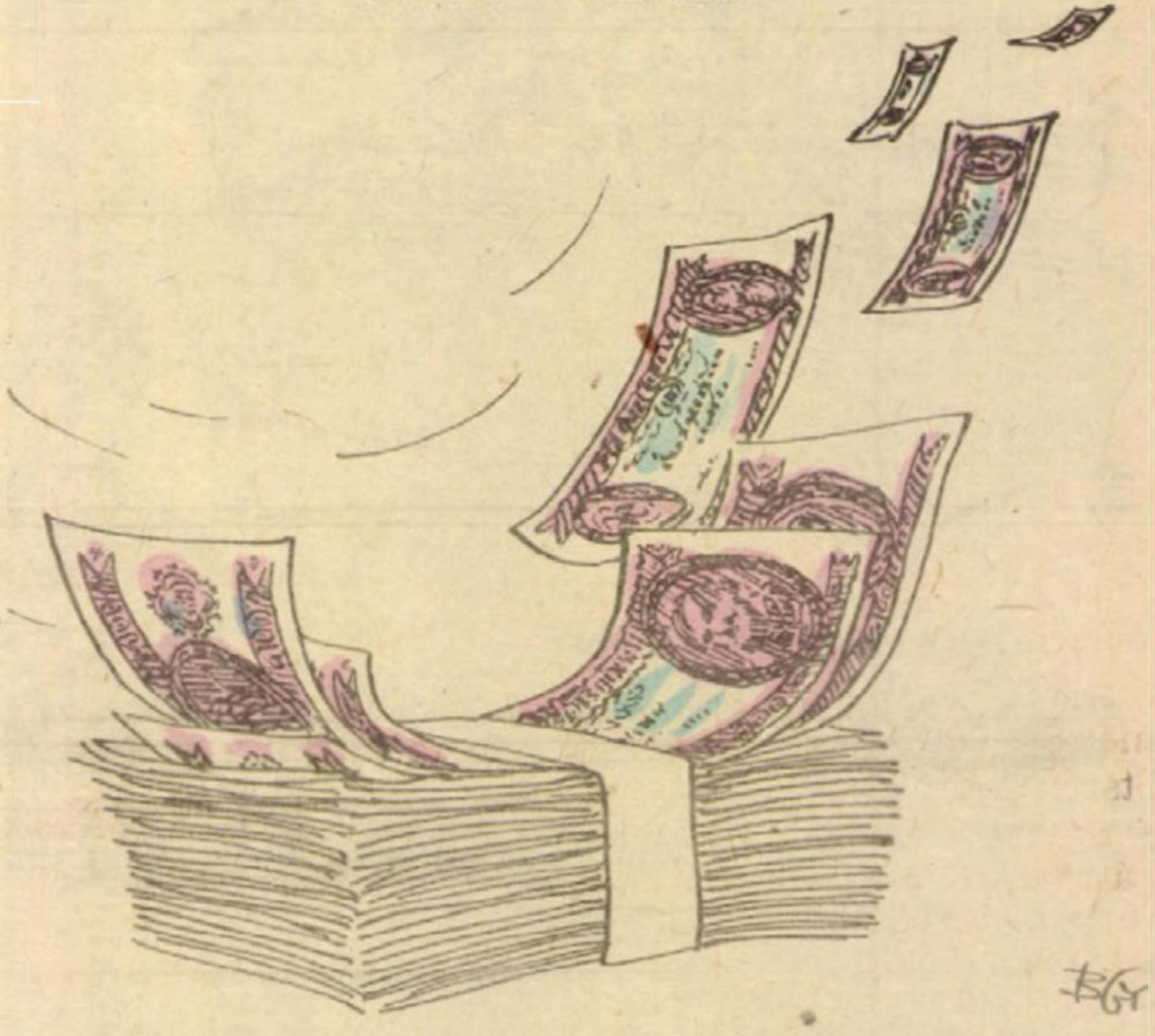

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mondd, Vera, tudsz te titkot tartani?

— Igen, csak az a baj, hogy mindig azoknak mondom el, akik nem tudják tartani a szájukat...

A válóperes ügyvéd megkérdi az asszonytól:

— No és egyáltalán nem volt semmi, amiben ön a házassága alatt egyetértett a férjével?

A feleség zokogva mondja:

— Dehogynem, abban, hogy a televízió műsora pocsék!

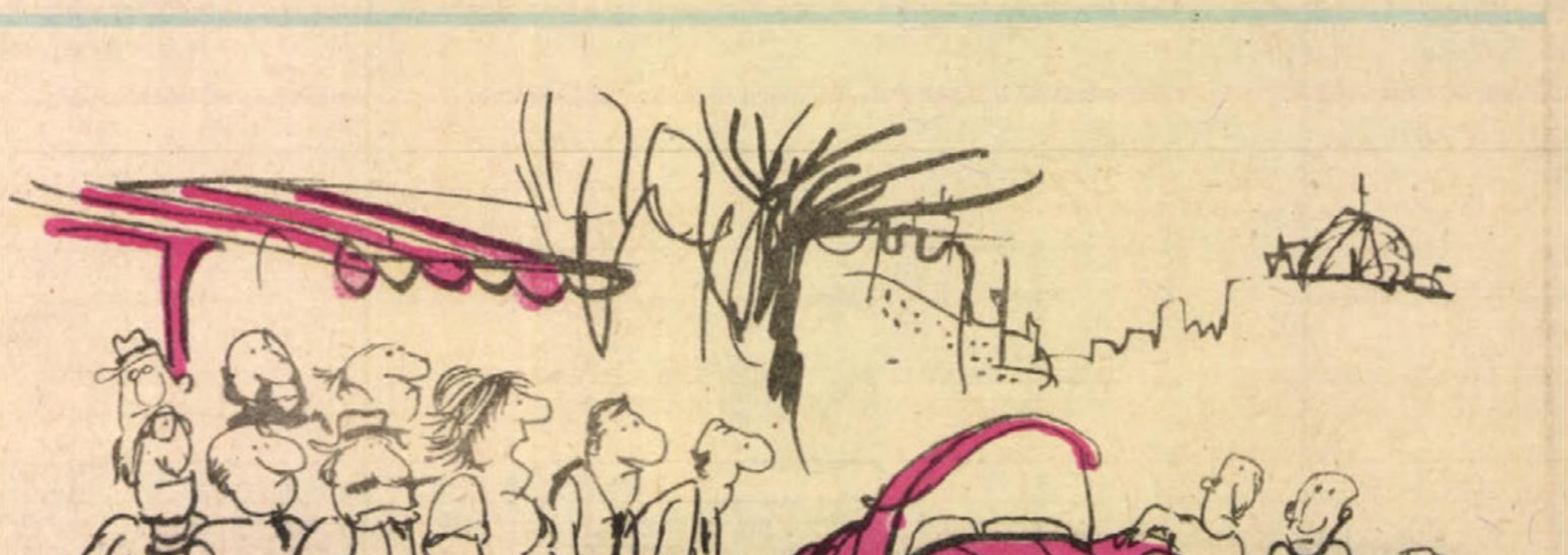

– Ebben a sok balesetben csak az a vigasztaló, hogy mindig mással történik.

BARÁZDÁK

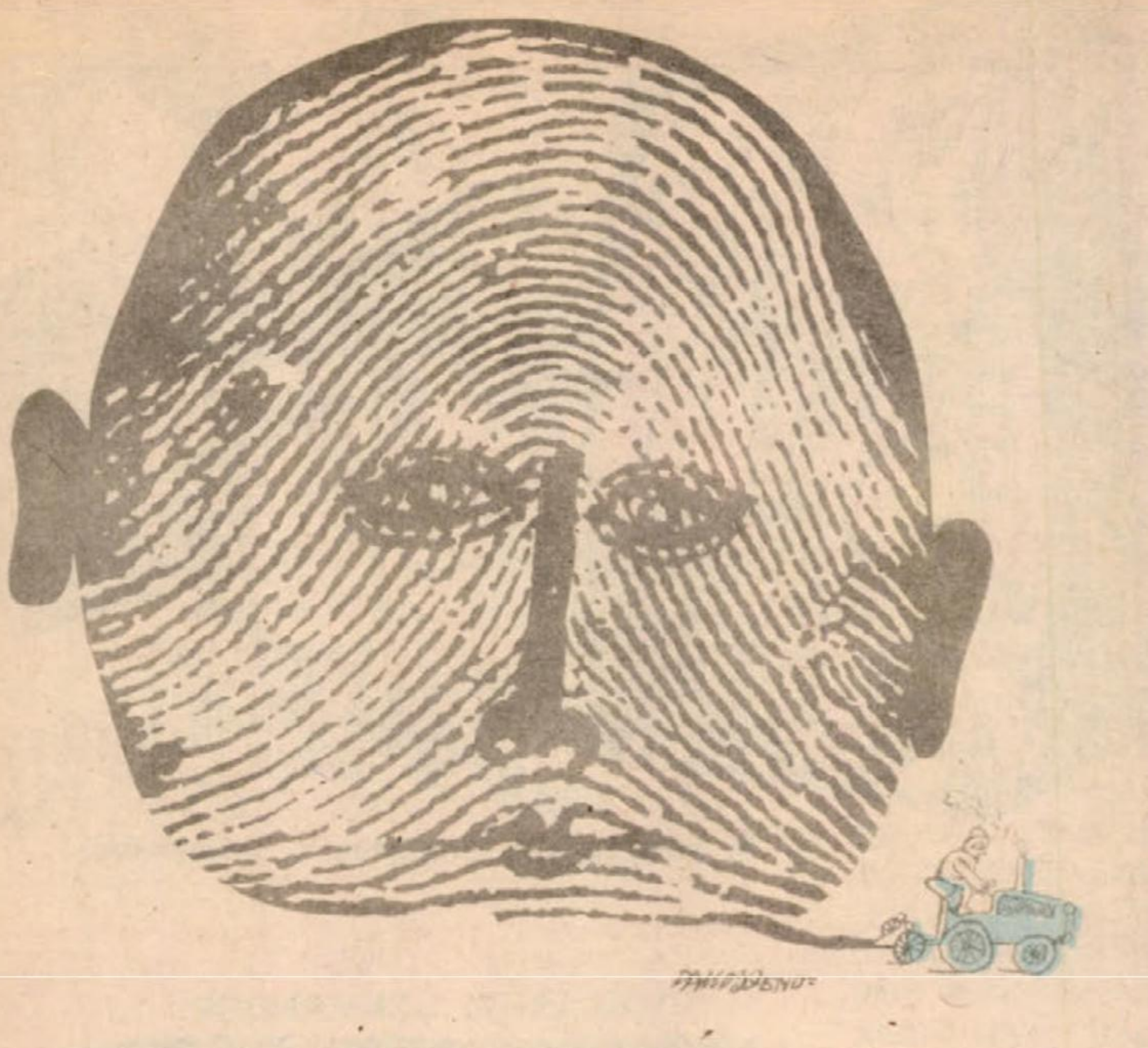

VÁLTOZÓ IDŐK

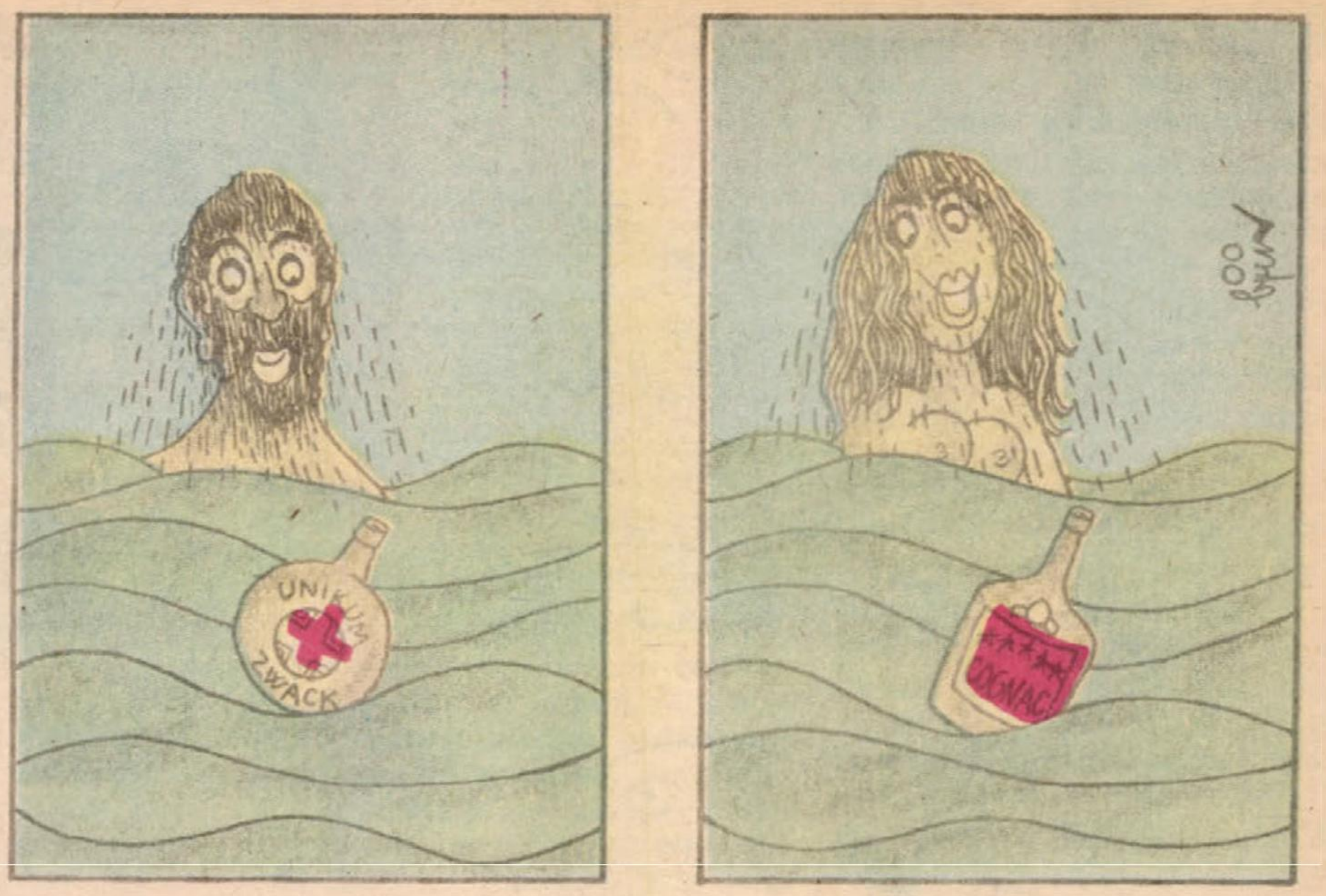

MILYENEK A SRI LANKA-I NŐK?

PETERDI PÁL OLIMPIAI EMLÉKEIBŐL

A skót ugyebár spórolós, az ír szenvedélyes, az angol meg hidegvérű. Ezek köztudott dolgok, bővebb magyarázatra nem is szorulnak.

Jó, de milyen — például — a francia?

Szóval várom reggel nyolckor a metrót, hogy megyek az uszodába, ötszáz fok meleg van Moszkvában, s a levegőben nincs is más, csak páratartalom. Világoskék trikó van rajtam, világoskék farmer és klumpa, csak úgy mezítlábra, ezt nem azért mondom mintha divatdiktátor óhajtanék lenni, csak a következők szempontjából lényeges.

Mert egyszerre csak jön le a mozgólépcsőn egy bodros fejű fiatalember, világoskék trikó, világoskék farmer és klumpa csak úgy mezítlábra. Megpillant, kigyullad a szemében egy kis szürke láng és a honfitársi ráismerés örömével lép oda hozzám, mint Napóleon egyik gránátosa Napóleon másik gránátosához:

— Excusez moi, monsieur… voulez vous…

Most már tudom, ki a francia.

Francia az, aki reggel nyolckor világoskék trikóban, világoskék farmerban várja a metrót.

Ja, és persze klumpában. Csak úgy, mezítlábra.

Na de hát milyenek például az olaszok?

Patrizio Olivát fasírttá verik a ringben, mire megnyeri a 63,5 kilós súlycsoport olimpiai bajnokságát, mert a zsüri már ilyen. A határon alighanem nehézségei lesznek Olivának, mert a döntő után több hétig nem is hasonlíthat az útlevélképéhez. Mintha balul sikerült kozmetikai műtétről jönne. A fejének olyan a formája, mint egy zsák teniszlabda. A színe még lilás és fényeskék valőrökben játszik, akár a felsálé a hentes kampóján.

Lejön a ringből, táncol, integet, még mosolyogna is boldogan, de az most fáj…

Odalép hozzá a fehérruhás, roppant törékeny kislány és — akár a többi győztesnek — egy szál szegfűt ad át a kosarából. Az olasz megáll, szívére szorítja a szegfűt, aztán megcsókolja azzal a rojtosra vert szájával és — olé — a közönség közé dobja.

Olasz tehát az az ember, aki szombat délutánonként véres szegfűket hajigál modern sportpaloták nézőterére.

Jó, jó, de hát milyenek a Sri Lanka-i nők? Én már tudom és el is mesélem, ha nem várnak tőlem fülledt erotikát.

Szóval a Sri Lanka-i nők olyanok, mint megannyi túltáplált és kedves cimbalmos a Dankó Pista utcából. Azzal a különbséggel, hogy lenge, citromsárga lifityánkban járnak és a homlokuk közepén egy piros pontot viselnek, ami a Dankó Pista utcában nem általános.

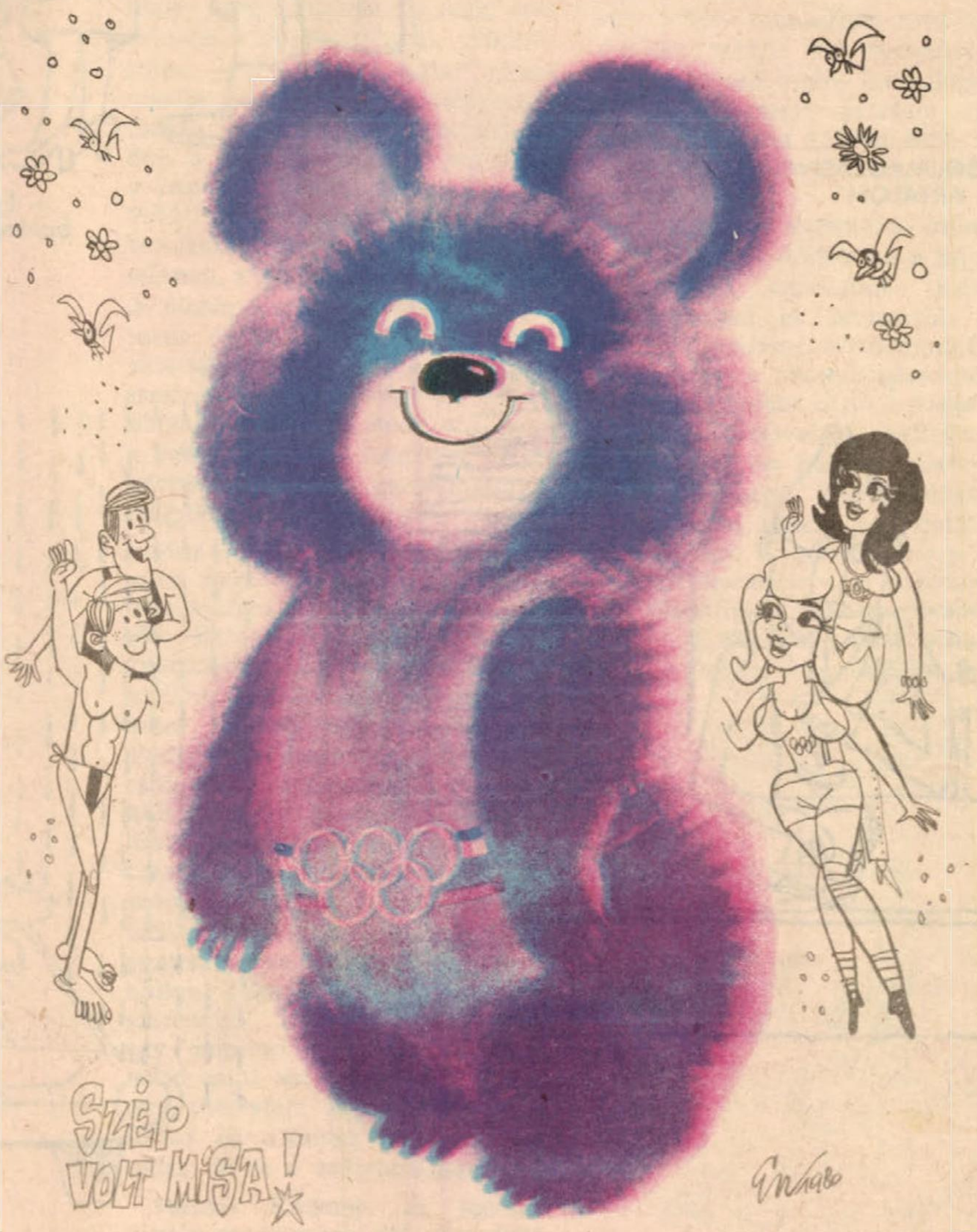
SZÉP VOLT MISA!

Van a Kozmosz Szállóban egy pici gebinjük a Sri Lanka-i nőknek, teát főznek reklámcélzattal és kínálgatják szíre-szóra jó szívvel. Na, bemegyek én is, odaállok, a bizarr szépség gazdagon rám mosolyog a pult mögül.

— Hot or cold? — kérdi.

Mármint hogy meleg, vagy hideg tehát óhajtok-e fogyasztani Ceylonból, néhai Sir Thomas Lipton hagyatékából? Három hét olimpiai hajsza után nem vagyok abban a helyzetben, hogy hideg teát ihassak, mint hányaveti és tüzes ifjúkoromban, július közepén.

— Hot — mondom véznán és öregen. — Hot.

Hot — ez kétségkívül forrót jelent… Már a fürdőszobában megtanulhattam a kád csapjáról. Meg van ugye hot-jazz is, amely szintén nem gyászindulós didergései miatt kapta ezt a hárombetűs jelzőt.

— Hot! — mondja Sri Lanka szépe és bólint és mosolyog, aztán odalép a hűtőszekrényhez, kivesz egy doboz konzervteát, a kezembe nyomja. A doboz szőrös a zúzmarától. Olyan hideg, hogy ráragad az ujjam.

— Oké! — mondja Miss Sri Lanka és boldogan kacag az összes fogával. — Oké!

— Oké! — mondom én is nyomorultul, mert sosem voltam képes ifjonti örömök útjába állni. — Oké! mondom és már tudom, hogy sosem fogom megérteni a Sri Lanka-i nőket.

ÜDÜLŐHELYEN

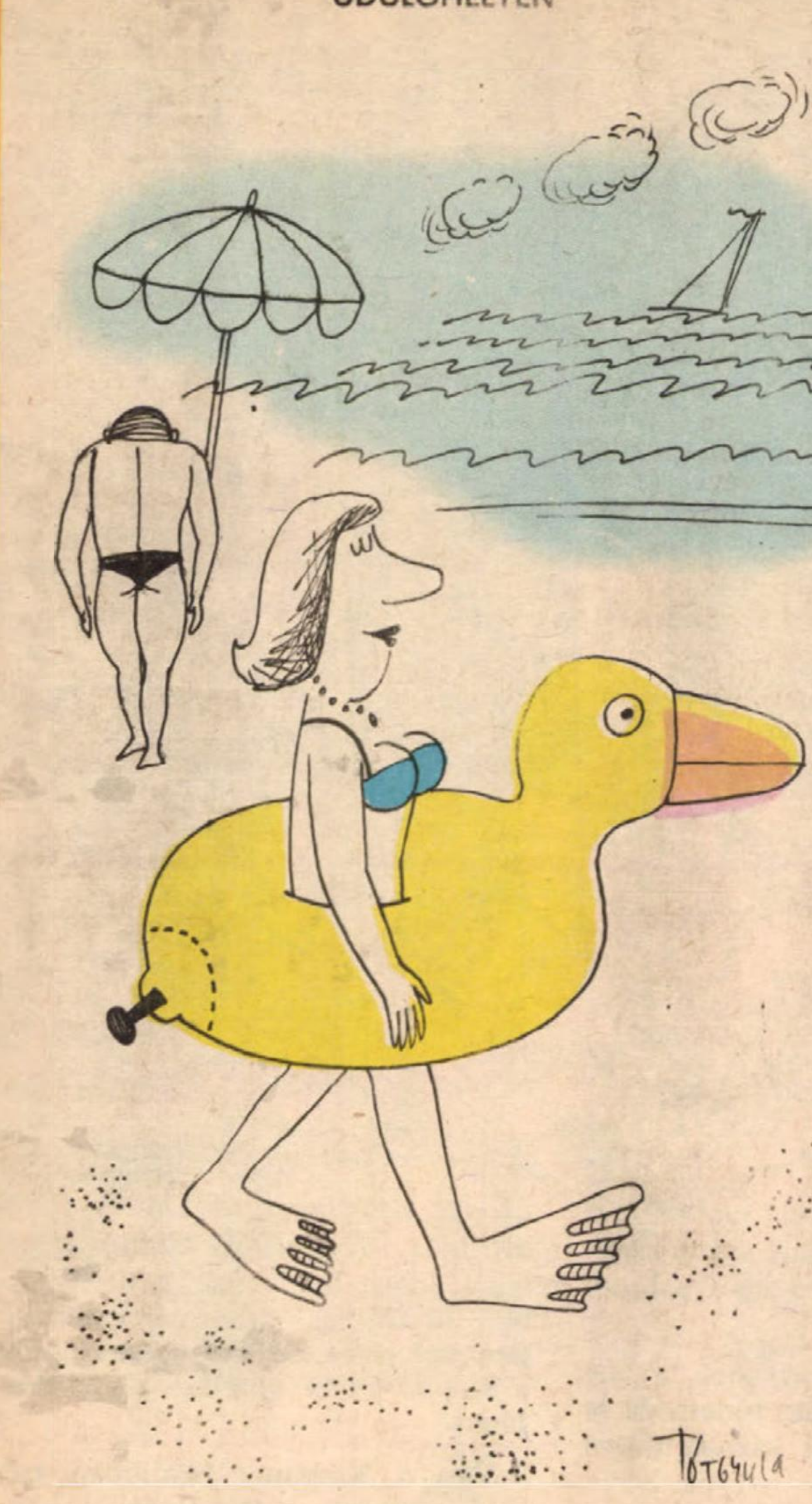

ARATÁS

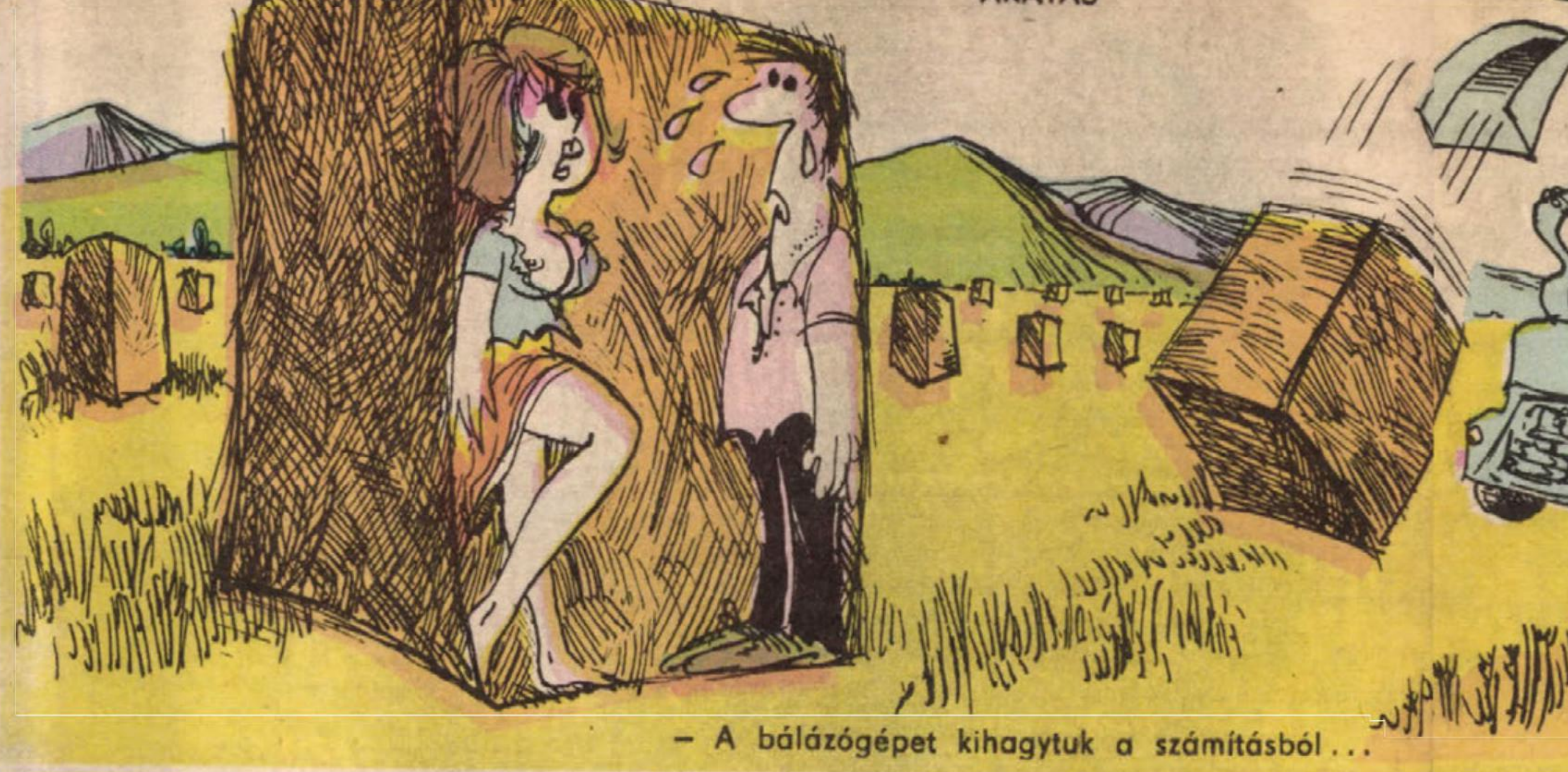

– A bálázógépet kihagytuk a számításból . . .

CSODÁLATOS ÚTIKALANDOK

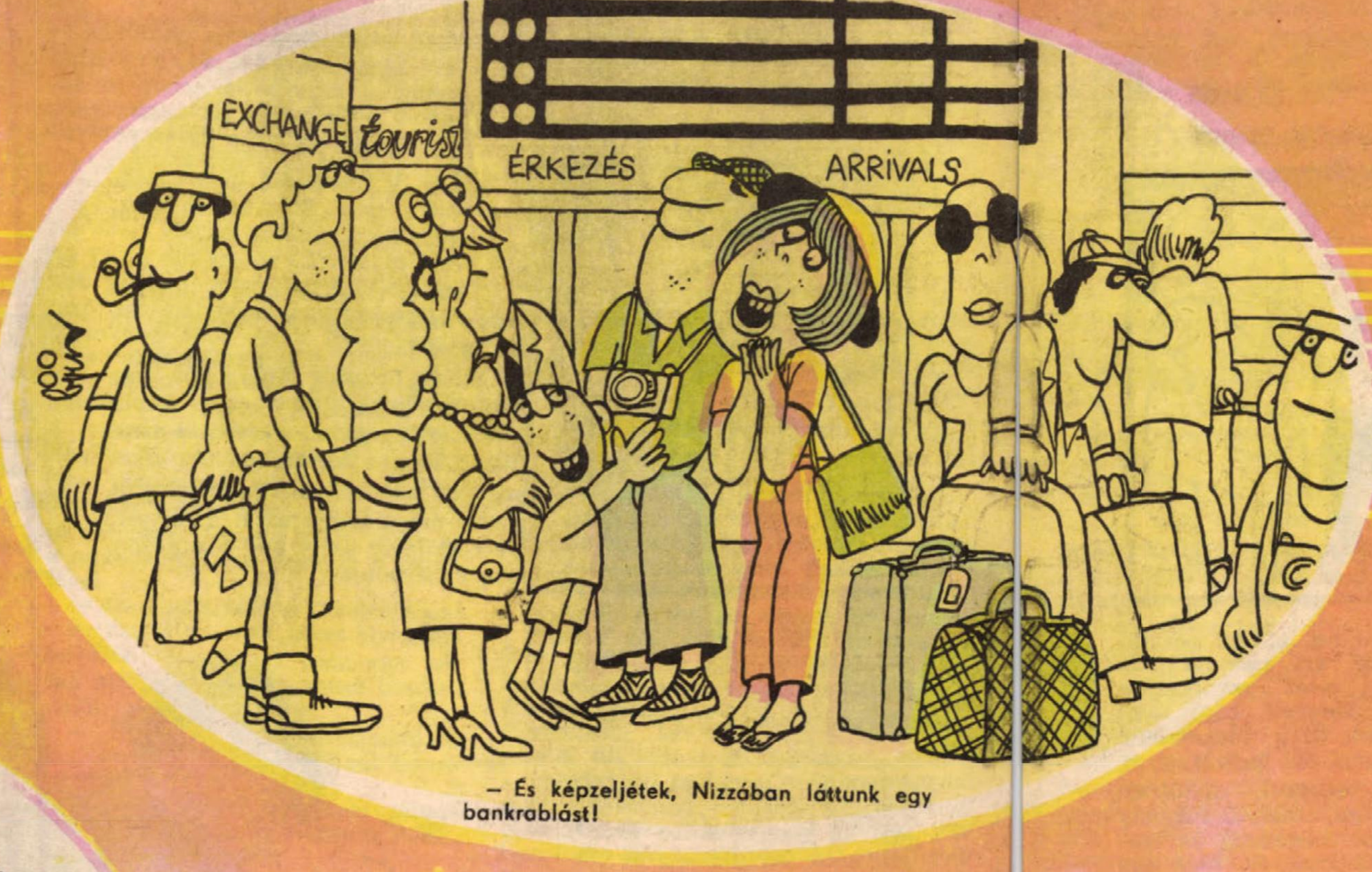

– És képzeljétek, Nizzában láttunk egy bankrablást!

FOGLALKOZÁSI ÁRTALOM

KORRÓZIÓ

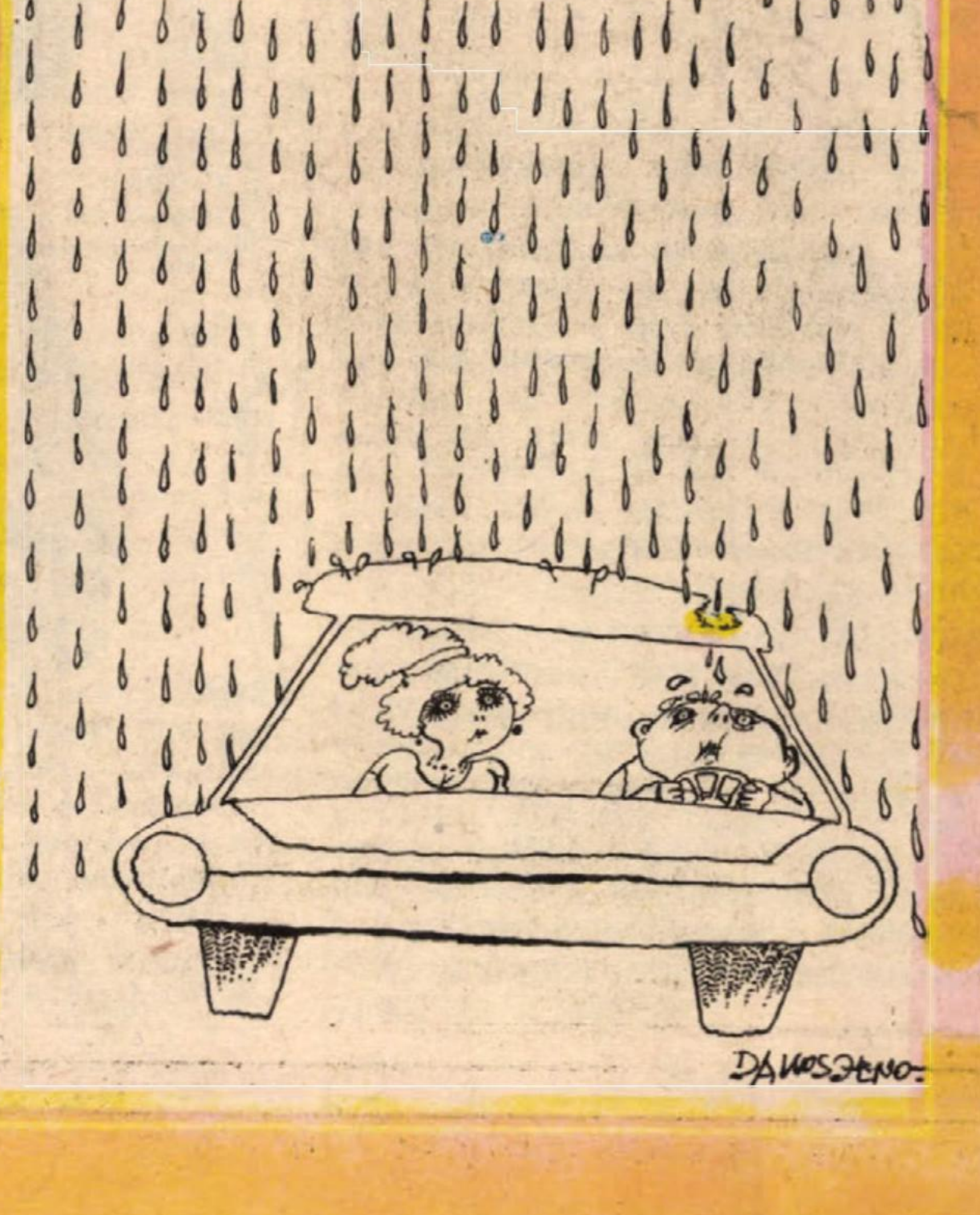

– Bármit kérj, csak autógumit ne....

A MÉLYBEMÁSZÓ

19.. tavaszán Csamodában, ebben a kis közép-európai környező országban az emberek arra lettek figyelmesek, hogy vízvezetékek tucatjai dugultak el. A hibák láttán még a legöregebb vízvezeték-szerelő szakik is csak hümmögtek, s csupán nagysokára merte egyikük kimondani: Csamodában még a csapból is a mélybemászó folyik.

Néhány nappal korábban ugyanis a hírügynökségek világgá kürtölték, hogy mélyben mászik az első csamodai mélybemászó. A Falramá Szó, a Barlang- és Tökász Egyesület hivatalos közlönye öles betűkkel adta a mit sem sejtő és többségében igazak álmát alvó világ tudtára: csamodai fiú van a mélyben, megelőzve a világgazdaság megannyi gondjával küzdő tőkésországok fiait és — ezt a nőegylet kérésére tesszük hozzá — lányait, asszonyait.

A mélybemászó életrajza hamar bejárta a világsajtót, olyannyira, hogy még honfitársai közül is sokan olvasták. Lánygyermekének neve rádiós vetélkedőn ötpontos kérdésként szerepelt, s a helyes megfejtők között zsebteleppel működő mellbevágókat sorsoltak ki. Az egyik legismertebb csamodai pop-együttes, a Nyomtáv, dalt is írt róla, mely — a csamodai viszonyokhoz szokott közönség legnagyobb ámulatára — órákon belül már az üzletekben is kapható volt. A dal — mely pergő ritmusával egy élet minden szépségét hozta földközelbe — a „Fel a mélybe" címet viselte és hamarosan a slágerlistára is felkerült. Az üzemi étkezdék a választékbővítés jegyében a paprikás krumplit ezúttal nem Petőfi szeletként, hanem a mélybemászó nevével szerepeltették az étlapon, s a fodrászatok forgalma is dicséretesen megélénkült: fiatalok és ifjúsági vezetők százai vetették magukat tigriseket megszégyenítő mozdulattal és bátorsággal a fodrászok kései alá, hogy a legújabb divat szerinti, mélybemászó-frizurát csináltassanak maguknak.

Már majdnem egy nap eltelt, mire működésbe léptek az élelmes maszekok és az élelmes költők. Ezúttal a költők voltak a gyorsabbak, az egész csamodai szellemi élet — mely már-már feledni látszott önmagát — újra éledt; a mélybemászó témát adott csaknem mindenkinek. A kiváló költő, Vénay Artér, aki mind ez idáig csak távoli földrészek népeivel érzett veszélytelen és abszolút biztonságos szolidaritását tudta kifejezni, ezúttal méltó tárgyat talált verséhez: „Hahó, hahó, hallani engem?" című ötvensoros szonettjét sikerült elhelyeznie egy napilap negyedik oldalára, majd mint aki jól végezte a dolgát, visszatért a lóverseny világához és másnap már azt sem tudta, ki is a mélybemászó.

Pénzes Kázmér, az egykori kiváló sportember, aki pályafutása befejezése után szélvédőt és ellenzőket gyártó kisiparosként tengette napjait, elolvasta a „Hahó, hahó, hallani engem?" című verset és rögtön megérezte: valami történt. Mindig is fejlett kereskedelmi érzékkel rendelkezett, s aki ezt tudta róla, most sem csalódott: órák alatt új gépsorokat szerzett be, s másnap már a mélybemászó nevével fémjelzett, önműködő rágógumit hozott forgalomba. Már az első héten ötmillió darabot adott el — ez csamodai rekordnak számít —, s később, hogy az eladási görbét valamiképp kiegyenesítse, bevezette a Centrum-szerda akciót, majd ennek egy továbbfejlesztett változataként a használt, ám még (ön)működő rágógumikat féláron visszaváltotta, vagy — a vevő kívánsága szerint — tovább rágta.

ÉLJEN AZ ELSŐ CSAMODAI MÉLYBEMÁSZÓ!

A Szabad Európa Rádió és más reakciós hírharsonák természetesen szintén nem állták meg kommentár nélkül az eseményt. A mélybemászó egyik nyilatkozatát — „nem azért másztam ilyen mélyre, mintha otthon nem tudnék mélyben lenni" — is kiforgatták.

Az egyszerű csamodai emberek azonban nem dőltek be a kábító-SZERszagú szövegnek. Keblük büszkeséggel és levegővel volt teli, s a kedvező közhangulat kialakulását a tárgyilagosságukról ismert csamodai sajtó a maga sajátos eszközeivel is segítette. A Lihegő (képes hetilap Csamodában) életszagú különkiadásában beszélgetést közölt egy fiatalemberrel, akit — természetesen még gyermekkorában — a mélybemászó futballozás közben sípcsonton rúgott. „Ekkorát még sohasem rúgtak belém — emlékezett a riportalany önjáró mankójára támaszkodva —, pedig én tánciskolába is jártam. De azért aranyos fiú volt" — tette hozzá.

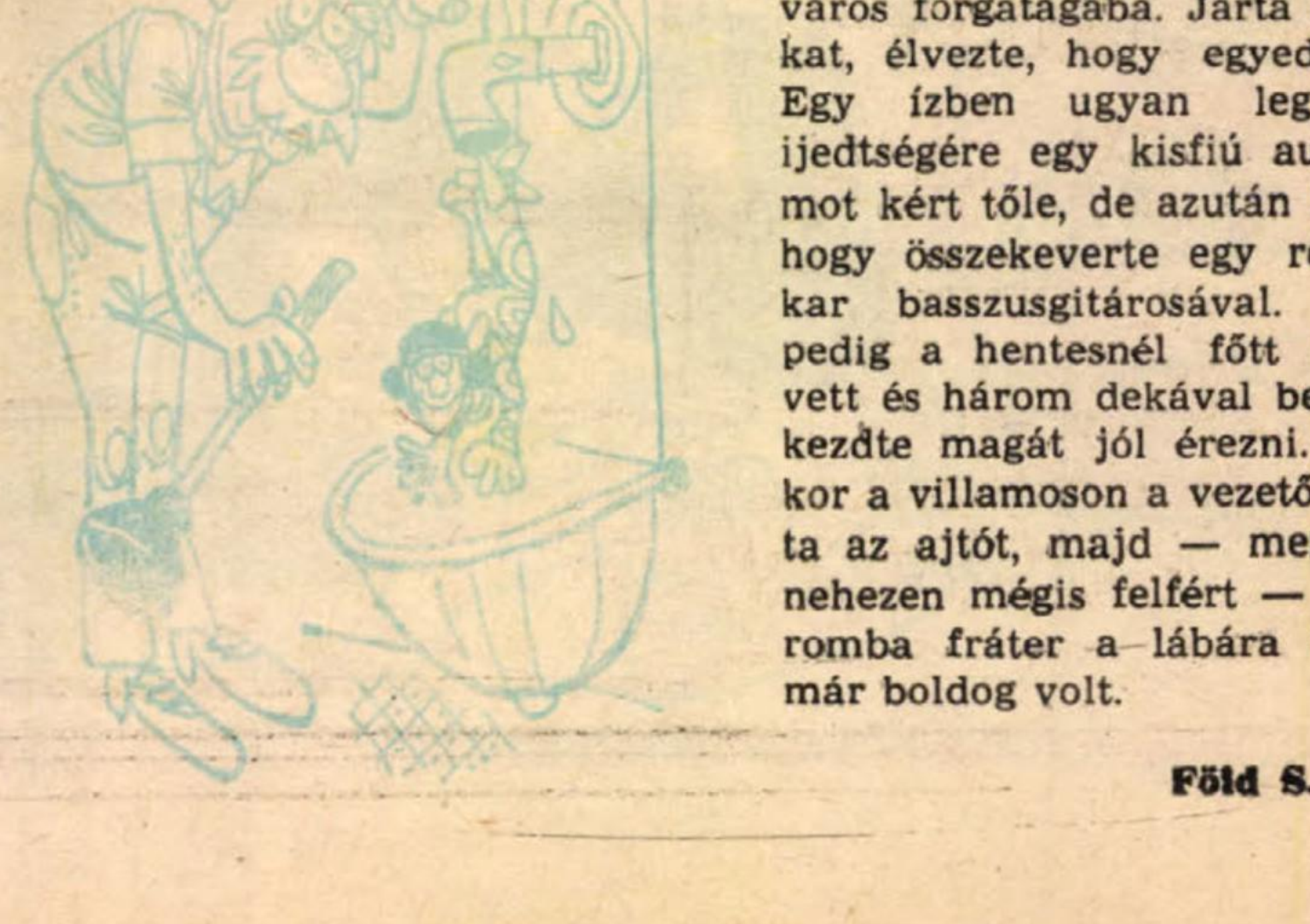

Az ismert professzor, a kiváló geodéta egy rádiónyilatkozatban azt fejtegette, hogy a mélybemászó az eredeti tervek szerint felfelé indult volna el, de azután — a jelenlegi szűk beruházási keretek, valamint a kereslet és kínálat viszonyának jobb megismerése során — úgy döntöttek, hogy a lefelé irányuló kirándulások pillanatnyilag jobban szolgálják az emberiség tudományos érdekeit.

Egy szemfüles riporternek a mélybemászó első tanítóját is sikerült lencsevégre kapnia, aki elmondta, hogy tanítványa mindig is tehetségesnek mutatkozott és kitűnő énekhangja már nyolcéves korában is bearanyozta az osztályfőnöki órák szűkre szabott negyvenöt percét.

A mélybemászót ünneplő tömeg fogadta, amikor hazatért Csamodába. Csodával határos módon rögtön kapott taxit — „távollétem alatt úgy látszik, feketére festették a taxikat" —, majd egyenesen a város centrumába érkezett. Hitetlenkedve nézegette a kirakatokat — „lám, amíg én lenn voltam, az árak felmentek" — s némi csodálkozással fedezte fel egy könyvesboltban a róla szóló könyvet, melyben érdeklődéssel olvasta önéletrajzát, s újabb részleteket tudott meg a felkészülés nehéz hónapjairól.

Gyárlátogatással, üzemavatással telt el néhány hétköznap, közben semmi rendkívüli: itt egy nagygyűlés, ott egy kirándulás, egyszóval a mélybemászók szokványos életét élte. Nagy volt hát a meglepetés, amikor egyik reggel eltűnt. „Pedig félórája még láttam a toalettben" — mondta egy szemfüles riporter, de arra a kérdésre, hogy mit kereshetett ott, ő sem tudott válaszolni.

A mélybemászó — megszabadulva a protokolltól — fáradt boldogsággal vetette magát a főváros forgatagába. Járta az utcákat, élvezte, hogy egyedül van. Egy ízben ugyan legnagyobb ijedtségére egy kisfiú autogrammot kért tőle, de azután kiderült, hogy összekeverte egy rockzenekar basszusgitárosával. Amikor pedig a hentesnél főtt kolbászt vett és három dekával becsapták, kezdte magát jól érezni. S amikor a villamoson a vezető rácsukta az ajtót, majd — mert nagynehezen mégis felfért — egy goromba fráter a lábára taposott, már boldog volt.

Föld S. Péter

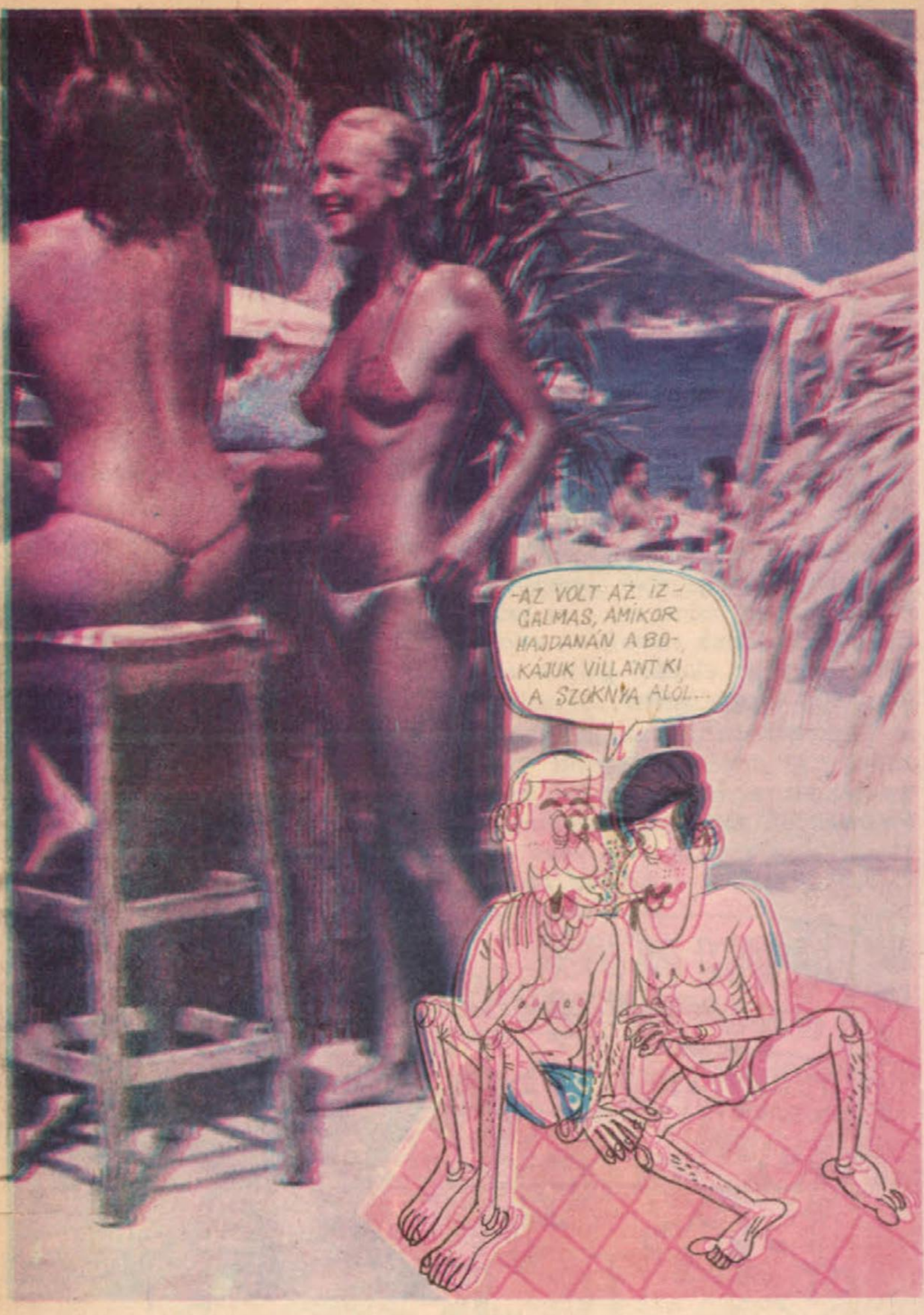
AZ VOLT AZ IZGALMAS, AMIKOR HAJDANÁN A BOKÁJUK VILLANT KI A SZOKNYA ALÓL...

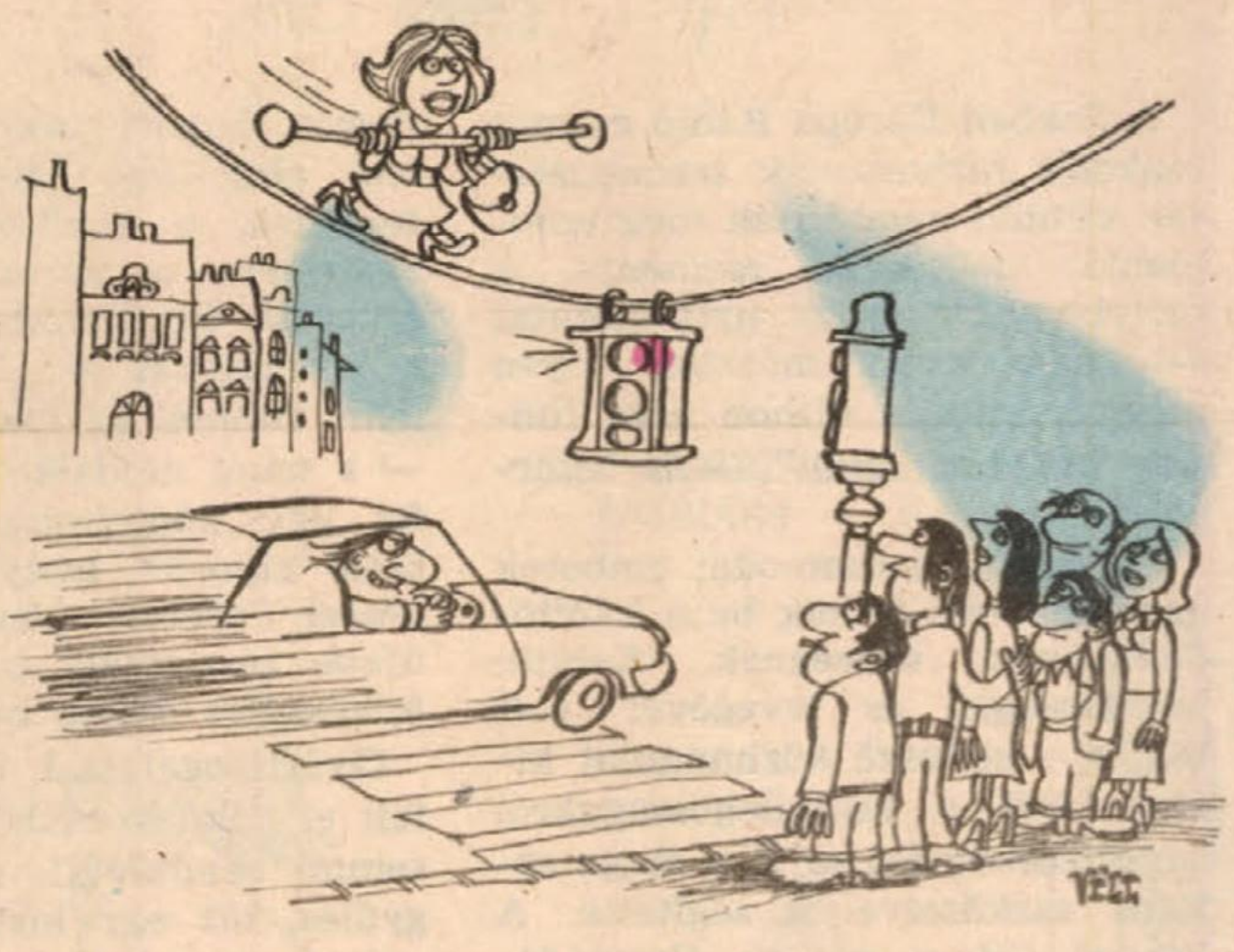

– Szeretnék épségben átjutni a zebrán!

VIZIPÓLÓ

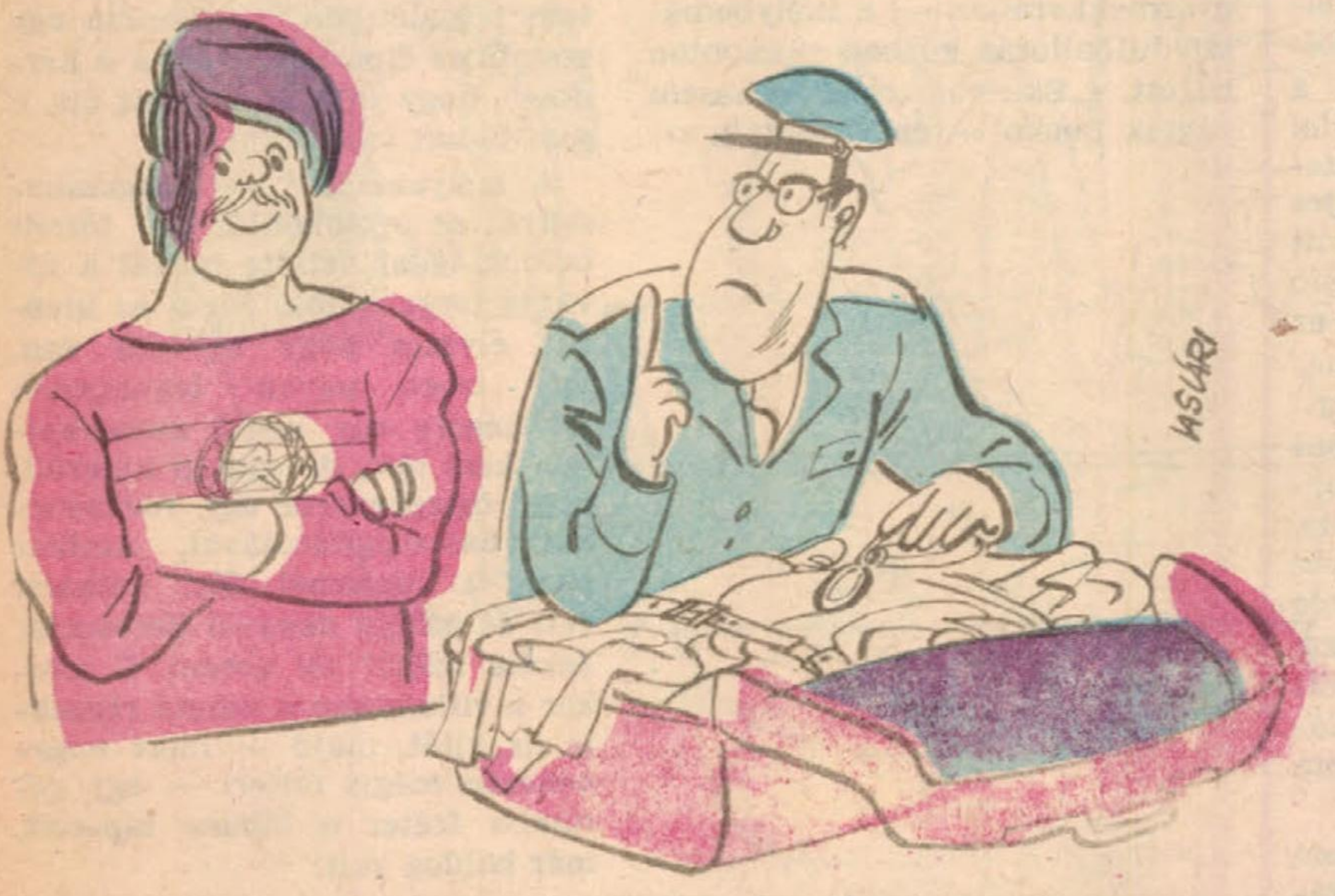

– Ez az arany bronz!

ÉDESKETTES

— Csinos ez a Szuszakhy Bea — vetettem oda a hitvesnek a tévé előtt nyújtózkodva, ami, minek is tagadnám, meggondolatlanságnak bizonyult. Nem a nyújtózás, hanem az odavetés.

— Ez? Csinos? — A hitves még semmit sem látott ugyan a képernyőből, csak mostan indulván befelé a konyhából, ám az ellentámadás máris megindult. — Jellemző, fiam, hogy te kit tartasz csinosnak. Nézd meg jobban ezt a madárijesztőt. Ha tavaly óta nem szedett föl minima kalkula három kilót, akkor egyet se. Azt is csak azért, hogy valamivel kipárnázza a szarkalábait.

— Elképzelhető — bólogattam bűnbánó békülénykenységgel, mindazonáltal hitemben meg nem rendülve. — Meglehet. Úgy látszik, tavaly nem néztem meg eléggé. De az alakja most is egészen jó.

— Naná. Mert halcsontos fűzőt hord, mint az ükanyám annó. Külön magának csináltatja a Federweisz Macával, a Somodiné mondta. Meg festeti a haját.

— A Somodiné?

— Nem. A te Beácskád. És nehogy most azt kérdezd, hogy a Féderweisz Macáét festeti-e, mert noha porig sújtva, de kénytelen lennék közölni, hogy nem, fiacskám, nem azt, hanem a sajátját, ami a fején van neki. Attól ilyen sárga.

— Talán szőke, nem?

— Nem. A szőke, az egy szép, természetes hajszín. Ez itten sárga. A hajszálak tövénél pedig zöldesbordó. Az ember először egyszerűen piszkosnak vélné, ami mellesleg még igaz is lehet, de nem attól zöldesbordó. Hanem attól, hogy az a haja neki. Lám, mire jó a színes tévé.

— De hisz a miénk fekete-fehér!

— Az, látod, igaz. Mert olyan élhetetlen vagy, hogy még egy vacak színes tévét sem tudsz beszerválni.

— És ha szabad kérdeznem, te hol láttad a Szuszakhy Beát színes tévében?

— Ööö... Hol, hol, nem mindegy? Történetesen a Legéndi Pistánál. Mert neki van.

— Micsoda?!! Te fölmentél ahhoz az elaggott nőcsábászhoz? Ahhoz a viharvert majomhoz? Mi az ördögöt kerestél nála?

— Elaggott? Hogy oda ne rohanjak!

— Ahogy nézem, már oda is rohantál.

— Ugyan kérlek. A tervjelentést fogalmaztuk. Lakáson mégiscsak nyugodtabban lehet, mint odabenn.

— Na persze. Főleg, ha a közelben a Szuszakhy színesben riszálja a halcsontjait.

— Ugyan, csak nem vagy féltékeny? És pont a Legéndire! Te kis csacsi... Nem mondom, még ma is egészen jóképű fiú...

— Fiú? Ötvenhat éves, úgy kopaszodik, hogy a Bánfi, ha ránézne, sírógörcsöt kapna, azonkívül csattogtatja a protézisét és a fülin is folyik a konyak.

— Nem konyak. Whisky, Black and Whithie. Sok jéggel. On the rocks. Most legalább láthatod, mennyire pontosak az értesüléseid. Te mindenkit csak leszólsz, mert magadat tartod a világ közepének. És én hülye, egy ilyen alakhoz vagyok hűséges! Más normális nő... na, hagyjuk. Pedig ha tudnád, mennyire bukik rám a Legéndi! Hogy mást ne mondjak, a tervjelentés második bekezdése után hozzá kellett vágnom előbb a Gazdasági Szabályozók Könyvét. Majd a jégkockákat, hogy lehűtsem. Erre te, ahelyett, hogy hálás lennél, kigúvadt szemmel csüngsz ennek a matrónának a műbájain.

— Miért, te tegnap hol nézted a Hódfalvy Kornélkádat a Savonarola végnapjaiban?

— Nem néztem. Hallgattam. A Hódfalvy hangjától végigfut az ember hátán valami izé. Mintha jégkockák síkárkoznának rajta.

— Az, az. Síkárkoznának. On the rocks.

— Igenis, hogy szekszepiles a hangja, vedd tudomásul.

— Gusztus dolga. Én a magam részéről röhögőgörcsöt kapok tőle, ahogy rezegteti. Szemlátomást szerelmes a saját hangjába. Mit szemlátomást! Fülhallomást!

— Nem csodálom. Ha neked ilyen hangod volna, te is rezegtetnéd. Egyáltalán, mit rezegtetsz te?

— És a szemibül is úgy néz kifele, mint aki azt mondja: na, spinkovácsok, most gombostűre tűztelek, mi? Ahelyett, hogy mint Savonarola, az Úrra függesztené eszelős tekintetét. Ki hallott olyat, a nézőkkel szemezni, miközben már ég a máglya, amelyen függöny után stande pé megégetik az embert? De továbbmegyek. Még azt, hogy „A szipka védi tüdejét, óvja egészségét”, még azt is úgy mondja, hogy tisztességes ember zsebében kinyílik a bicska.

— Nana. Valaha te is így néztél, fiacskám. Ha tudni akarod, abba estem bele. A nézésedbe. Meg abba a bársonyosan rezgő hangodba.

— Bársonyosan? Igazán? Hm. Lehetséges. Sőt, nagyon is elképzelhető. De né csak! Most, hogy mondod, már tudom, mi tetszik nekem ezen a Szuszakhyn. Az, hogy hasonlít egy kicsit arra az édes kislányra, akit érettségi előtt egy csukréta vörös szekfűvel leszólítottam az iskola előtt. Emlékszel? Na, gyere ide, te... Te buta... Mellesleg, el ne feledjem, a Legéndi éppen akkor kezdett kikopni az öregfiúk csapatából...

Az est hátralevő részében már fölötte keveset beszéltünk, de másnap a hitves eskü alatt vallotta, hogy olyankor viszont, amikor mégis szóra nyílt a szám, feltűnően rezgett a hangom. Továbbá a nézésem állítólag olyan volt (és ebben semmi okom kételkedni), hogy láttára a Hódfalvy még jóval a függöny legördülte előtt tehetetlenül toporzékolva vetette volna máglyára a szipkát.

Timár György

VIDÉK

BRENNER,
VÁRNAI,
SAJDIK,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
LEHOCZKI

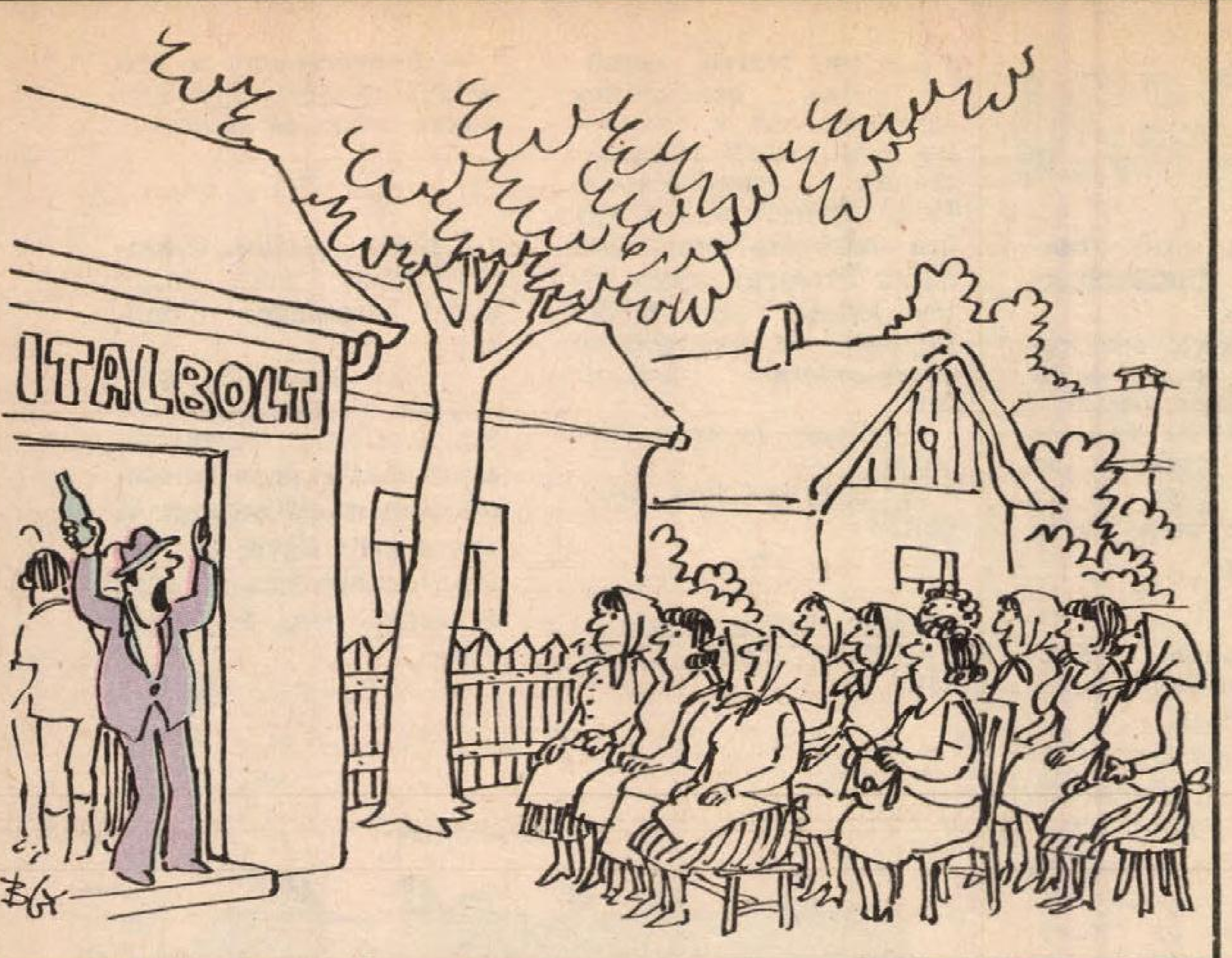

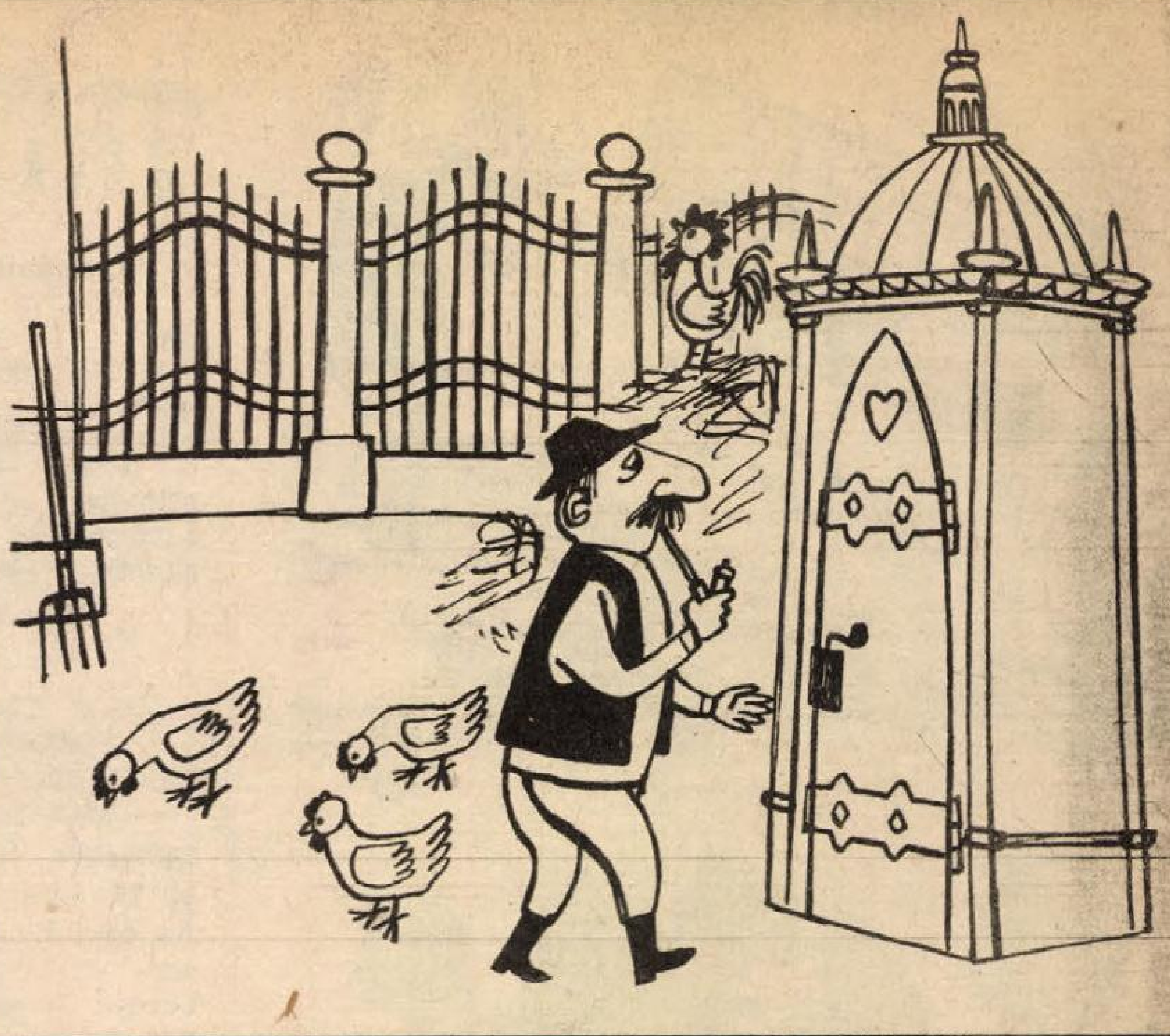

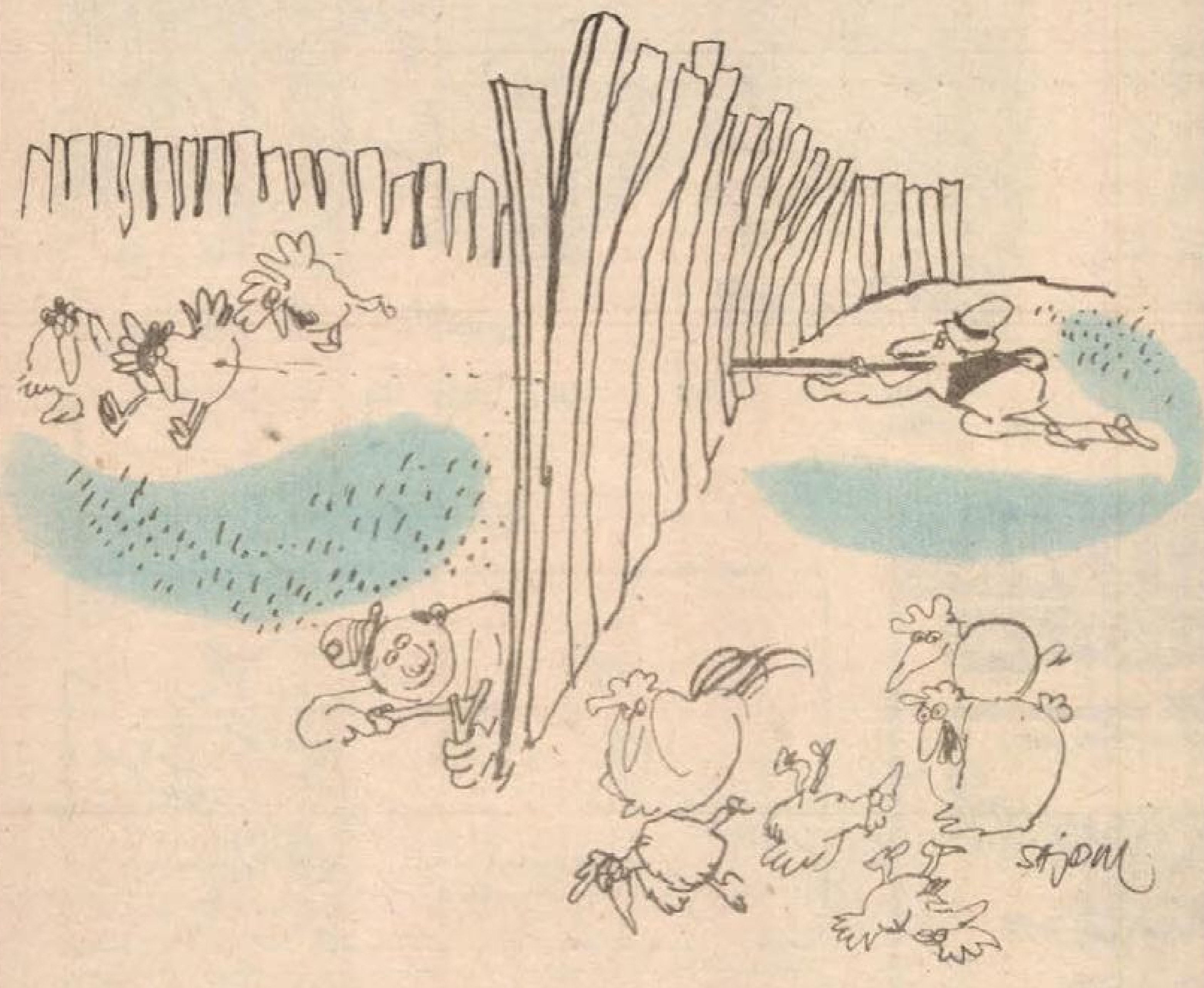

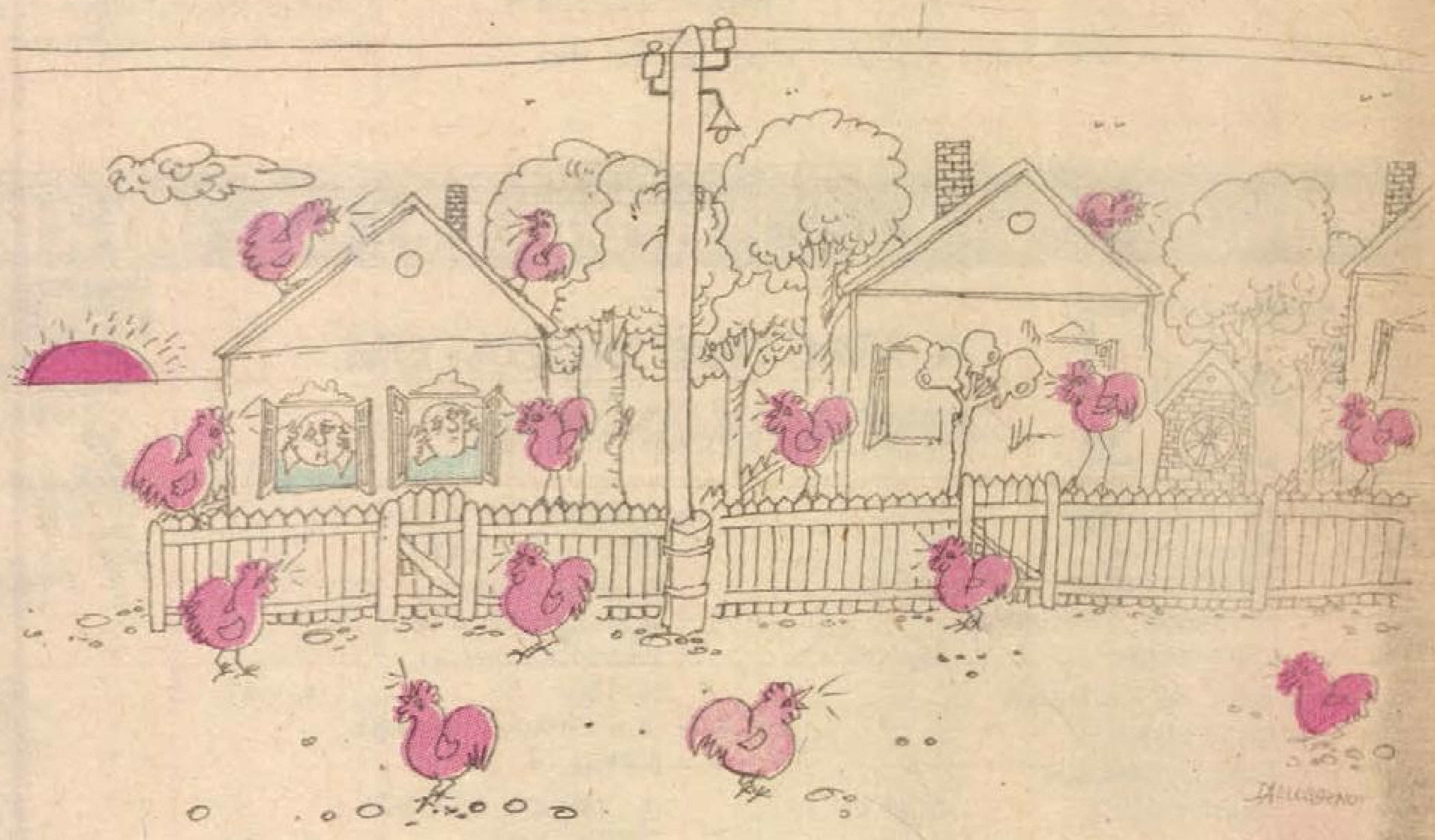

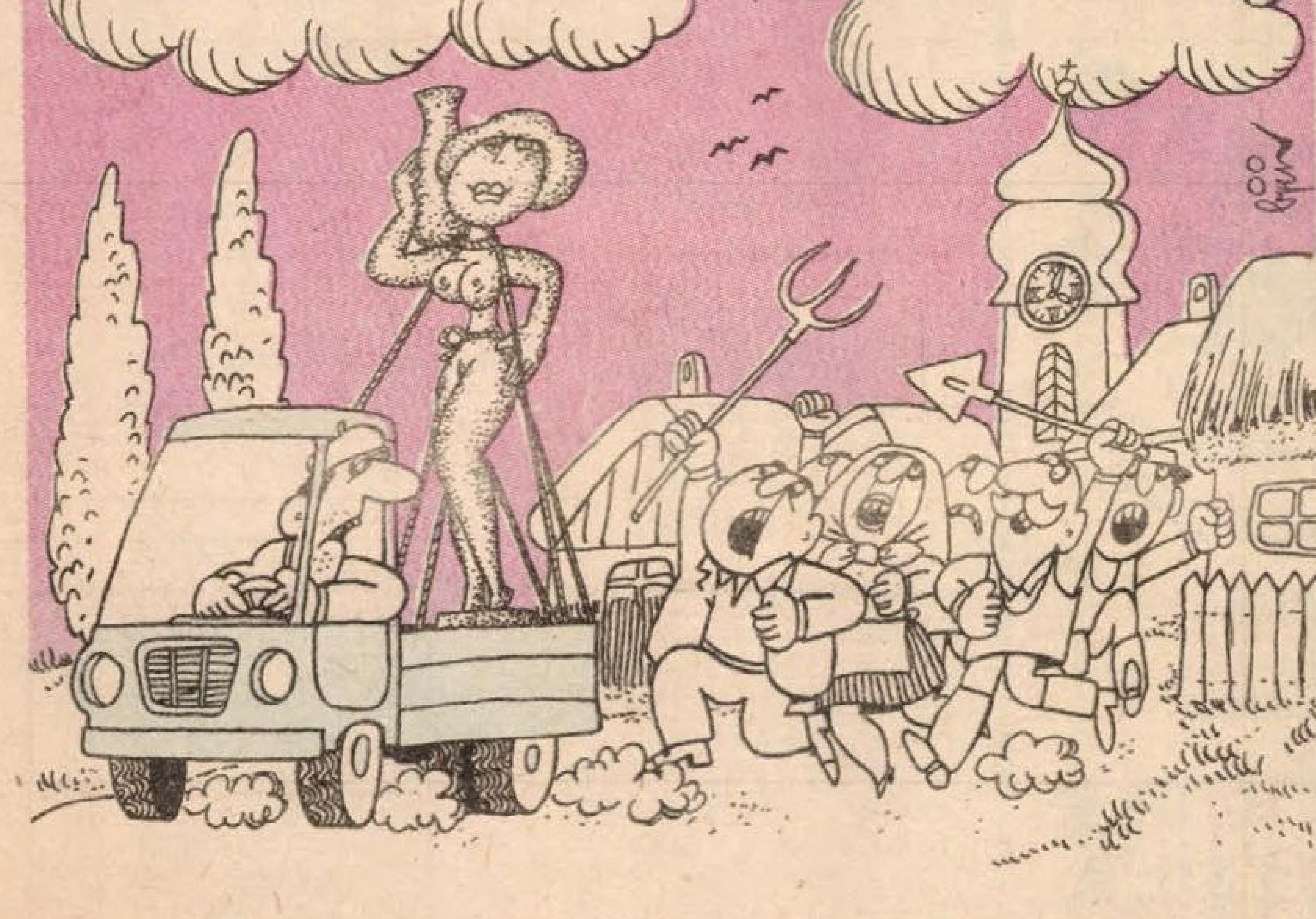

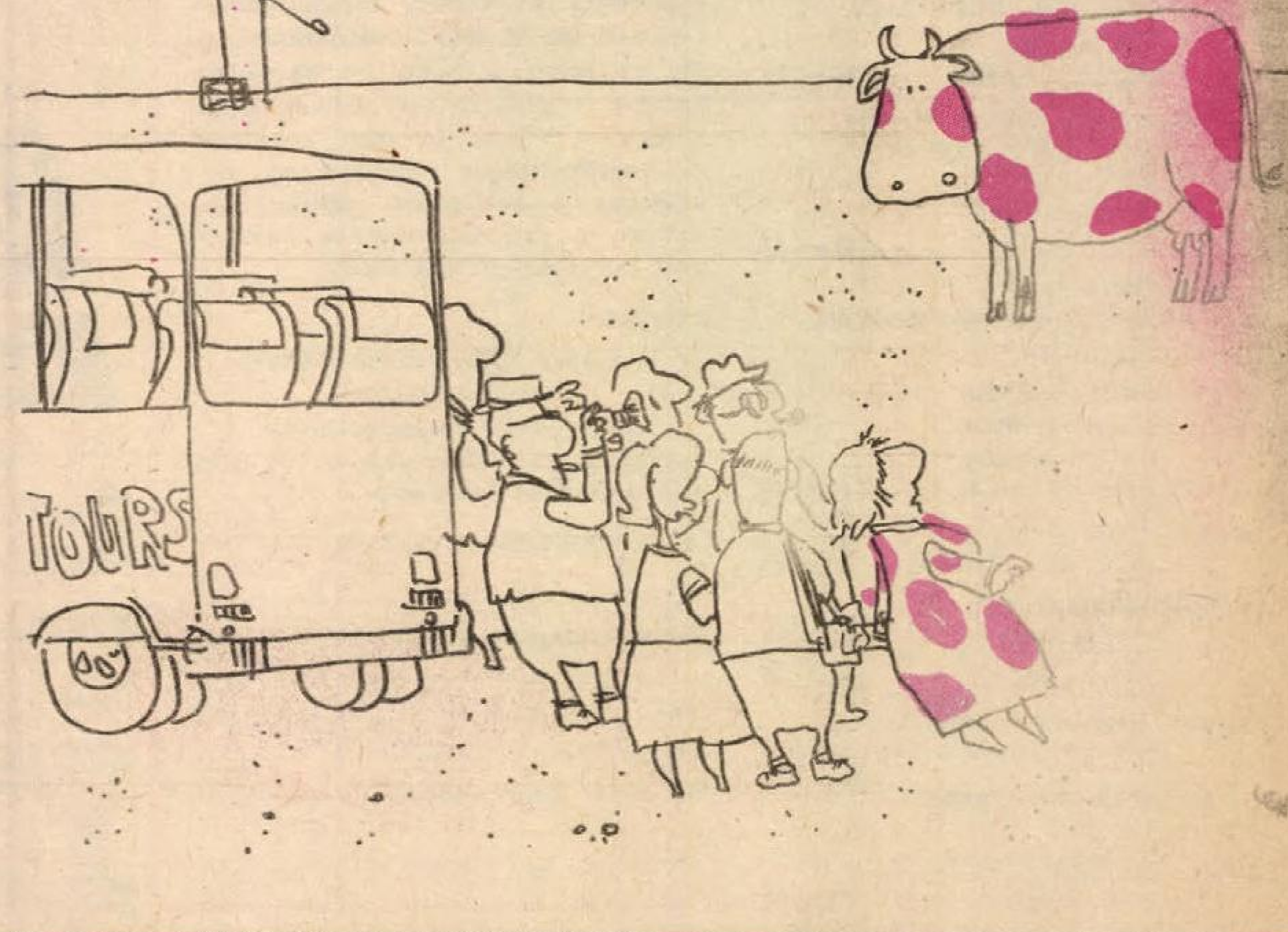

UTOLSÓ KÍVÁNSÁG

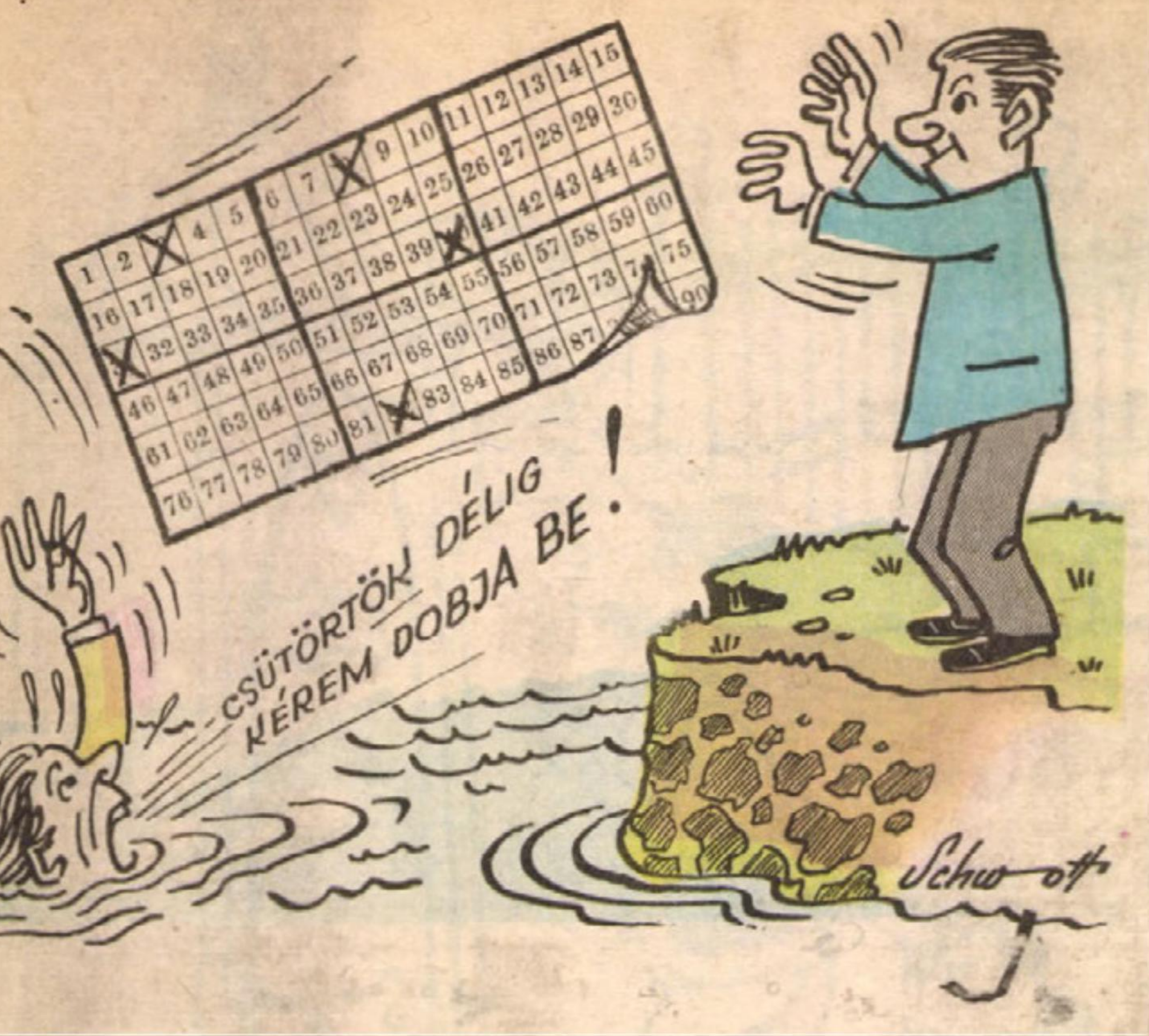
CSÜTÖRTÖK DÉLIG KÉREM DOBJA BE!
Schwott

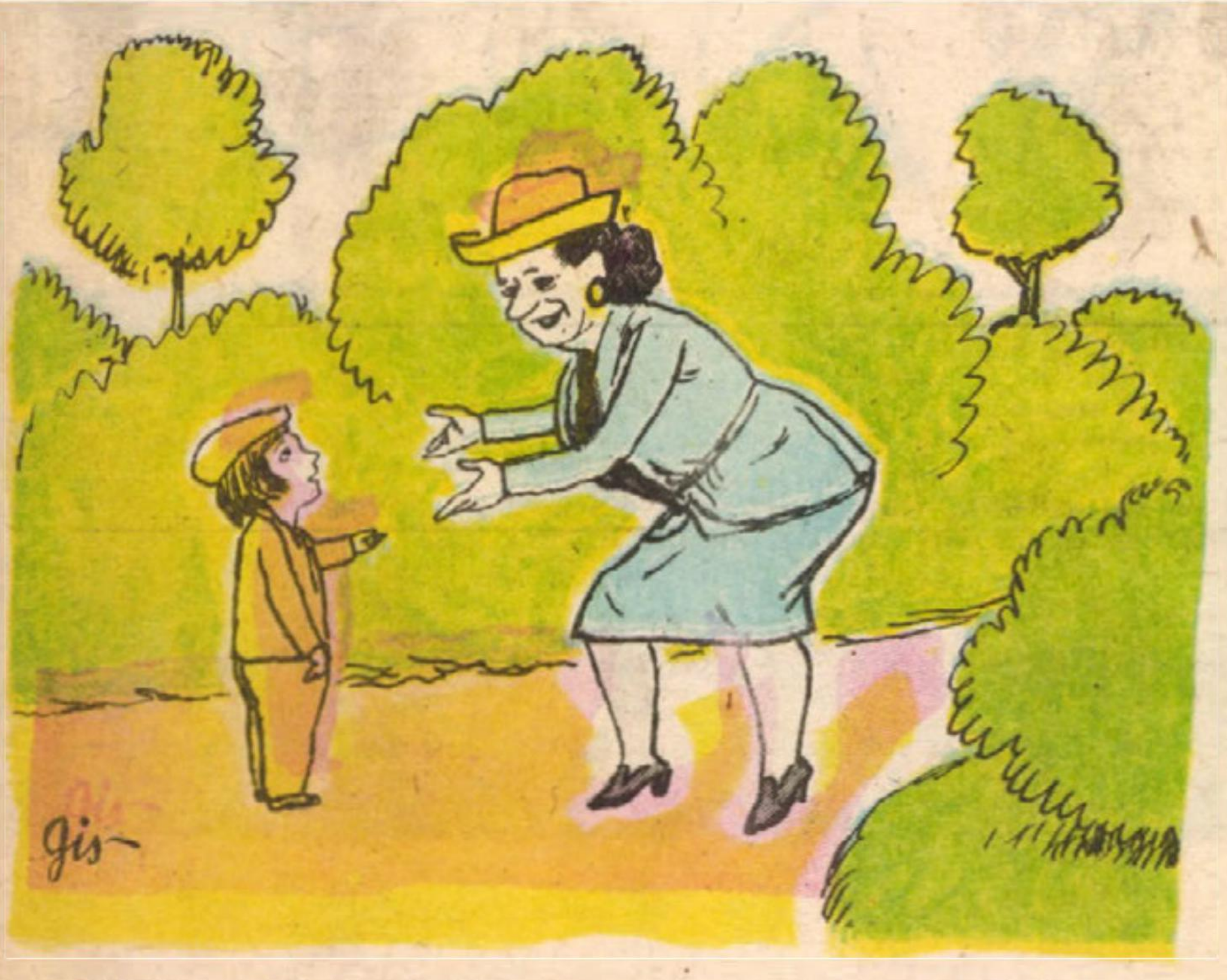

– Néni, nekem örül, vagy annak, hogy le tud hajolni?

TRIBÜN

Tapasztalt edző tanácsa a fiatalabbaknak:

— Ha taktikai értekezletet tartsz és az egyik játékos örökösen vitatkozni próbál — az ég szerelmére, ne torkolld le. Lehetséges, hogy ő az egyetlen, aki nem alszik.

*

Brian Clough, a Nottingham Forest híres főnöke mondta:

— Menedzsernek lenni egészéves elfoglaltság, napi 24 órás munkaidővel. Az egyhónapos szabadság arra való, hogy az embernek mégse az öltözőben kelljen kezeltetni az infarktusát.

*

A michigani Ann Arbor presbiteriánus templomának kapuján a következő felirat jelent meg az Ohio elleni országos döntő előestéjén:

„A futball csupán játék. Csak a tiszta hit kegyelme örök. Ennek ellenére: hajrá Michigan!”

Danny Marsh, cambridgei benzinkutas kísérletet tett a nyerstojás-evés (ivás?) világcsúcsának megdöntésére. Hogy sikerrel járjon, egy óra leforgása alatt legalább ötvenegy nyers tojást kellett volna kihörpintenie. Az ötvenediknél elkeseredetten kiáltott fel:

— Hiszen ez borzasztó! Vizet!

A kisérlet nem sikerült.

*

Mark Beltaira írta a Free Press hasábjain:

— Főnyeremény az, ha valaki alvajáró. Így egyszerre pihen és sportol.

*

Bobby Charlton, a hatvanas évek nagy angol labdarúgója mondta:

— Egy profiklub közgyűlése a legfurcsább dolog a világon. Valaki feláll és másfél órán keresztül nem mond semmit. A kutya sem figyel rá, aztán további három órán át senki nem ért egyet vele.

(p. p.)

ABNORMÁLIS

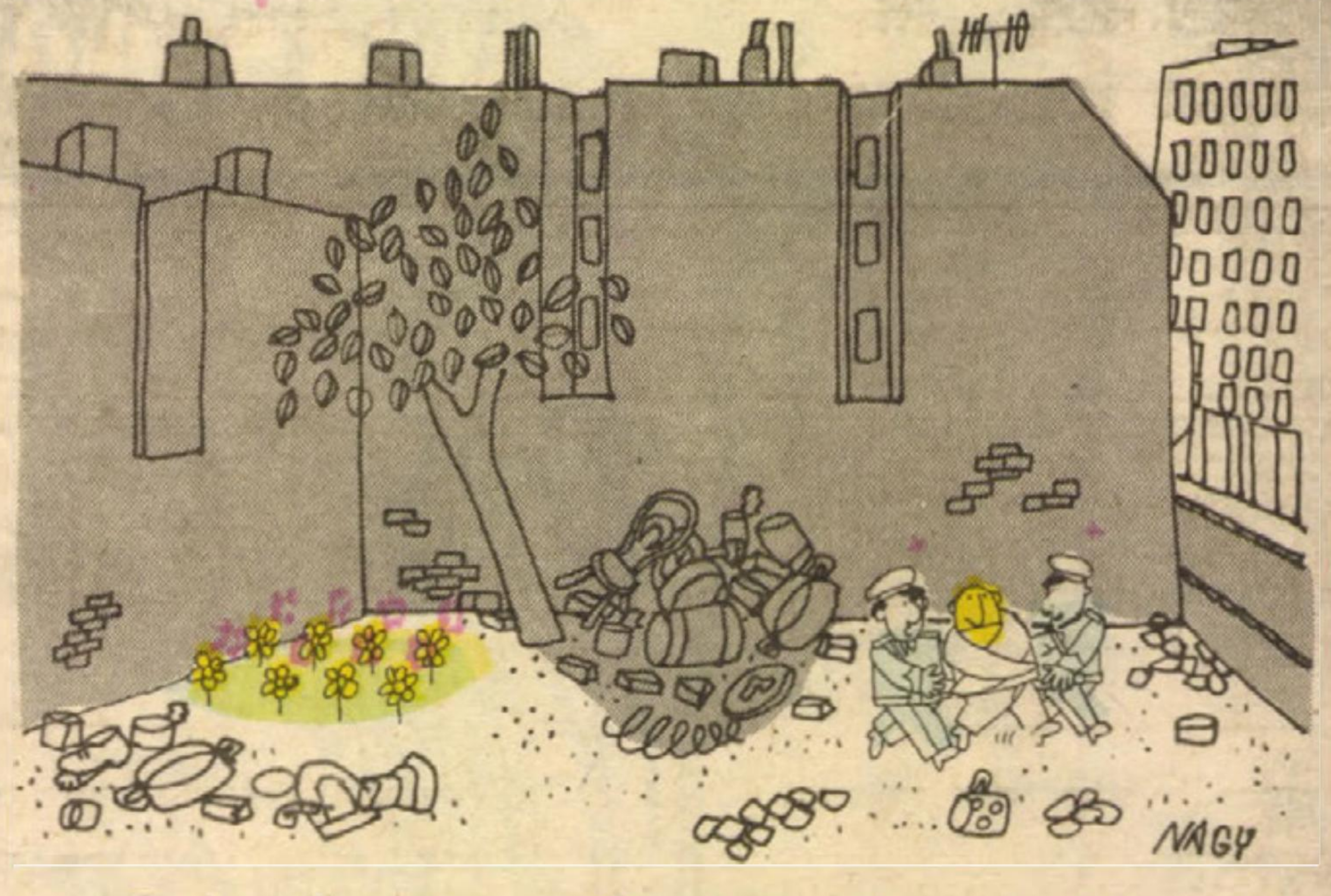

– Csak neki jutott eszébe, hogy ide virágokat is lehet ültetni ...

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

ÁK

A MAGYAR IRODALOM KINCSESTÁRÁBÓL

. . . pld. Barabás Tibor: MÁGLYÁK FIRENZÉBEN. Girolamo Savonarola életregénye	24,— Ft
. . . pld. ESŐ A SZILFÁK LEVELÉN. Fiatal prózaírók antológiája	26,50 Ft
. . . pld. Fejes Endre: ROZSDATEMETŐ. Magvető zsebkönyvtár sorozat	9,— Ft
. . . pld. Fekete Gyula: JANUÁR. FEBRUÁR. MARCIUS. Három regény	36,— Ft
. . . pld. Gelléri Andor Endre: EZÜSTBŐL GYÚRT KENYÉR Összegyűjtött novellák	53,— Ft
. . . pld. ÍRÓK KÉT HÁBORÚ KÖZÖTT Illés Endre válogatásában és bevezetőivel, Gyulai Líviusz illusztrációival	86,— Ft
. . . pld. Jókai Mór: EGY AZ ISTEN	51,— Ft
. . . pld. Jókai Mór: POLITIKAI DIVATOK	33,— Ft
. . . pld. Kodolányi János: SÜLLYEDŐ VILÁG	38,— Ft
. . . pld. Kodolányi János: AZ ÉGŐ CSIPKEBOKOR. 1—2. kötet	75,— Ft
. . . pld. Kosztolányi Dezső: EGY ÉG ALATT. A kötet anyagát összegyűjtötte és a jegyzeteket írta: Réz Pál	18,— Ft
. . . pld. Kosztolányi Dezső: NÉRÓ, A VÉRES KÖLTŐ — ÉDES ANNA	33,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre, borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett hathavi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési költséget és portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Ady Endre Könyvesboltja
Budapest IV., Reviczky u. 36. 1046
Egyesült Izzó lakótelep.

A megrendelő olvasható aláírása:
....
Pontos címe: ....
....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
Születési helye, ideje: ....
....
Személyi ig. száma: ....

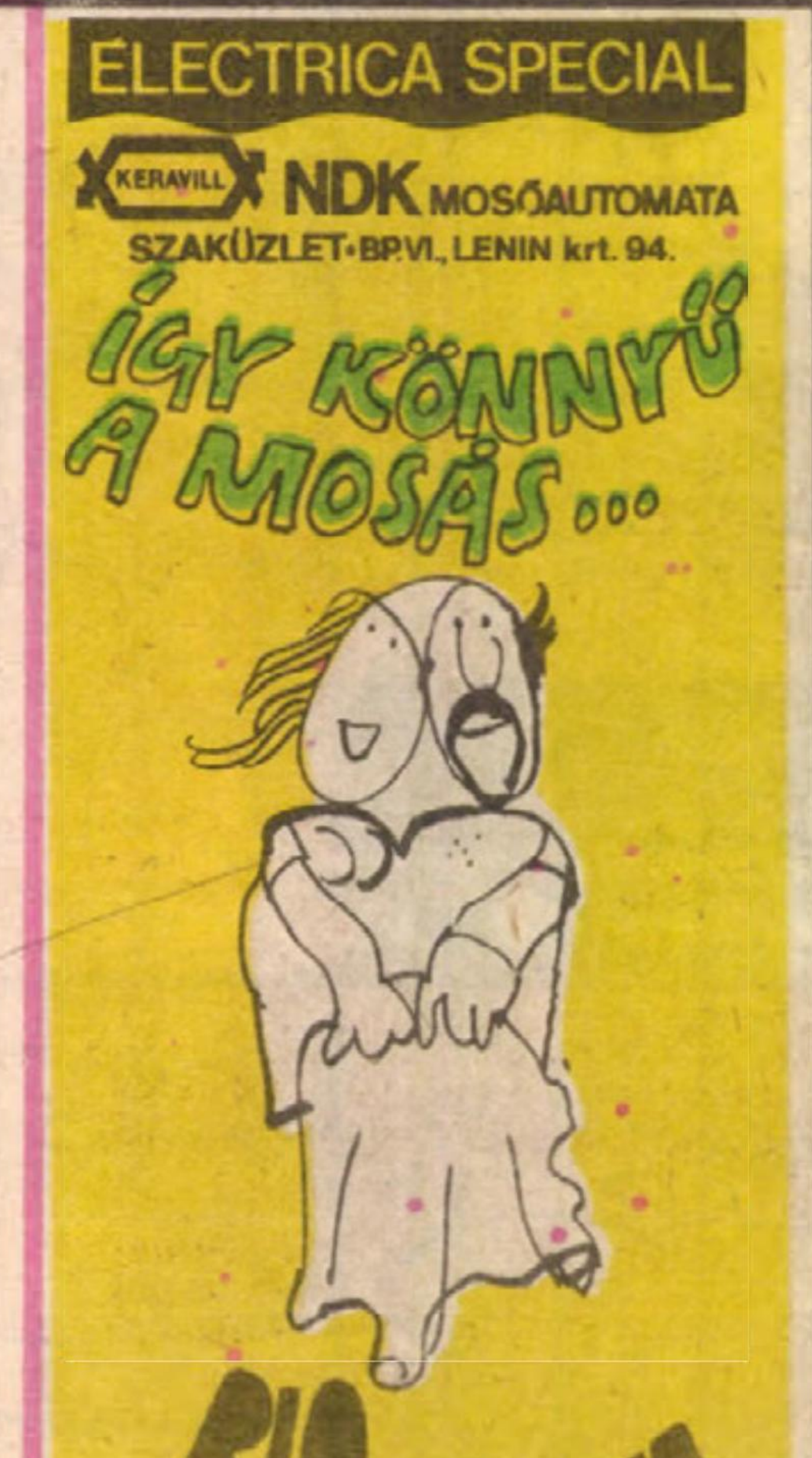
ELECTRICA SPECIAL
KERAVILL NDK MOSÓAUTOMATA
SZAKÜZLET·BP.VI., LENIN krt. 94.
ÍGY KÖNNYŰ A MOSÁS...
BIO AUTOMATA MOSÓGÉPPEL
ÁRA 9960 FORINT!
ÁLLANDÓ BEMUTATÓ, SZAKTANÁCSADÁS!
A MINTA UTÁN VÁSÁROLT ÁRUK DÍJTALAN HÁZHOZ SZÁLLÍTÁSA
CSAK A KERAVILL-NÁL

ÁLLATBARÁT

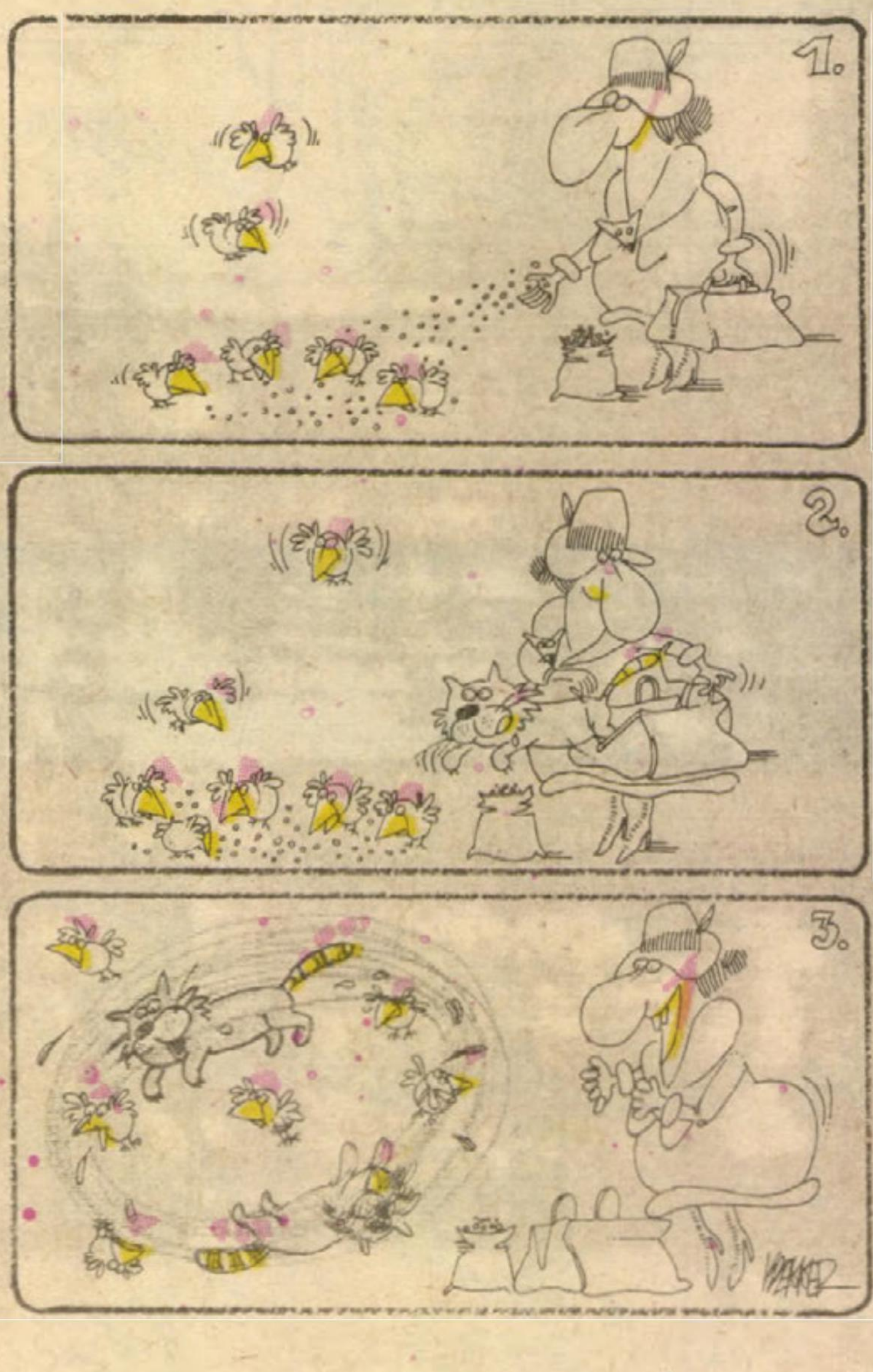

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Klepcsányi moziba megy és a legnagyobb meglepetésére ott találja barátjának, Cvihoreknek a feleségét egy fiatalember társaságában. Elhatározza, hogy a mit sem sejtő Cvihoreket valamilyen óvatos formában felvilágosítja. Másnap egész közömbös hangon megszólal:

— Láttam tegnap délután a feleségedet a moziban.

— Tévedsz. Az én feleségem nem jár egyedül moziba — feleli Cvihorek fölényesen.

— Hát ez az — kap a szón Klepcsányi — ki mondja azt, hogy egyedül volt?!

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

①

Jegyautomata

Rákospalotán, az Ifjú Gárda út és a Sipos Dénes út sarkán levő megállóban hiába dobáltam a buszjegyautomatába 2 és 1 forintosaimat július 16-án. Elnyelte ugyan a pénzt, de jegyet nem adott. Mellette villamosjegy-automata állt, azzal is próbálkoztam és ugyanúgy jártam. Nem az első eset, elég sok helyen megtörténik, ha a sok lenyelt pénz és ki nem adott jegy árát összeadnám, tekintélyes összeg jönne ki, miért nem tartja rendesen karban a BKV a jegyautomatákat?

Kentnerné Andráss Magdolna
Bp. Palánk u. 87. 1152

②

Siklóst kizárták

Reggel fél ötkor indít a Volán egy buszt Siklósról, az 5.25-kor ér be Pécsre, a gyorsvonat, amely Pécsről továbbindul, nem éri el. Siklós és környéke a gyorsvonat igénybevételéből így kizáródott. Ha a 3.50-es harkányi buszt tíz perccel előbb indítaná a Volán, de Siklósról, a probléma megoldódnék.

Rajos János
Siklós, 7801

③

Csongrádi pótjegy

A csongrádi vasútállomás pénztárosnőjétől július 15-én reggel 5.30-kor, pontosan 16 perccel vonatunk indulása előtt kértünk 2 menettérti gyorsvonati jegyet Szántód-Kőröshegyre. Tessék várni, előbb azokat szolgálom ki, akik rövidebb távra utaznak, mondta a pénztárosnő. Amikor már az utánunk jötteket szolgálta ki, ismét jegyet kértem, de csak személyvonatit adott, gyorsvonati pótjegyet hiába kértem, azt mondta, azt a vonaton váltsam meg. Ezt mondták a forgalmi irodán is, ahová bementem panaszkodni. De a vonaton azt csak bírságolással adják ki. mondtam, arról ő nem tehet sajnos, felelte a forgalmista. Végül a pénztáros arra hivatkozott: mire megírja a pótjegyet kézzel, addigra elmegy a vonatunk. Kérdem: miért nincs a pénztárban nyomtatott pótjegy, miért kell azt a pénztárosnak kézzel megírnia?

Nagy János
Csongrád,
Bajcsy-Zs. u. 27. 6640

④

Dunaújvárosi macera

A dunaújvárosi Volán nyugdíjasbérletet csak betegbiztosítási lap felmutatására ad ki. Miért nem elég a személyi igazolvány és az utolsó havi nyugdíjszelvény?

Héczei Imre
Dunaújváros,
Szórád M. u. 15. 2400

⑤

Szolnoki csatlakozás

Évek óta gyakran utazom Debrecenből Hódmezővásárhelyre a Miskolc felől érkező személyvonattal, amelynek elvileg csatlakozása lenne a Makóra közlekedő gyorsvonathoz Szolnokon. A legtöbb esetben azonban Szolnokon nem sikerül elérni a csatlakozást, tehát órákig kell rostokolni az állomáson. Nem lehetne ezen segíteni?

Dr. Györgyei Klára
Debrecen,
Csapó u. 106. 4029

SE JAVÍTÁS, SE CSERE

Junoszty tévékészülékemet 1979 decemberében vettem Budapesten a Baross téri Szivárvány áruházban. A gép 1980 március 23-án elromlott. Négyszeri telefonálgatás után április 3-án kijöttek a Ramovill szerviz szakemberei és készülékemet beszállították Hatvanba. Nem is volt nagy hibája pedig, csak a ki-bekapcsoló gomb romlott el. Ám hiába írunk most július végét, még mindig nem kaptam vissza — megjavítva — készülékemet. Sem cserekészüléket! Holott tudomásom szerint harminc nap elteltе után, ha addig nem tudják megjavítani a szervizben, cserekészüléket kötelesek adni a vevőnek.

Juhász József
Zagyvaszántó,
Nagymező u. 14. 3031

HAJSZÁRÍTÓ

A Bodrogközi ÁFÉSZ cigándi Vas-Műszaki boltjában LD 65 típusú hajszárítót vettem, állvánnyal, fogantyúval díszdobozban. 385 forintot kértek érte. Azóta hét város vas-műszaki boltjaiban jártam, s ugyanezt a hajszárítót mindenütt — 280 forintért árusították. Ezek után visszamentem az én boltomba reklamálni, azt mondták, nyugodjak meg, ennek 385 Ft az ára. Sajnos, nem tudok belenyugodni abba, hogy 105 forinttal megkárosítottak.

Balla Istvánné
Cigánd, Zsák út 2. 3973

A CÍMZETT VÁLASZOL

MIT MUTAT a FOTÓ?
(Ludas, 22. sz.)

A Vár területén levő hibás közvilágítási testeket V. 29-én javítottuk. A Szentháromság u., Tóth Árpád sétány sarkán és a Móra Ferenc utcában levő megrongált falikarok javítását egyelőre elvégezni nem tudjuk, mert a hasonló típusú lámpatestek pótlásához tartalék-alkatrészünk nincsen.

Németh Lajos
Budapesti Elektromos Művek

UTCÁN VAGY SZOBÁBAN?
(Ludas, 22. sz.)

Az olvasójuk említette fogyasztói tájékoztatót lakk felsőrészű cipőinkhez mellékeltük, s mert a lakk fedőréteg levegőáteresztő képessége kisebb, az egész napos viselést higiéniai szempontból nem javasoljuk.

Berényi Ferenc
Tisza Cipőgyár, Martfű

MEDDIG HIRDESSÜNK?
(Ludas, 23. sz.)

Sajnos a Népszabadság május 14-i számában hirdetésünk (amelynek közzétételére a Magyar Hirdetőnek adtunk megbízást) nem az általunk kért szöveggel jelent meg, így valóban arra lehetett belőle következtetni, hogy magánszemélyek megrendelésére is vállalunk munkát. Ez azonban nem állt szándékunkban, kapacitásunkat állami vállalatoktól és szövetkezetektől kapott megrendeléssel lekötöttük.

Barna Márton,
elnök
Szentendrei Építőipari Szövetkezet

TÜCSÖK és BOGÁR

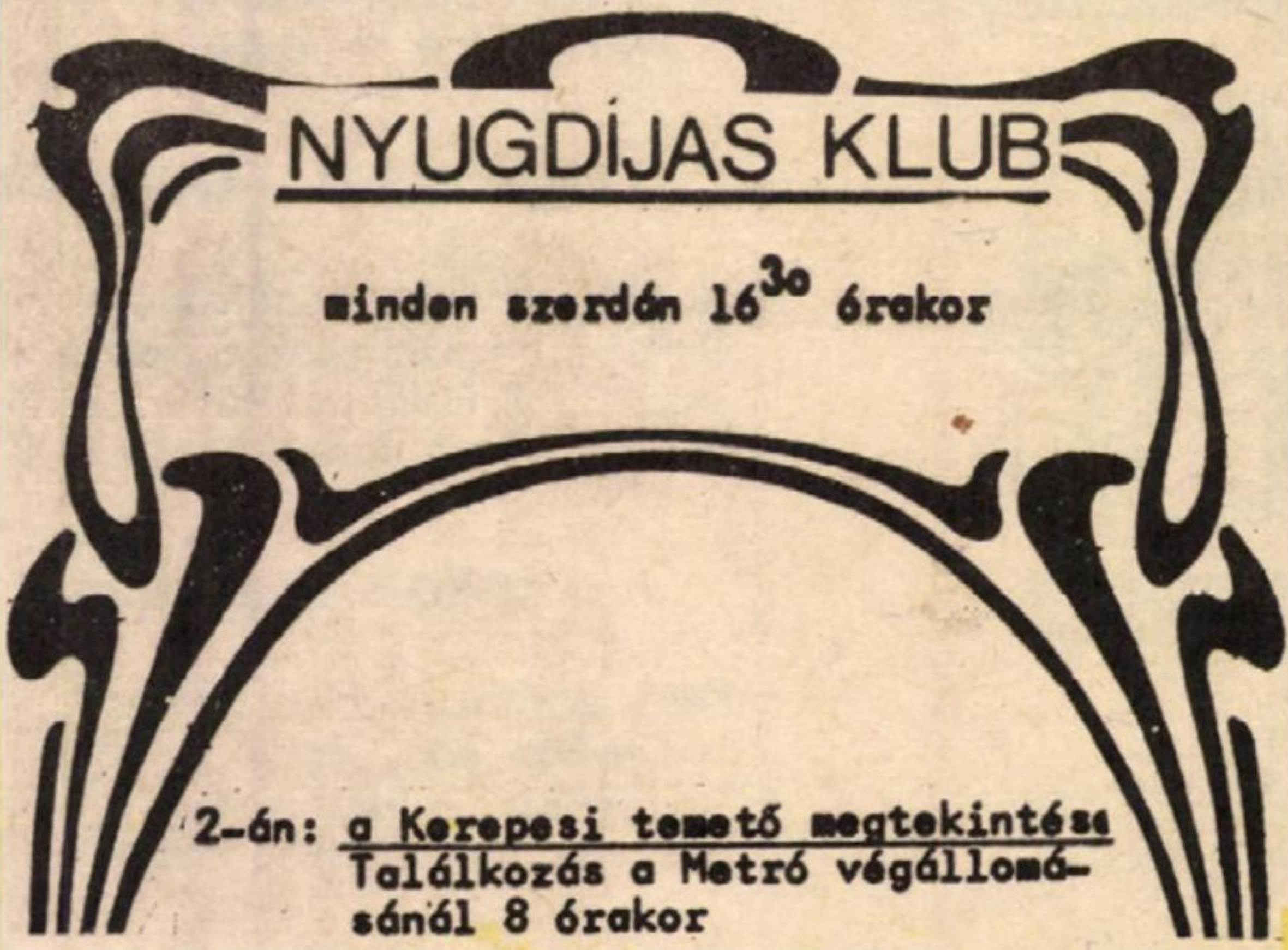

NYUGDÍJAS KLUB

minden szerdán 16^{30} órakor

2-án: a Kerepesi temető megtekintése
Találkozás a Metró végállomásánál 8 órakor

Helyfoglalás a helyszínen?!

(Az Ikarus Művelődési Központ júliusi programjában találta Tóth Ákos budapesti olvasónk.)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

mekeket Moszkvából). Aki már töltött egy nyarat a szovjet fővárosban, az tudja: a városképhez hozzátartoznak ilyenkor az iskolásgyermekeket szállító hosszú buszkaravánok, *minden nyáron milliónyi gyermek indul táborozni.*

Bor mellett jó táborozni!...

(A Népszabadságban fedezte fel Simoni Ferenc budapesti, és több más olvasónk.)

HALÁLRA VERTE KERESZTAPJÁT

Figyelmetlenségből balesetek

A megyei rendőrfőkapitányság séggel közlekedett Emiatt az

Hát igen! Az illető tényleg elég figyelmetlen lehetett!

(A Petőfi Népében találta Beke Olivér ajkai olvasónk.)

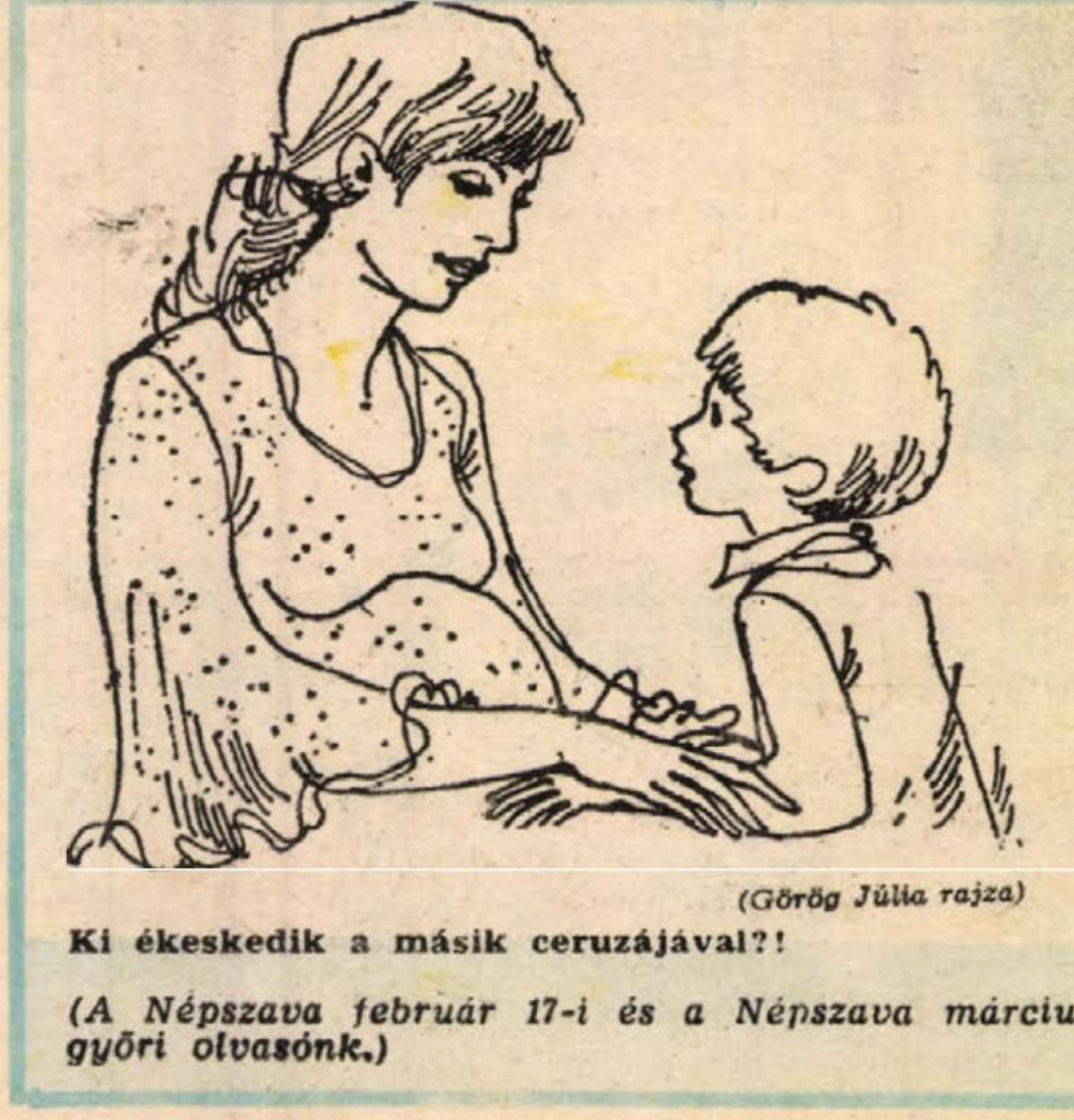

(Görög Júlia rajza)

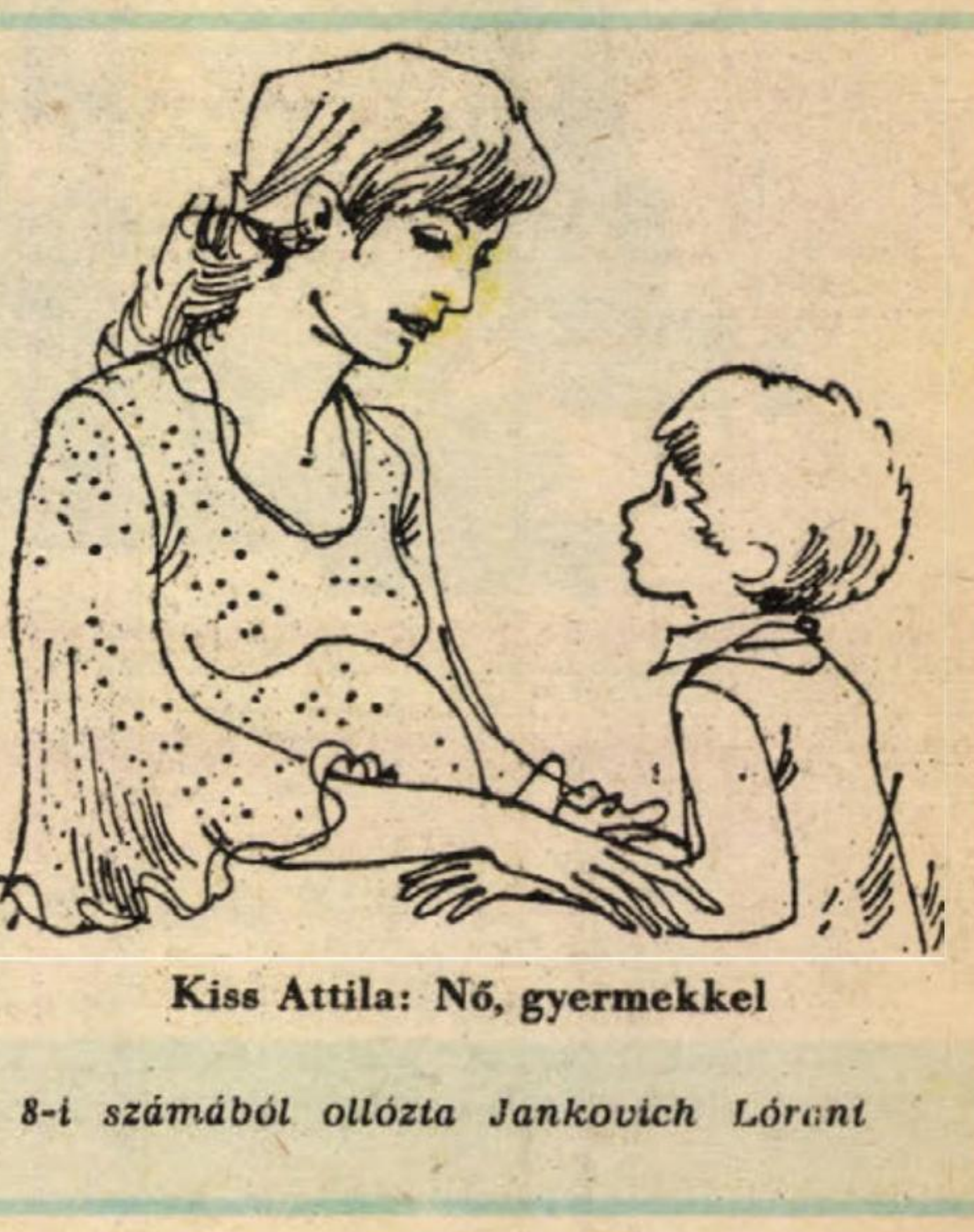

Kiss Attila: Nő, gyermekkel

Ki ékeskedik a másik ceruzájával?!

(A Népszava február 17-i és a Népszava március 8-i számából ollózta Jankovich Lóránt győri olvasónk.)

BODÓ JÁNOS RAJZAI

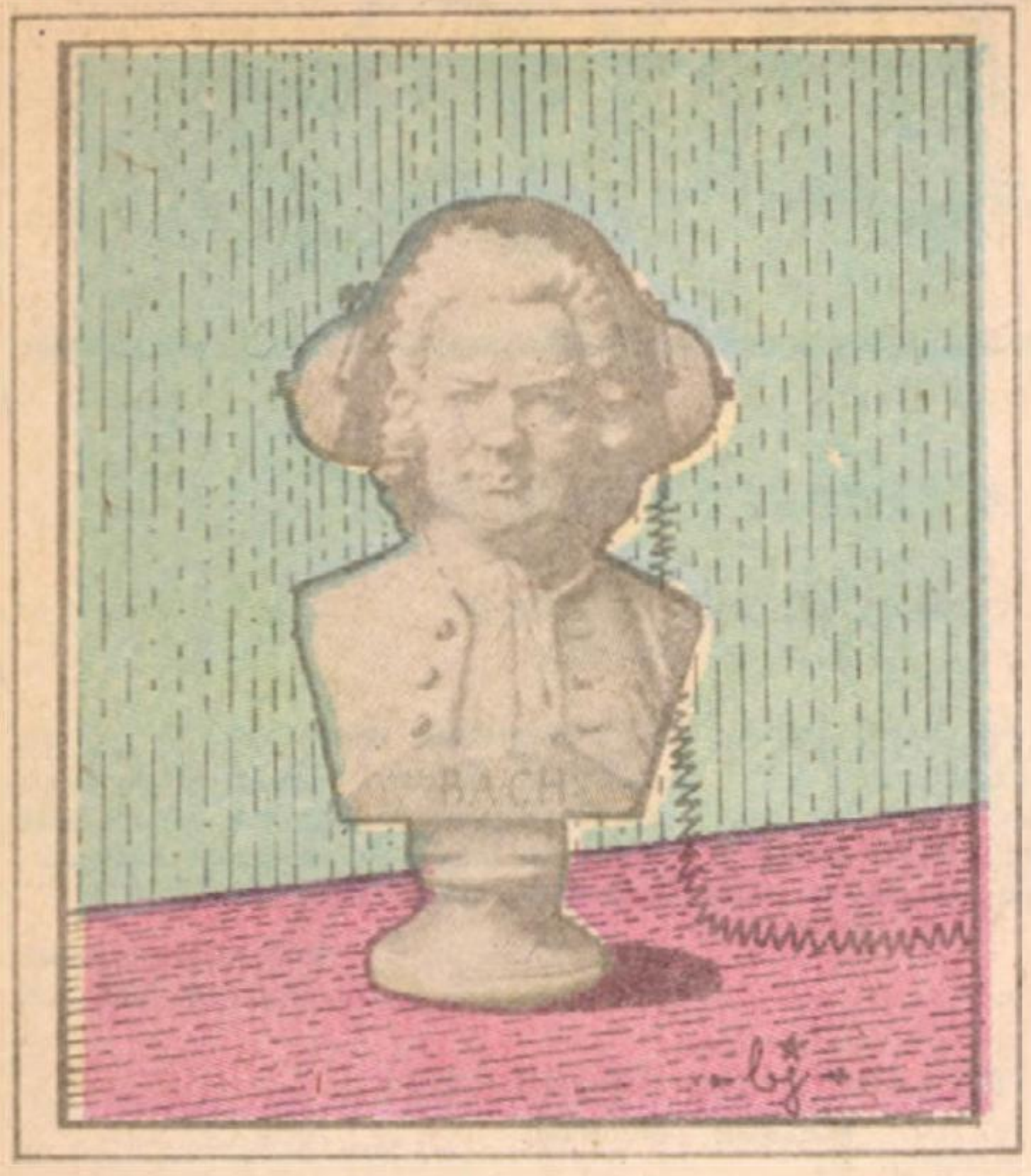

SZTEREÓ

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban pályakezdőket mutatunk be, akik a Ludas Matyi hasábjain első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni fiatal tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

ABSZURD

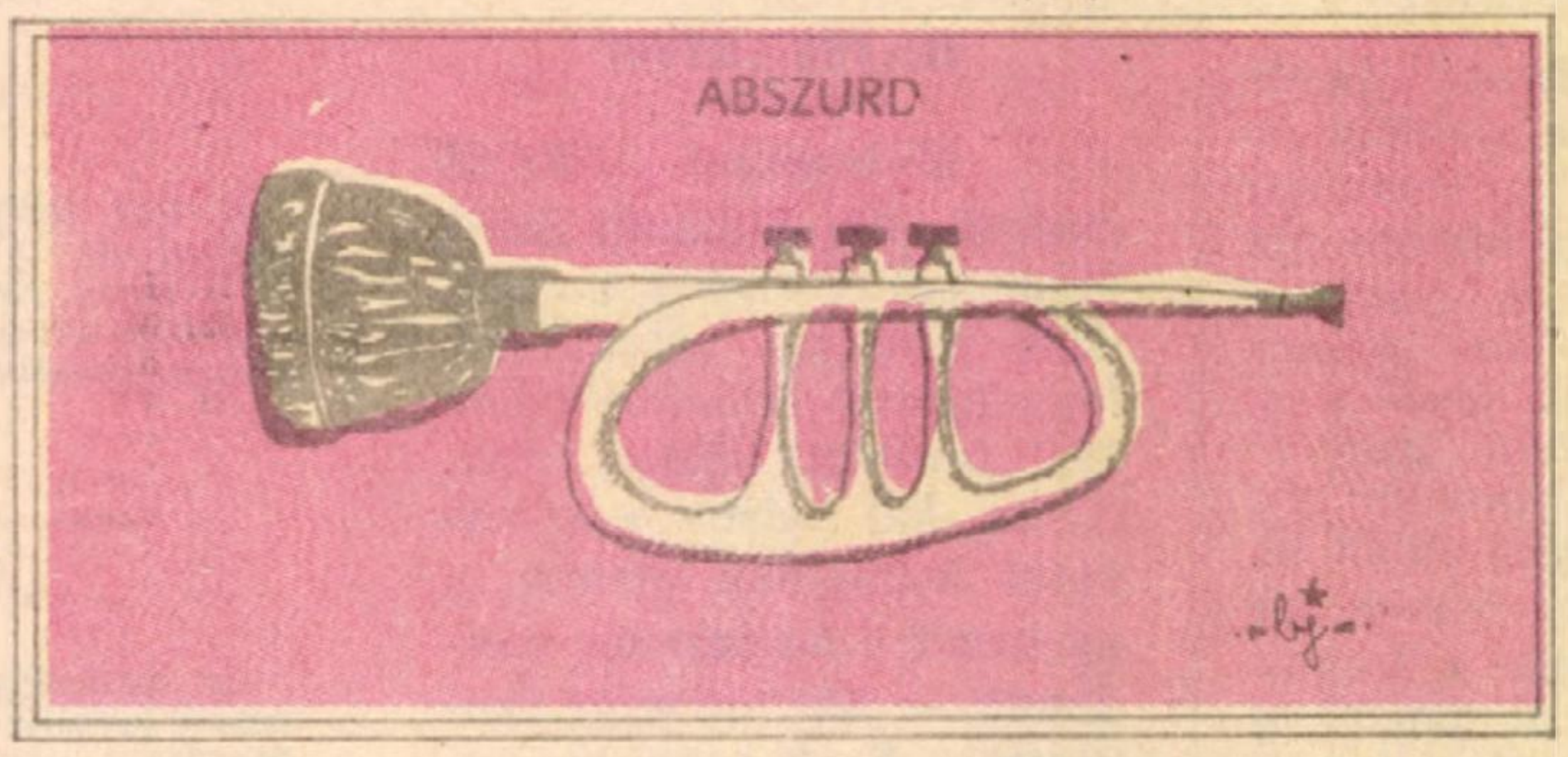

BETŰJÁTÉK

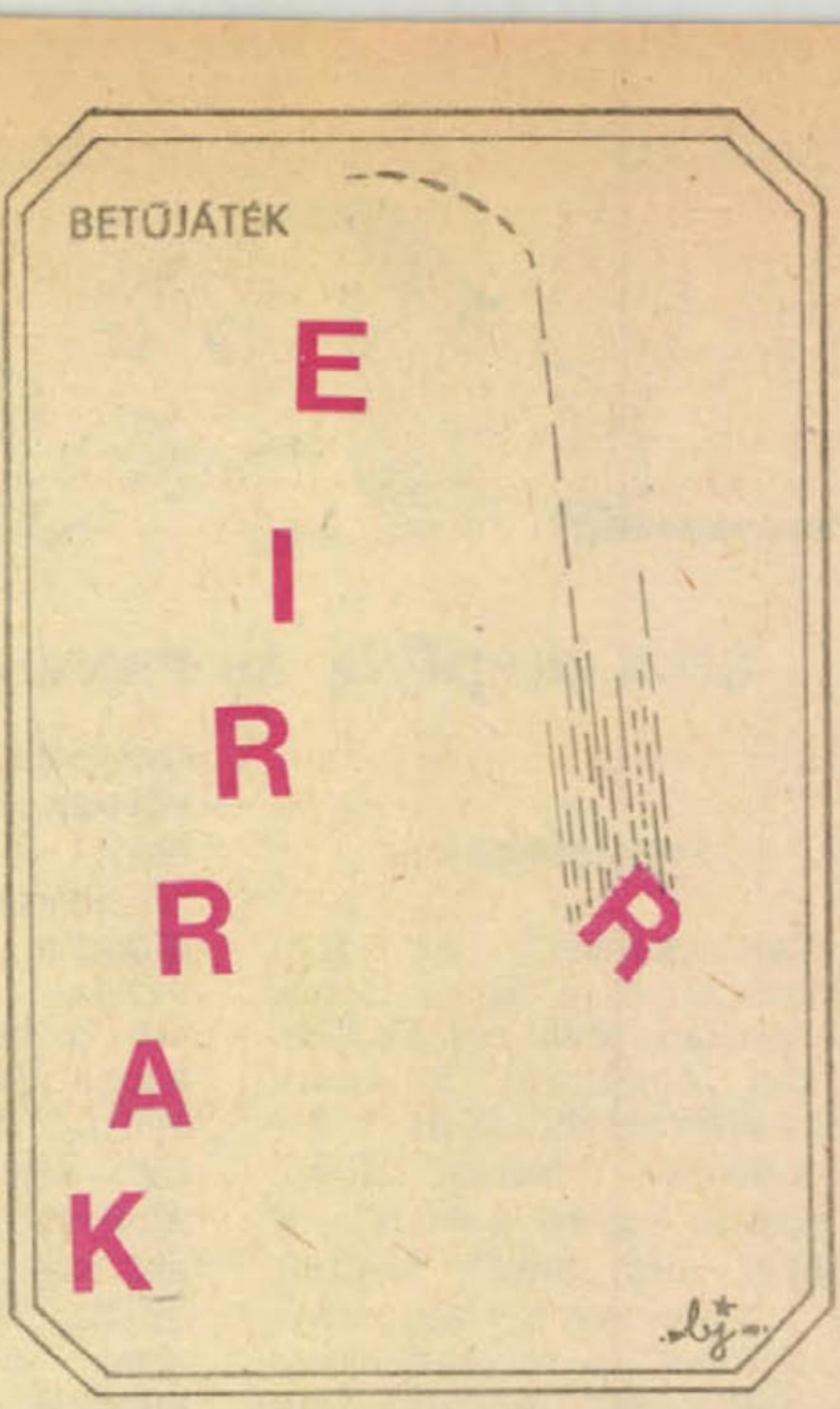

A FŐNÖK KÖZVETLEN KAPCSOLATOT ÉPITETT KI A MŰHELLYEL

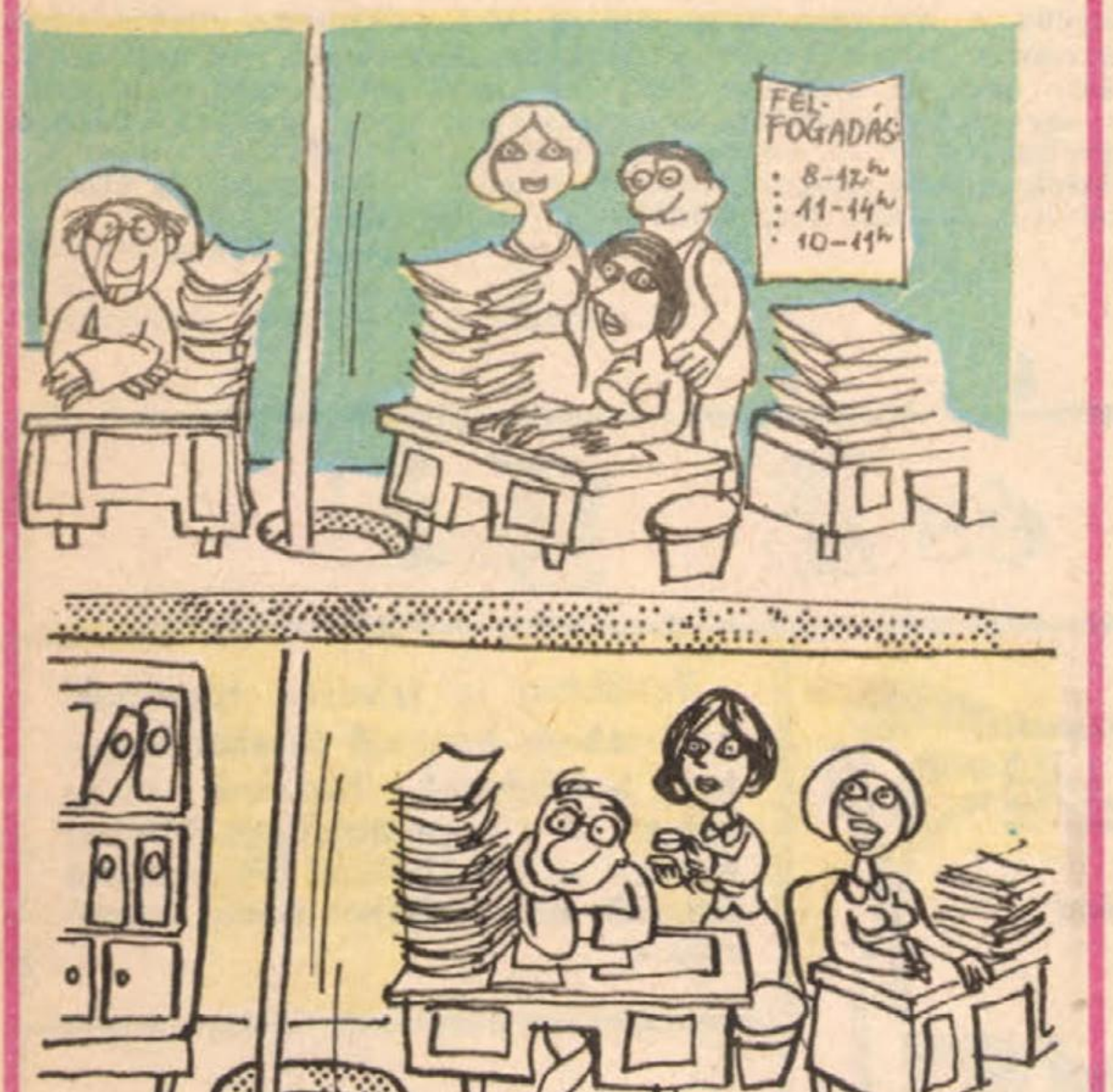

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mondd, Irma, még mindig olyan figyelmes hozzád a férjed?

— Igen. Olyannyira, hogy a szomszédok már gyanakodnak, vajon tényleg a férjem-e, nem pedig a szeretőm ...

RÍMHÍREK

PIACI RIGÓ

Maszek kofától egy rigó
Ropogós cseresznyét lopott,
Nem nézte az ártáblákat,
Mert fizetni sose szokott.

Fütyülve a szokásokra,
Füttykoncertet adott érte,
És a koncert-közönségtől
A jegy árát ő se kérte.

SPORTBARÁT LAPKIHORDÓ

Napszívott lesz az újságom,
Délben hozzák csak a lapot,
Delenként a kihordótól
Mindig sárga lapot kapok.

TORONYHÁZI ÁLDÁS

Pesti bérházban volt dolgom,
Toronyház volt, égbe nyúló,
Karórámra pillantottam,
Mert az idő gyorsan múló.

A lift előtt állt egy lakó,
De az álldogálást untp,
Felment volna már a liften,
De nem ment fel, csak a pumpa.

Hidvéghy Ferenc

FEKETE HUMOR

ÖRÖKÖSÖK

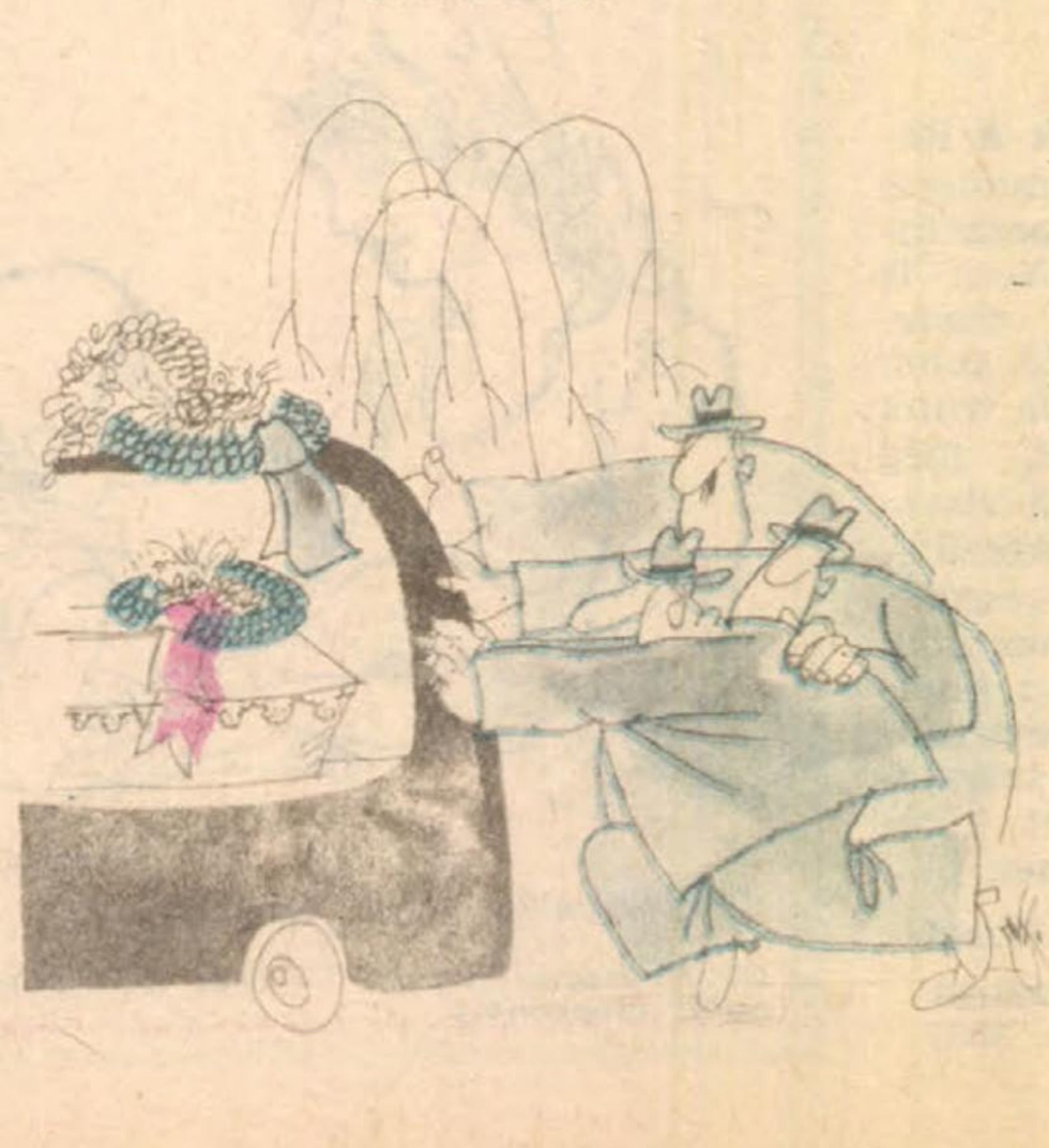

VALLOMÁS

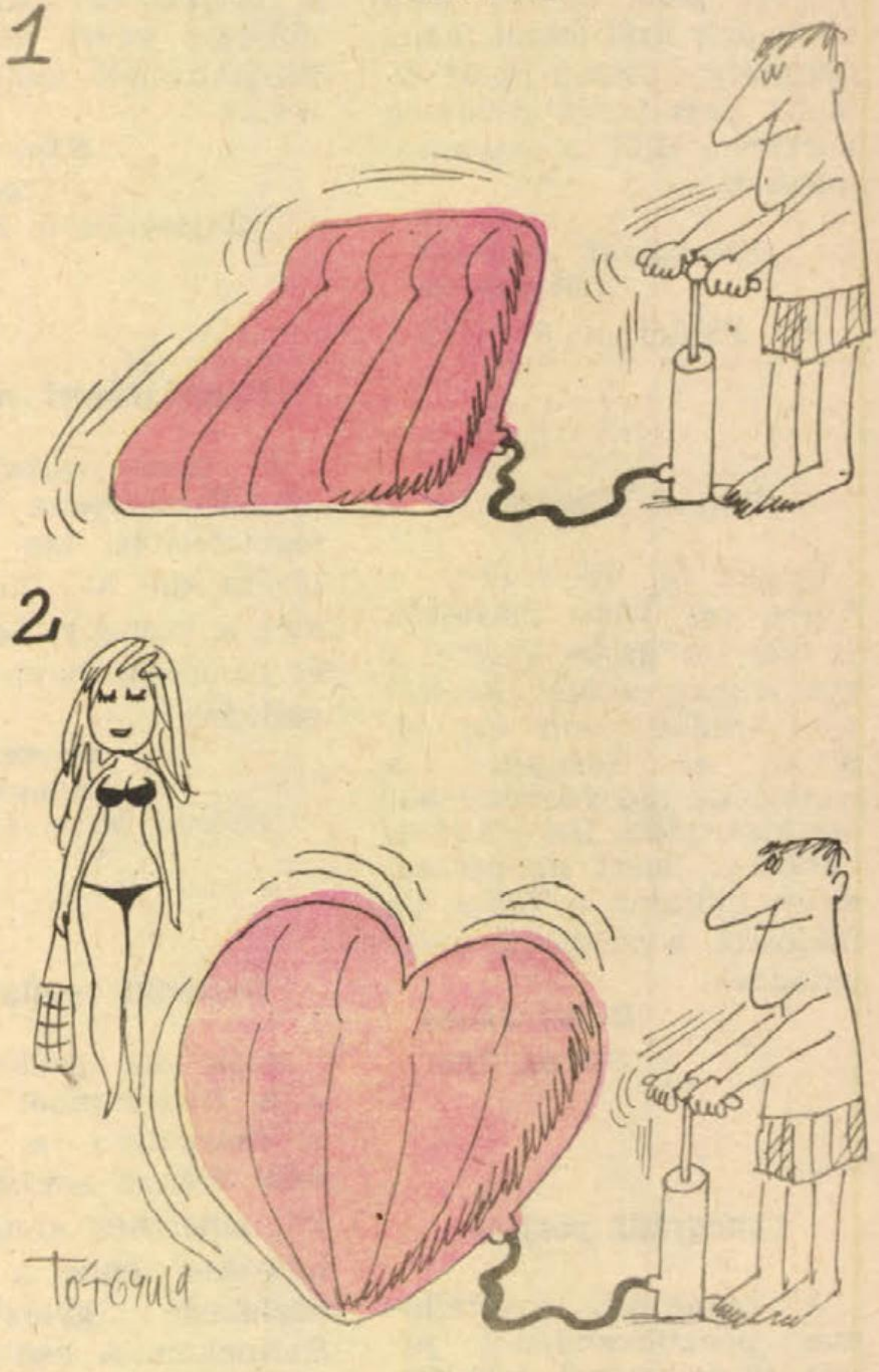

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN
PÁRVÁLASZTÁS

IMPORT HUMOR

JIŘI SLIVA KÉPTÁRA

PIETER BRUEGHEL: **Babilon**

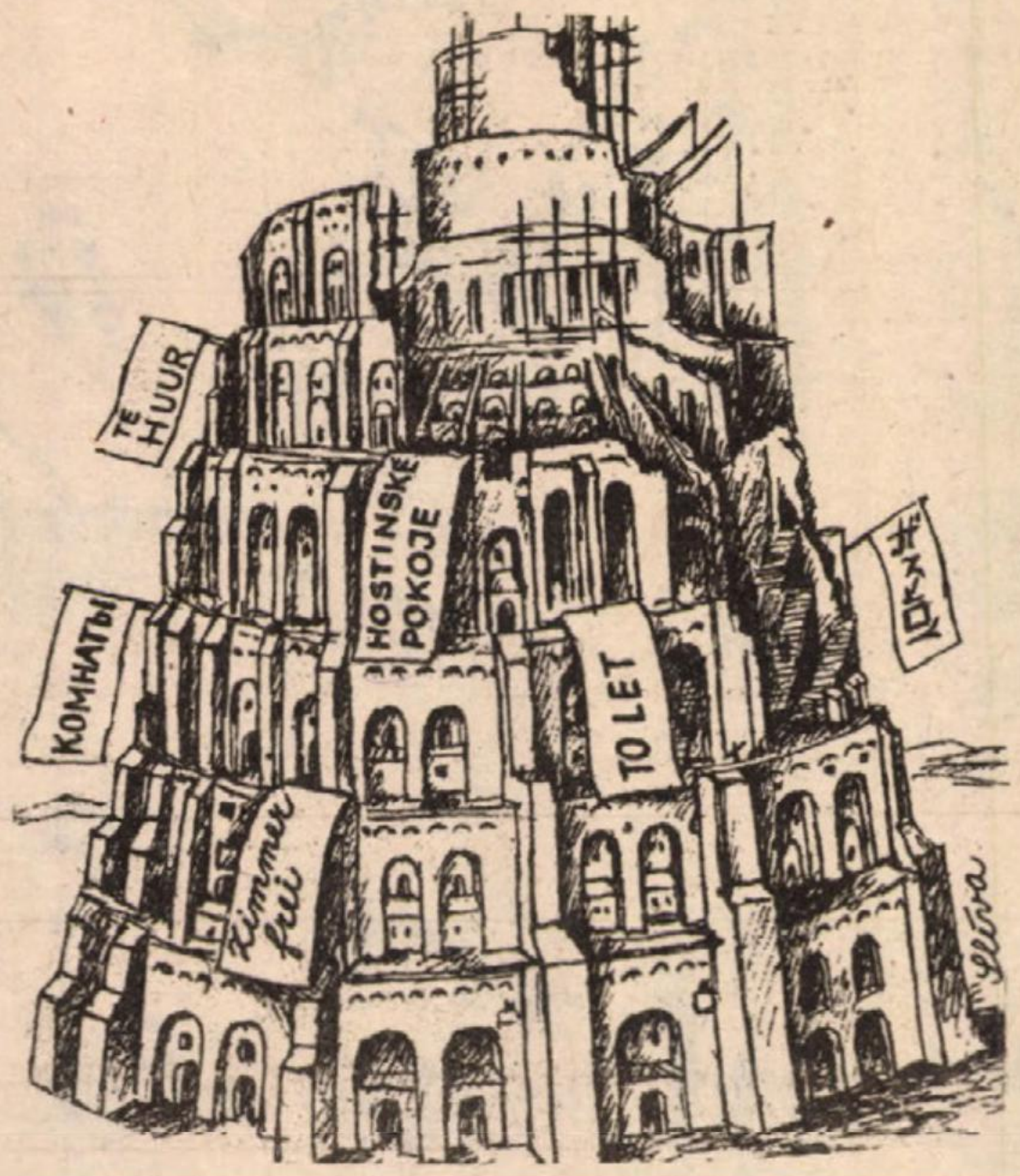

HENRY ROUSSEAU:
Önarckép

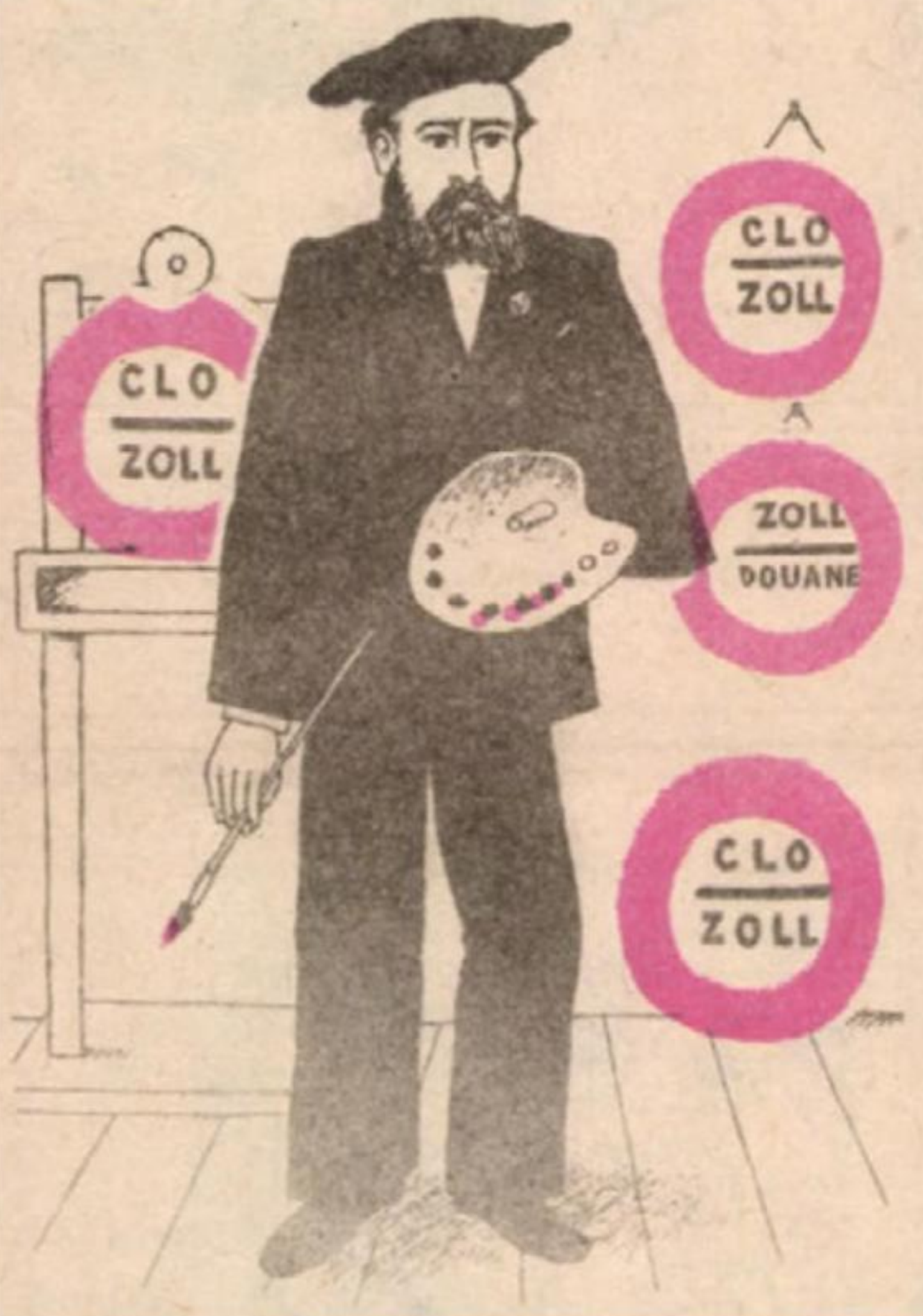

HENRI DE TOULOUSE-LAUTREC: **Jane Avril**

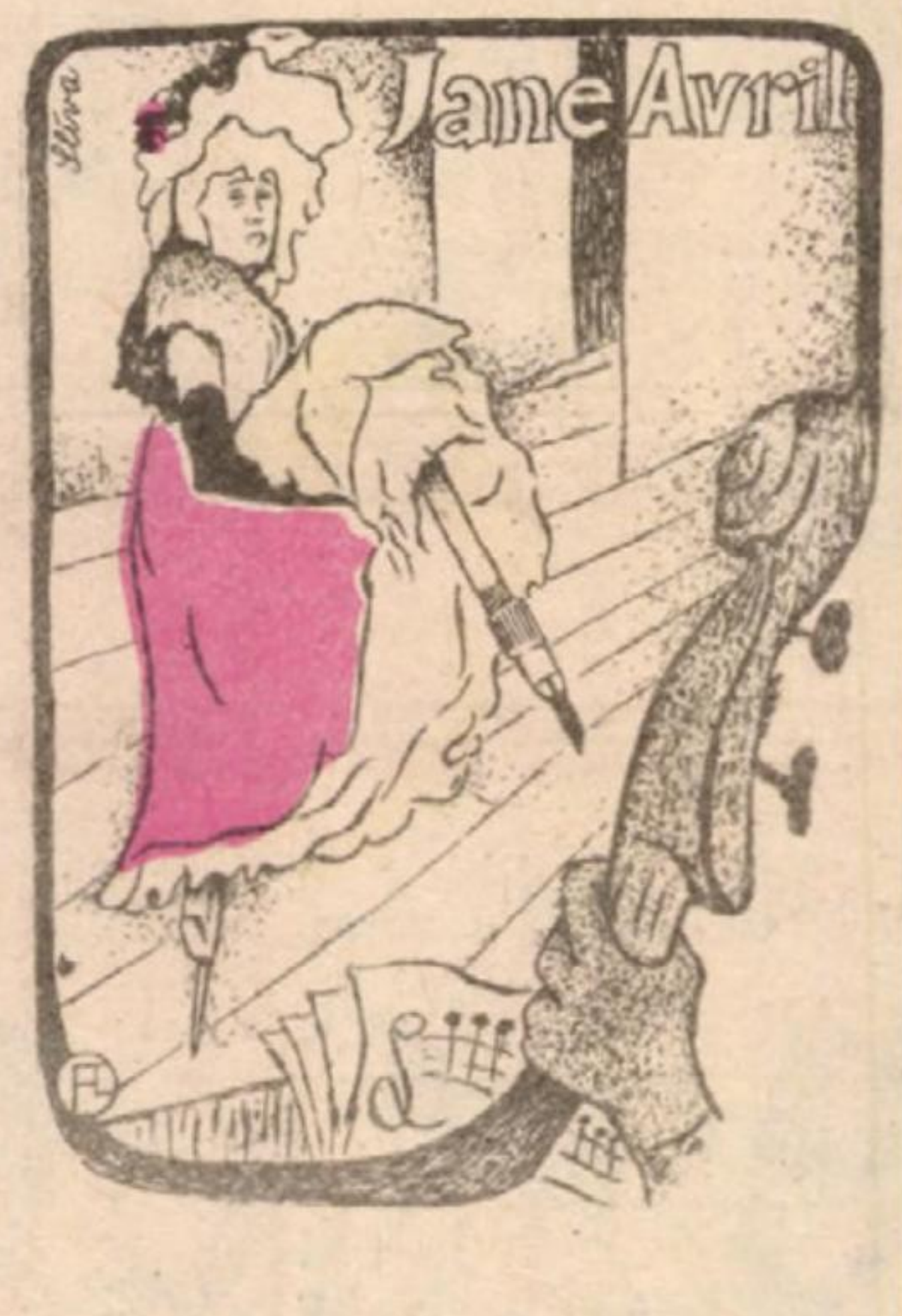

WALT DISNEY ALTAMIRÁBAN

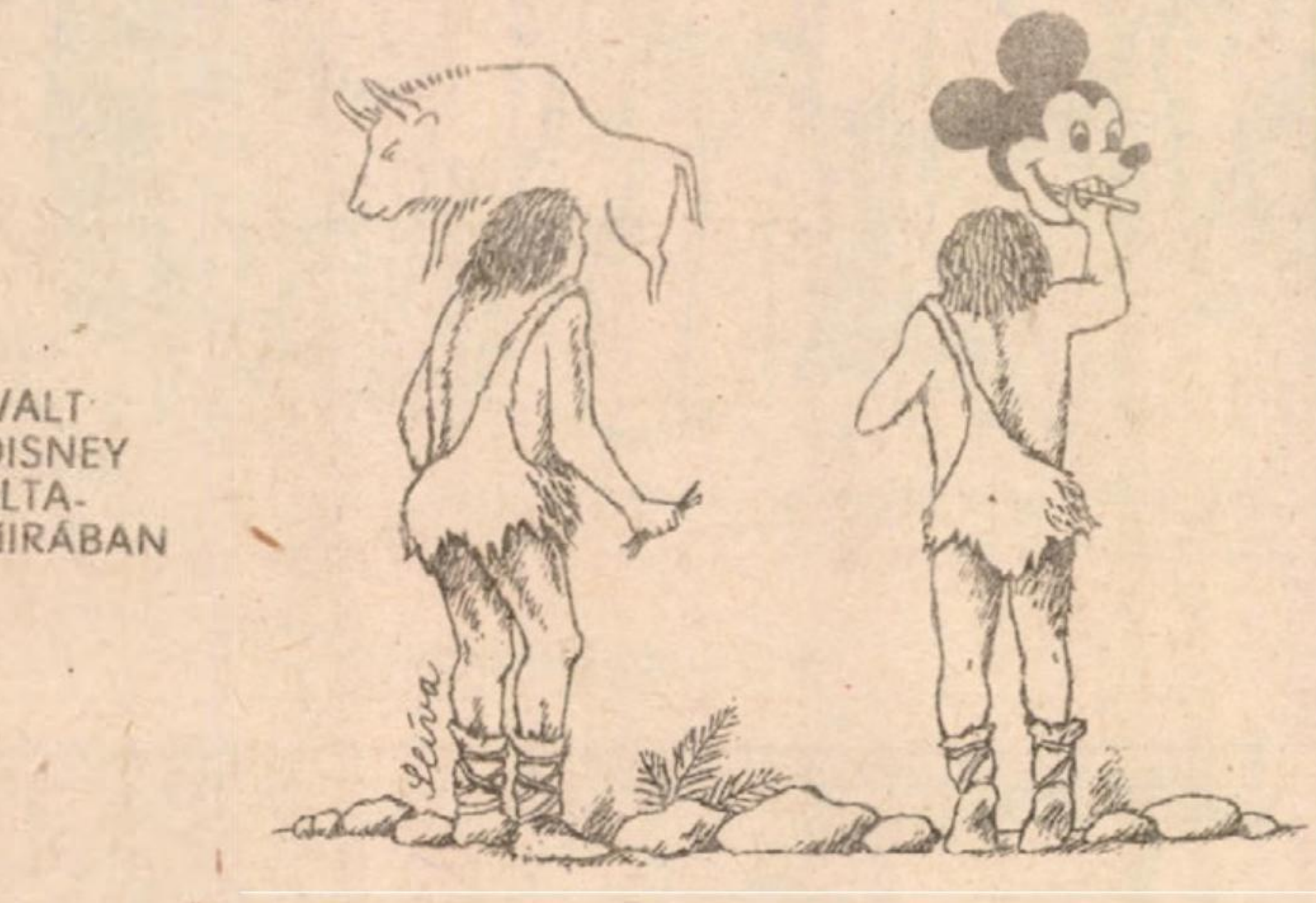

A VÉGRENDELET

Elhunyt a jómódúnak vélt rokon, összegyűltek az örökösök a közjegyzőnél. Ám a végrendelet mindössze egyetlen mondatból állt: — Vízszintes 1 — függőleges 1. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Lehet rémfilm jelzője, lehet fogorvos eszköze
13. A Mosel mellékfolyója
14. Francia város
15. Egy nagy magyar festő (Csontváry) eredeti neve
18. Penészes tárgy szaga
19. Az égboltnak a nappálya két oldalán elterülő sávja (állatöv)
21. P
22. Női név
24. D. Ö.
25. Megközelítőleg piros színű
26. Kártyával űzött szerencsejáték (szláv eredetű)
28. Például a lúg
29. Régies C betű
30. Igekötő
31. Jupiter szerelme
32. Egykori filmkomikus
34. Talpraesetten, találékonyan
39. Nem mögé
40. Züllött diák, megrögzött bűnöző és nagy költő volt (francia)
41. Fővárosa: Edinburgh
44. Ő — németül
45. Orrhang ismert idegen neve
47. Időegység
48. Izrael hadügyminisztere volt
51. És a többi
52. Megvehető, használatra átvehető
53. Felirat angol filmek végén
54. Spanyol férfinév
57. Igekötő
58. Olasz névelő
59. Termelőszövetkezet
60. Nagyobb földdarab
62. Hatóságilag tiltott szórakozás

FÜGGŐLEGES

2. Értelmileg fogyatékos
3. Méhében magzatot viselő állat
4. Isten szabad . . . alatt
5. Porból leülepedett sárgás kőzet
6. . . és virul
7. Zsúfolt járműveken folyik
8. Északi-sarki nép
9. Az érettségi latin neve
10. Amiben a fatalisták hisznek
11. Korszak
16. A 31 vízsz. fordítva
17. Haszon
20. Helyhatározó
21. Pörkölt is készülhet belőle
23. Vízszintező eszköz
27. A tiltakozás joga (ékezethiány)
31. Nagyobb mértékben, esetleg: szívesebben
33. Reggeli ital
35. Európai állam fővárosa
36. Azonos betűk
37. Időegység
38. Mérgesgáz névelővel
42. Állatlakás
43. Van — németül
46. A. S. T.
47. A bibliai paradicsom
49. J. D.
50. Itt van, fogd
55. Hosszú és nagyon vékony anyag
56. Szerzetes főpap
59. Hajó része
60. Szám
61. Meztelen test
62. A hélium vegyjele
63. Római katolikus
64. J. L.
65. Virág része

1 M	2 I	3 V	4 E	5 L	6 É	7 L	E	T	8 E	9 M	10 V	11 É	G	É
12 I	D	E	G	Ö	L	Ö	■	■	13 S	A	A	R	■	I
14 N	I	M	E	S	■	15 K	16 O	17 S	Z	T	K	A	■	G
18 D	O	H	■	19 Z	20 O	D	I	Á	K	U	S	■	21 P	É
22 E	T	E	23 L	■	24 D	Ö	■	25 P	I	R	O	S	A	S
26 N	A	S	I	27 V	A	S		■	28 M	A	R	■	29 C	Z
J	■	■	30 B	E	L	É	■	31 I	O	■	32 S	33 T	A	N
34 Ö	35 T	36 L	E	T	E	S	37 E	N	■	38 A	■	39 É	L	É
40 V	I	L	L	O	N	■	41 S	K	42 Ó	C	43 I	A	■	L
44 E	R	■	L	■	45 N	46 A	Z	Á	L	I	S	■	47 É	V
48 D	A	49 J	A	50 N	■	51 S	T	B	■	52 Á	T	A	D	Ó
53 E	N	D	■	54 E	55 S	T	E	B	56 A	N	■	■	57 E	L
58 L	A	■	59 T	S	Z	■	N	■	P	■	60 H	61 A	N	T
M	■	62 H	A	Z	Á	63 R	D	64 J	Á	65 T	É	K	■	A
E	M	E	T	E	L	K	Ö	L	T	Ö	T	T	E	M

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V , József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámıra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-33 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

A júliusi (7. szám) **Ludas Magazin** keresztrejtvényének megfejtése:

„Legközelebb próbálja meg kivenni a kanalat a csészéből”

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Goduncov Ilona, Bp., Csengery u. 12. 1074
Varga Lászlóné, Sukoró, Szilvási u. 4. 8096
Arató Károlyné, Békéscsaba, III. Berényi út 98. 5600

A nyereményeket postán küldjük el.

PESTI GYEREK FALUN

című rejtvényünk megfejtése:

— Itt jó falusi levegő van, minek ide ez a ventillátor?

200—200 forintot nyert:

Rekettye Pálné, Bp. IX., Ráday u. 7. 1092

Csengő Csabáné, Bp. XX., Középtemető u. 1. 1209

Szabó Pál, Békéscsaba, V. Szepesi u. 1. 5600

A nyereményeket postán küldjük el.

BADACSONYI PINCÉBEN

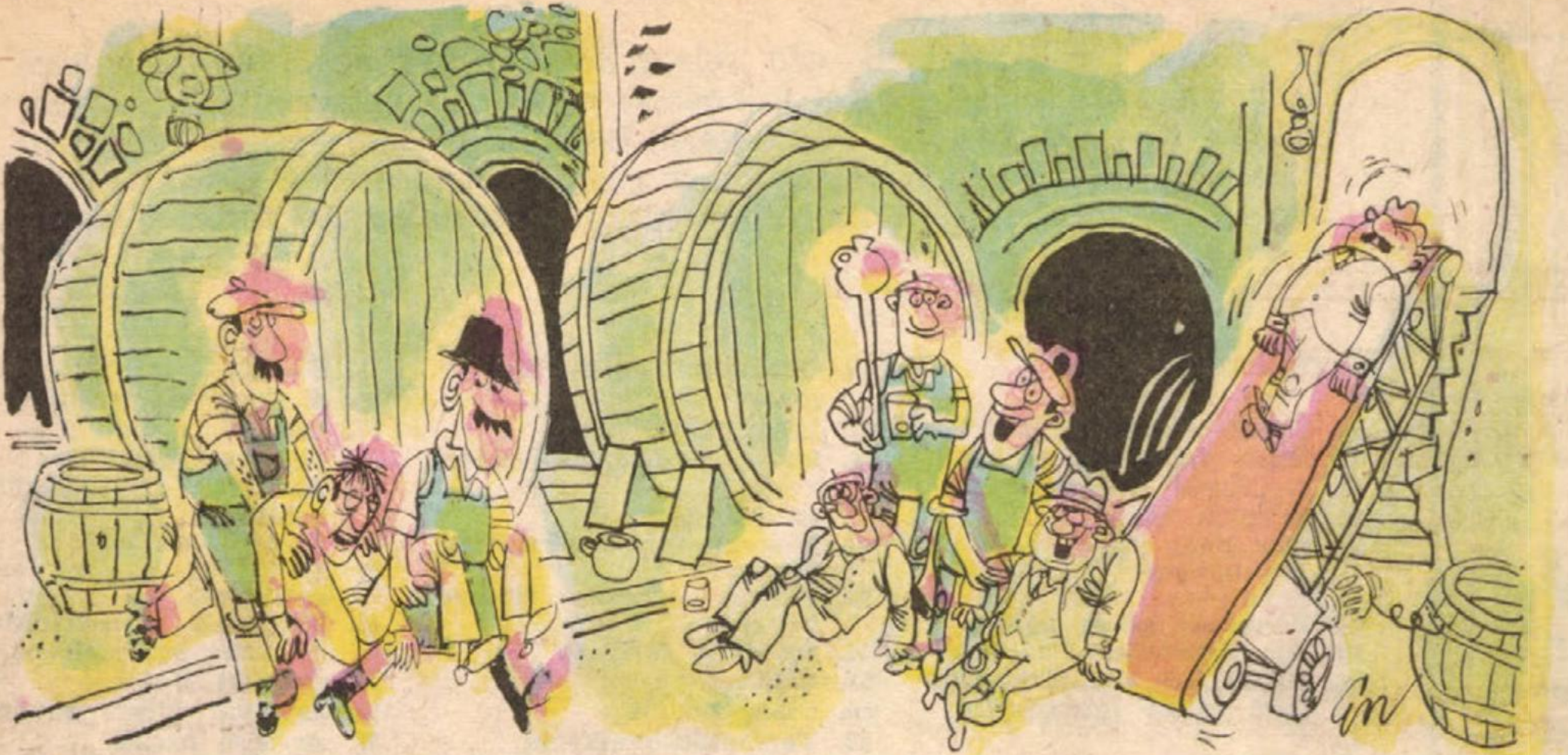

– Így sokkal könnyebben tudjuk a vendégeket a felszínre szállítani!

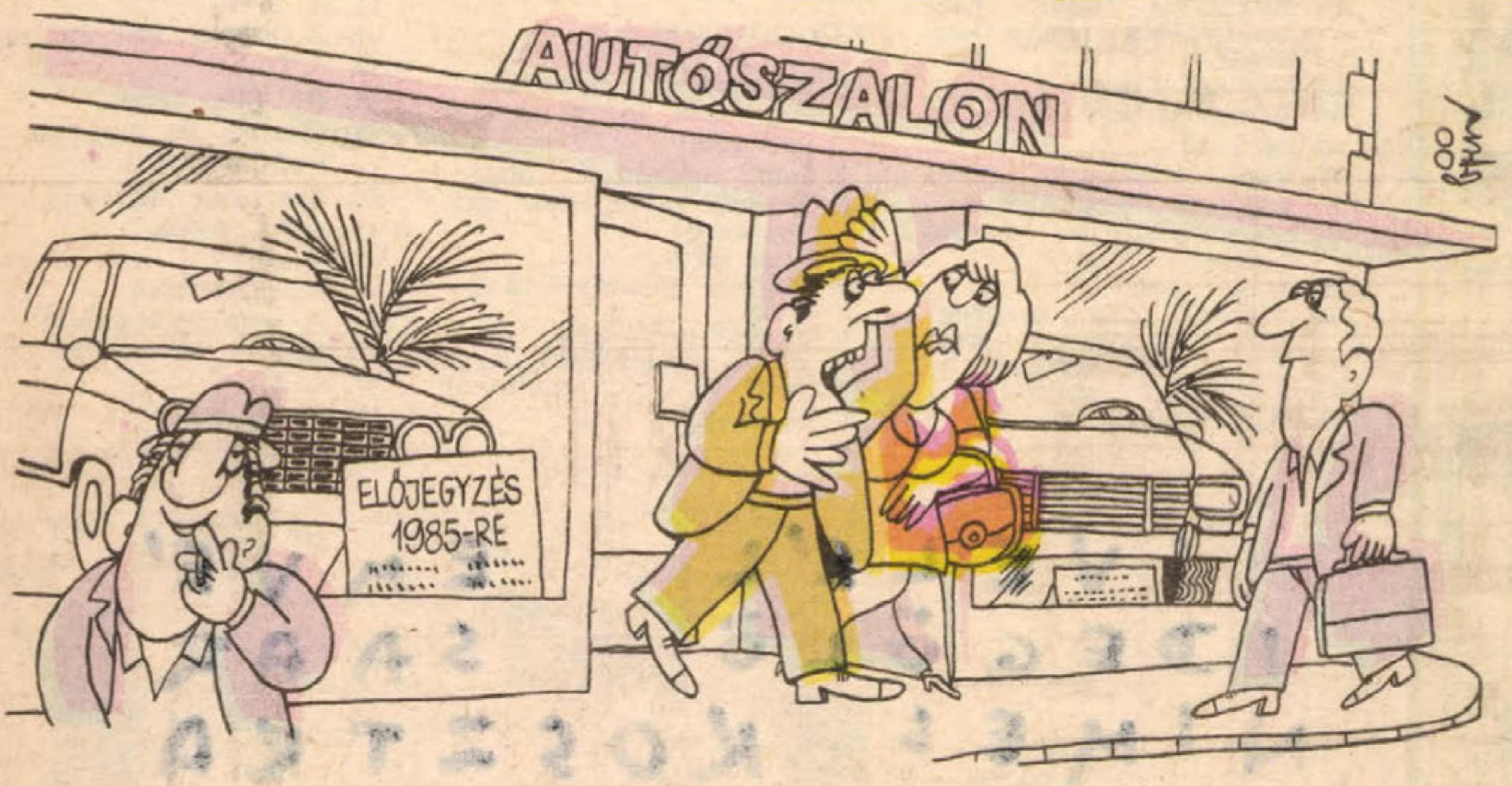

– De legalább öt évig nem kell idegeskednünk a benzinárak miatt!

DIVAT

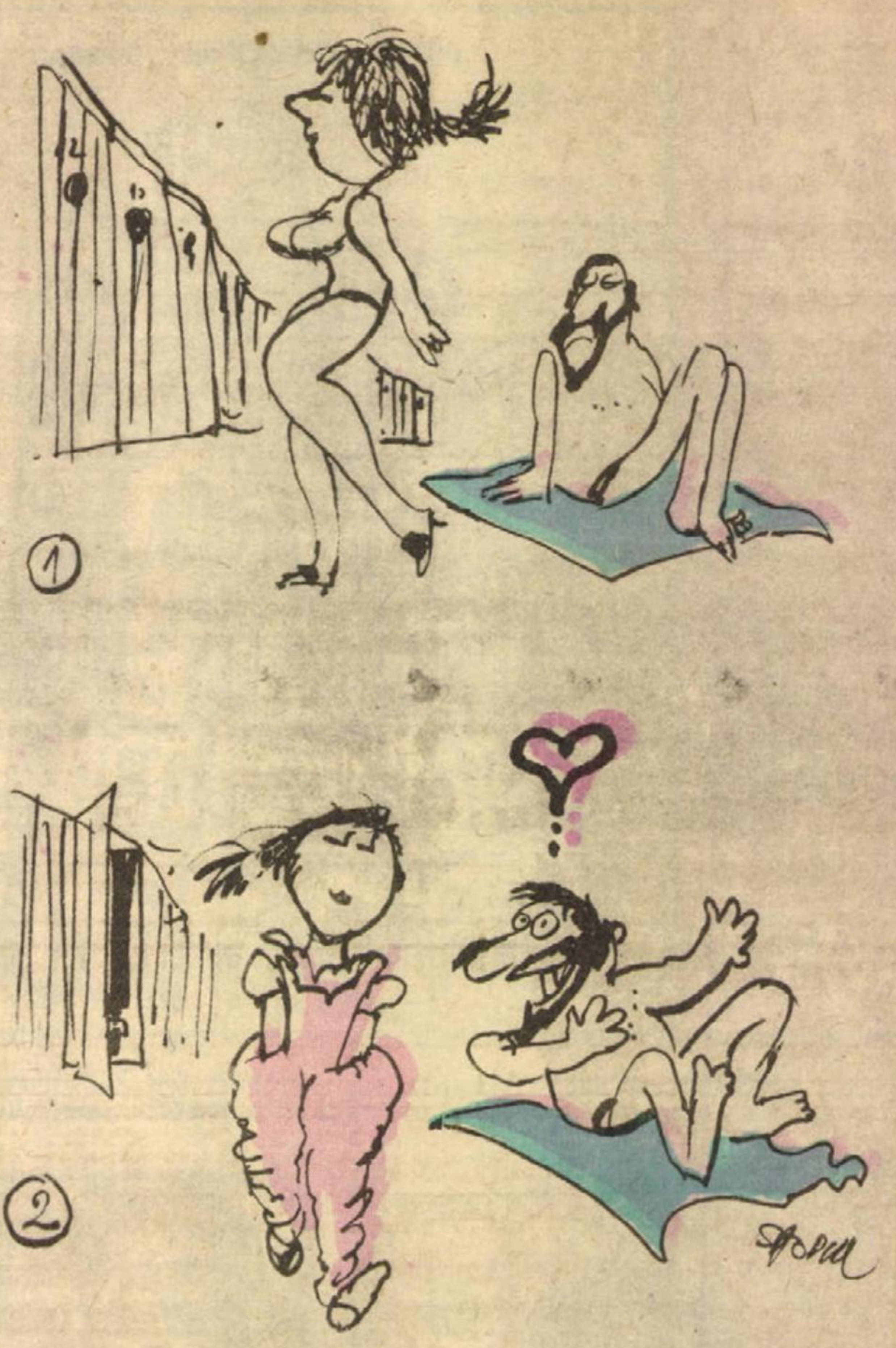

Ludas Matyi

OLIMPIA UTÁN

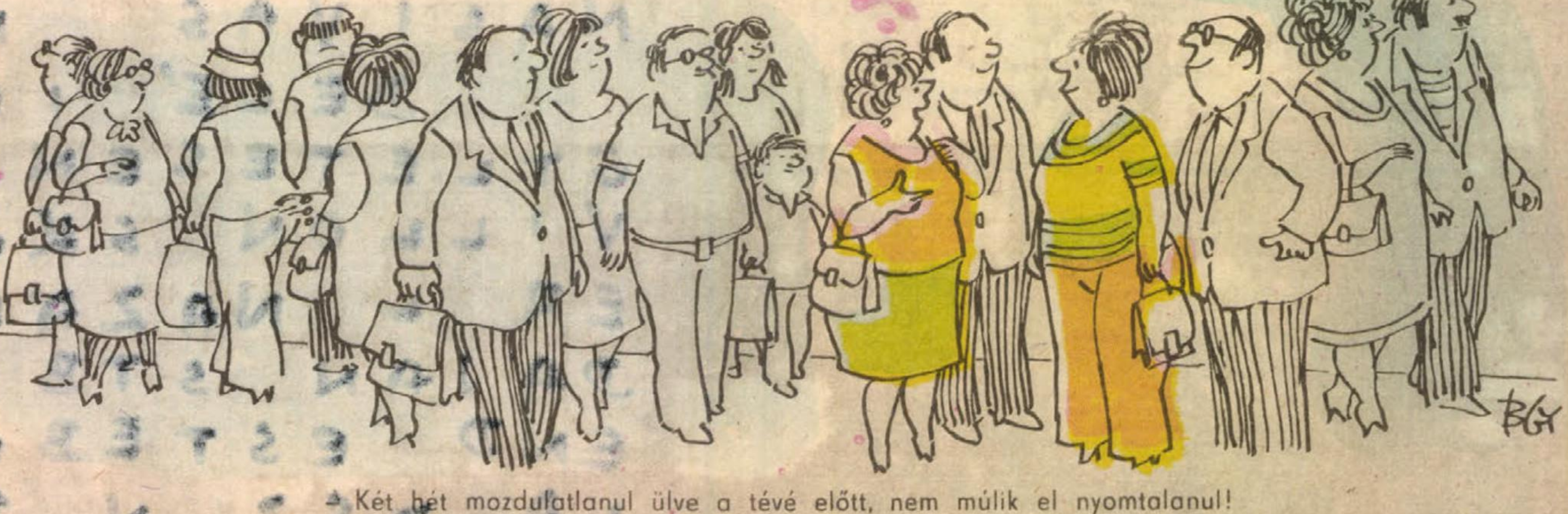

– Két hét mozdulatlanul ülve a tévé előtt, nem múlik el nyomtalanul!

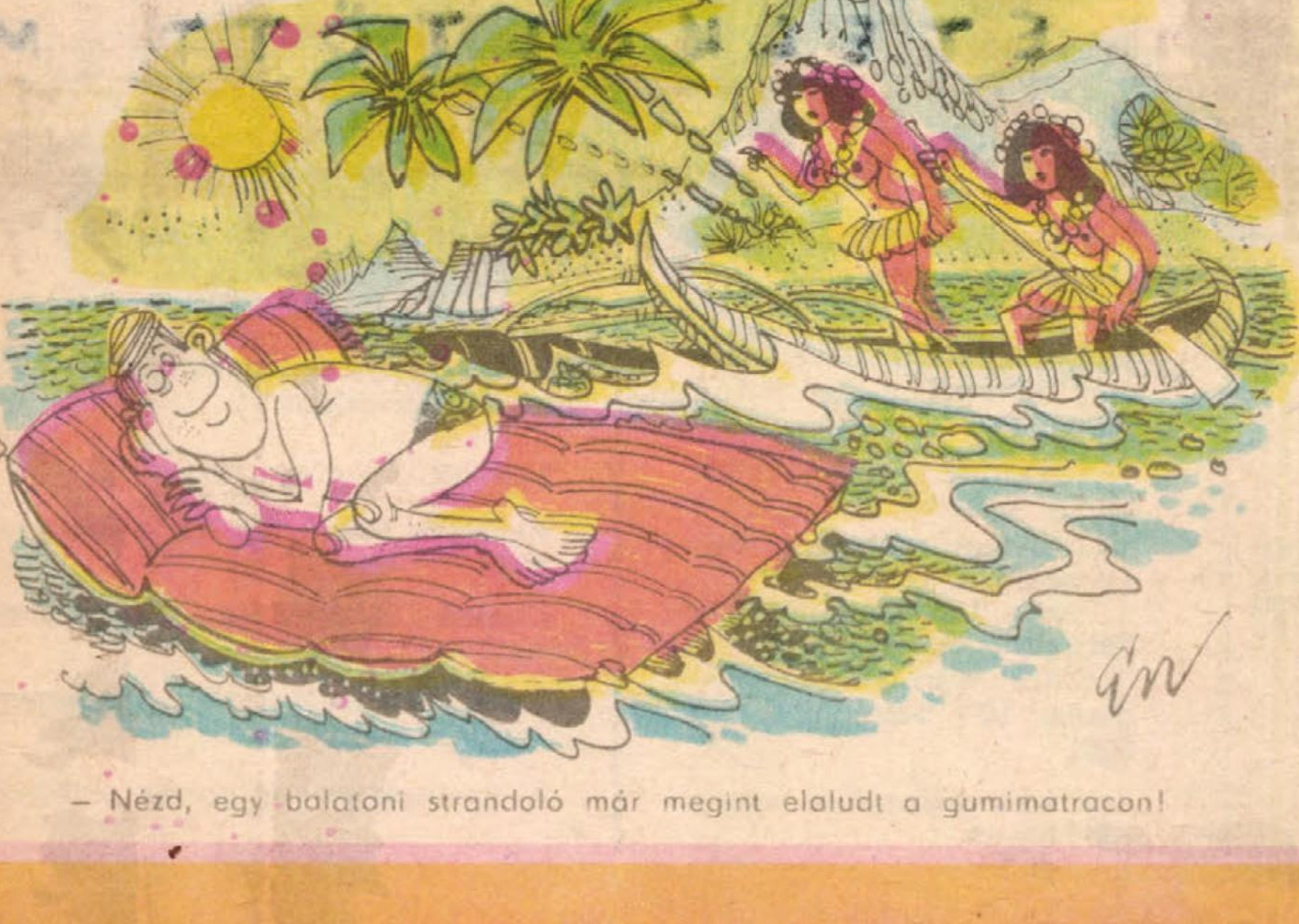

– Nézd, egy balatoni strandoló már megint elaludt a gumimatracon!

NYÁR A HIVATALBAN

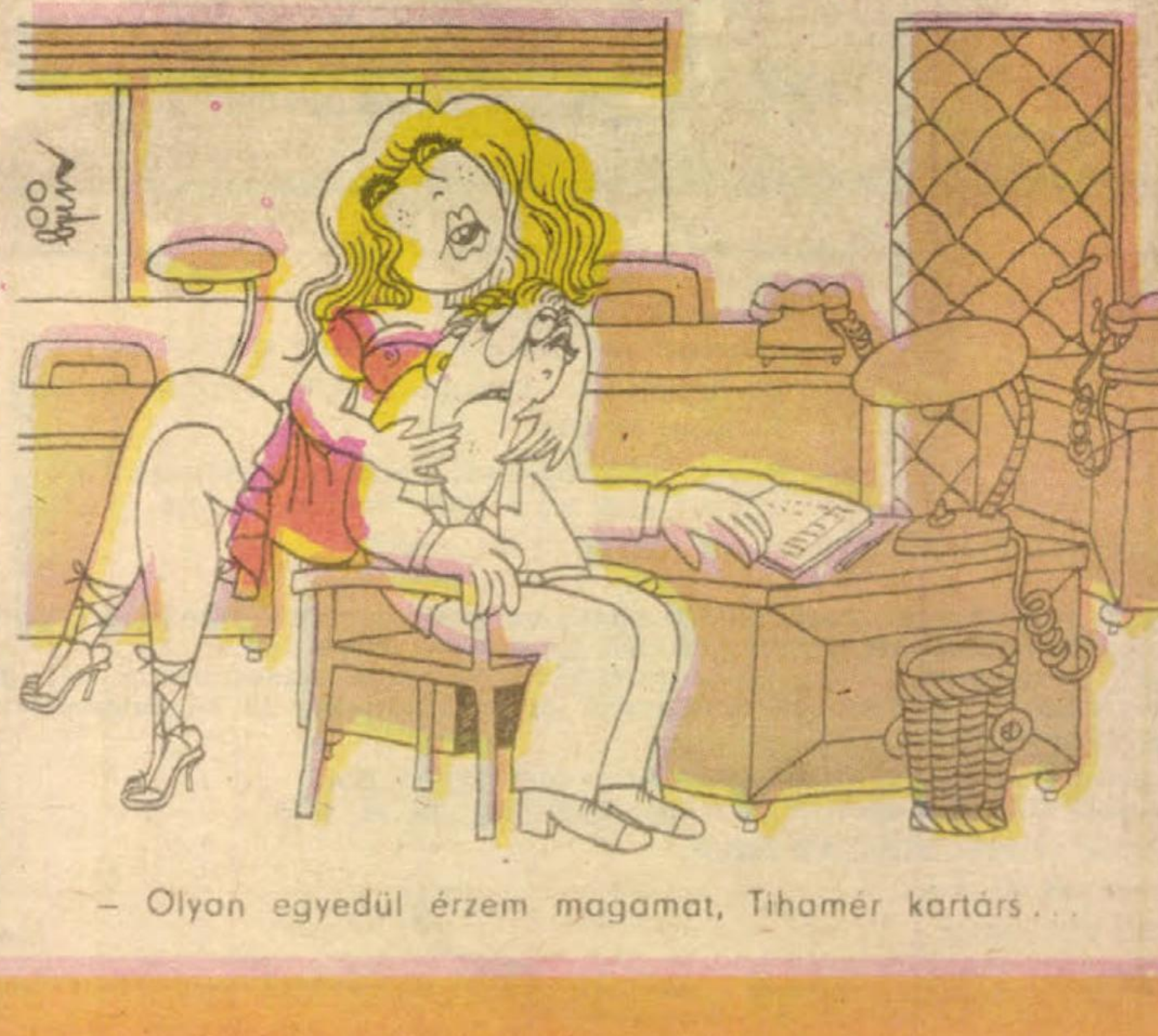

– Olyan egyedül érzem magamat, Tihamér kartárs...